

Eros Volant

Ni erotiske romanser

Dag von Schantz

Eros Volant

Mi Erotiske Romanser

Dag von Schantz

Eros Volant

Alle rettigheter under forfatteren.
Kopiering, avskrift og sitering fra denne tekst kun i
henhold til norsk Lov om opphavsrett til åndsverk.

1ste Utgave 2025

Omslagskunst: Astrid Wikne

Design: Dag von Schantz

Sats: Bookman Old Style 10,5/12 pkt.

ISBN 978-82-694075-4-9

© 2025 Atum Forlag

Innhold

Forspill	1
Takk	7
Polarstjernen	8
Den gule genseren	37
Bølger	65
Roma på stiletter	86
Et Intermezzo	110
Fado for to	128
Celloen	159
Dragedans	180
Merlins stener	191
Efterspill	219

Forspill

Jeg våger påstanden at det er et stort sprang fra sex til erotikk. Sex er ren teknikk, mye moro, lystig og uten særlig dype menneskelige aspekter. Erotikken favner meget mer. Den rommer de emosjonelle aspektene som løfter sex til romanse. Erotikken er seksualiteten tilført kjærlighetens mange rike aspekter. Den har dypere vann, større bølger og griper tak i hjerterøttene ved havets bunn. Vann er tradisjonelt følelsenes element som lever i det psykiske. Herfra hentes opp energier fra det undersjøiske, ubevisste som knuser all rasjonalitet, velter alle planer, alle forestillinger, fornyer livskraften og slipper løs livsimprovisasjonen idet vann møter vind og bølgene reiser seg og driver livsskuten på helt uventet kurs. Dette havets kraft er uimotståelig og vekkes der to blikk møtes og leser hverandre med varme. Slik dyp erfaring gjør livet rikere, følelsene sterkere og innsikten nær uendelig.

Det er fra et slikt perspektiv forferdelig å se at dagens unge mennesker ofte synes å ha tapt denne dimensjon. Virkelighetens intense møter er frastjålet dem og flyttet over på en liten skjerm supplert med trivia og påvirkning fra utallige forvirrende kilder. Sex har tatt over. Det er 'dating-applikasjonenes' tid. Alle vil ha sex, men få fatter hvorfor. Det handler om å finne en partner, ikke ute i livet men på den lille skjermen. Det sveipes opp og ned, iblant til høyre eller venstre. Bilder, egopresentasjoner farer forbi. Alle verdens menn og kvinner, alle aldre, konkurrerer om nettopp din oppmerksomhet. Kanskje deg. Kanskje en annen.

Femten sekunder, neste, neste... Hmm, han så kjekk ut, sixpack, fin bil, god jobb – kanskje... Hun var lekker, sexy, smart – kanskje...

Jeg hadde den noe merkvverdige glede å komme i snakk med en ung flott kvinne, ikke min type, men likevel. Hun var flott å se på, grundig sminket og veltrent. Det endte med at hun viste meg, på telefonen, selvsagt – hvor ellers, forskjellige menn som prøvde å sjekke henne opp. Noen hadde sendt bilde av dem selv stående ved en dyr bil, men rekorden var et par som hadde sendt henne bilde av klokkene sine, armbåndsurene. Dyre saker, men hvor dum går det an å bli? Det lurte faktisk også hun på.

Overflater, overflater, dominerende materialistiske overflater, flate som mobilskjermen. Her kan du kanskje finne en å ha sex med, men svært sjelden noen å dele noe dypere med. Samfunnet og menneskene er i ferd med å bli fattigere fordi stadig færre greier å trenge under overflaten, enn si ned i havdypet i sitt eget indre. De treffes kun av bølger de ikke forstår hverken årsaken til eller retningen på. Forflatet, sjelløst, kjølig, teknisk, teknologisk, markedsdrevet, tilbud-efterspørsel, upersonlig, bomtur, bomtur, bomtur. Kan sex virkelig være interessant på så platt grunnlag?

Hvor ble det levende møtet av, det ikke-planlagte, ikke-daten, det uforberedte møtet mellom to blikk der ting bare skjer fordi de skjer; det plutselige, det som bare fikk hjertene til å banke litt raskere og en elektrisk strøm vibrere gjennom brusende blod? Denne spenningen, romansen som er så vakkert beskrevet i middelalderlitteraturen, den som beseirer individenes

logikk og slår ned forsvarsmekanismene og alle hindre og åpner for den varme, nære, intime sammen-smeltingen som ender i kjærlighetsfull elskov krever møter *in vivo*, i det levende livet. Den finnes ikke på en liten skjerm.

Det er ute i det levende livet slike møter finner sted. Det krever sosiale rammer, sosial omgang, sirkulasjon, stadig nye møter. Med dette sikter jeg ikke på den krampaktige 'ut på byen' for å sjekke en av det motsatte kjønn, eller det egne for den saks skyld. Det er faktisk bare en mer levende versjon av dating-appen, dog et hakk bedre. Det jeg sikter til er å være tilstede med seg selv i forskjellige sammenhenger uten nødvendigvis å lete etter et kjapt ligg, være og la andre være, åpen og seg selv uten selvsalgstriks, ekte. Det leder til ekte, interessante møter som iblant slår gnist og tenner stjerner.

Dagens unge mennesker lever mindre sosialt enn de gjorde før skjermene inntok oppmerksomheten. Dataspill stjeler manges liv i den aller beste alderen, stjeler tid og oppmerksomhet. Flate skjermer formidler sosial kontakt uten reell kontakt, distansert og konstruert, tilgjort som selvselrytsplattformer. Oppmerksomheten på eget liv trekkes bort med utallige oppdateringer om stort sett ingenting. Så blir 'appen' løsningen – eller feiltrinnet?

Stadig oftere hevdes det at sex er en menneskerett. Hva menes med det? Hva gjør vi da med de som ikke får det til, ikke finner noen der ute eller på telefonens intetsigende overflate? Det skrives side opp og side ned om *incels* og *insings*, stakkarslige menn og kvinner. Er det en samfunnsoppgave, eller en oppgave for internett

å redde disse individene? Nei. Sex er ikke en menneskerett, men en åpen mulighet. Det lar seg ordne for de fleste, men noen taper alltid. Det er livets lotteri, om det kan sies slik. Uansett, sex i seg selv er ikke alltid verd innsatsen.

Et fiks kan komme lett. Jeg satt en dag på en café og oversatte en filosofisk tekst, så opp et øyeblikk mens tanken lette etter riktig uttrykk. Akkurat da passerte en rank, vakker kvinne rett foran meg med kanelbolle og latte. Hun må ha merket at jeg la merke til henne for hun bråstoppet, snudde og spurte om plassen ved siden av meg var ledig. Selvsagt – ingen satt der. Vi begynte å småprate og hun ville vite hva jeg satt og skrev. Jeg forklarte og praten fortsatte en stund. Plutselig kjente jeg hun la hånden på låret mitt. Jeg lot som jeg ikke merket det og fortsatte samtalen. Så vendte hun seg mot meg med sine vakre øyne, smilte og sa med dempet stemme – *Jeg kunne godt tenke meg å ha litt sex med deg.* Det kom uventet på meg, men jeg var klar; - *Du, jeg har aldri sex med noen,* svarte jeg og la inn en kort pause.. - *Jeg bare elsker.* Hun så storøyet på meg og smilte; - *Så herlig! ... - Ja, men av en eller annen grunn tror jeg ikke jeg vil ha sex med deg,* svarte jeg. Smilet forsvant. Hun greide ikke helt å få samtalen i gang igjen. Jeg bare lo. Hånden forsvant fra mitt lår. Hun unnskyldte seg og strøk av sted til toilettet. Jeg pakket sakene mine og gikk. Det var ingen der da hun kom tilbake.

Her er forskjellen: Dersom vi hadde fortsatt å samtale og eventuelt hadde funnet en glød i hverandres blikk, kunne det ha blitt en relasjon, kanskje et erotisk forhold. Hun var minst 30 år yngre enn meg, men det

var åpenbart ingen hindring. Jeg er selv en som dyrker den feminine skjønnhet i ungdommelig skikkelse, så den siden av saken var helt uproblematisk. Det handler iblant om evnen til å avstå for å bevare egen integritet.

Sex er blitt råere, grunnere og mindre personlig. Pornografien har revet ned erotikkens skjønnhet og produsert perspektivløshet på seksualitetens område. Unge mennesker har sett knulling på skjerm i alle dens varianter nesten før de er kjønnsmodne og forsøker å gjenta det de har sett, ofte litt hjelpeløst. Det emosjonelle er i eksil. Det er millioner av 'fattige' ungdommer der ute som er i villrede, raser rundt, drikker seg dritings, fyller på med ecstasy og tror det gir status å nedlegge hverandre horisontalt. Å 'ha sex' er status, men også tomhet. Det er fortvilet, misforstått jakt på noe langt mer grensesprengende de ikke aner noe om.

Når jeg løfter frem erotikken mellom disse permene er det for å gjenreise et bilde av ikke bare de dype emosjonene, men like meget begrepet respekt. Ren sex innebærer sjelden respekt for den andre. Det handler om egen tilfredsstillelse, egen orgasme. Det er pur egoisme på et felt der alt egentlig handler om å gi, gi alt ubegrenset. Når begge parter gjør det oppstår en intensitet som kun finnes i erotikken. Rundt ligger en flott ramme av romantikk som holder det hele sammen med varme, gjensidig respekt og glede.

I en erotisk romanse, slike jeg her har forsøkt å skildre, er det elementer av seksuelle detaljer, spenninger som utløses, men også elementer av en respektfull, varm relasjon. Når blikkene smelter sammen, stjerne-

himmelen fylles med drømmer og hjerter banker i takt, skjer det ting som hele tiden overrasker. Alt er ikke sex, men mye er fordi den seksuelle akt er den som bringer hjertene tettest sammen. Når partene driver hverandre til gjensidig ekstase, er det mer enn to kropper som smelter sammen. Det er to sjeler som flettes sammen og finner en vei mellom stjernene, en vei som bærer deres enhet gjennom dagene. Impulsiv glede treffer dagene som lyn fra klar himmel og alt blir mulig, alt kan skje, de villeste ting. Respekten er det element som gir trygghet. Trygghet gir plass for det impulsive, for ekstatiske påfunn til tøylesløs erotisk utfoldelse, iblant kjønnsgrænseoverskridende.

På de følgende sider er det selvsagt meget som er hentet fra egen erfaring, iblant godt blandet sammen og alle navn er fiktive. Dette er Dians ville romanser.

Med disse innledende ord har jeg sagt mitt. Jeg overlater hermed de erotiske romansene til leserens fornøyelse.

Forfatteren

Takk

Jeg skylder en takk til Piritta Nyberg som fikk meg til å skrive disse tekster, tekster jeg aldri hadde forestilt meg å felle ned på papir. Hun ba meg fortsette å fantasere videre på tekster hun hadde påbegynt, men de traff meg ikke selv om de hver for seg var gode nok. Jeg anbefalte henne å skrive helt ut sitt eget stoff. Det ble et råd til meg selv. Jeg fant frem fjærpennen og blekkhuset og tegnet egne streker.

Polarstjernen

1

En ny jente hadde begynt på skolen. Han hadde lagt merke til henne fra første dag. Hun skilte seg ut. Kraftig mørkt, nesten helt sort, langt blankt hår, smale, litt skjeve øyne som lyste opp under vippene, klare blå-grå, i et smalt ansikt med høye kinnben. Dian hadde hørt henne snakke. Hun snakket lavmælt med svensk innblandet og med en spesiell aksent. De sa hun var finsk, samisk. Hun var ganske høy, slank og beveget seg på en helt naturlig måte, lett, vakkert, feminint, svevende.

Dian var helt fortapt hver gang han så henne. Hun gikk dessverre i parallellklassen. Dessuten unngikk hun guttene – spesielt de som var et par år eldre og som forsøkte å flirte med henne. Han la merke til det også. Selv beundret han henne på beskjeden avstand og lot som han ikke så henne. Han turte kort og godt ikke nærme seg henne, spesielt når han så hvorledes hun så elegant avviste de andre, større guttene med et skjevt lite smil og viste dem ryggen.

Dian hadde krasjet 16. Han så ikke så aller verst ut selv heller, men hadde lite tro på seg selv. Han så seg i speilet og synes det han så var lite tiltalende, enkelte ganger rett og slett stygt. Et blekt ansikt med langt, lyst hår og helt ordinære trekk var det han møtte hver morgen. Han hadde heller ikke store muskler. Han hatet all sport og svette og trening og luktene i gymsalen. Han likte musikk og drømte seg bort med å lese filosofi, skrive poesi og sine egne tanker. Men han

var forelsket, håpløst forelsket i denne Ayla fra det finske same-land.

Han drømte seg bort i timene, så uten fokus ut av vinduet. Inni hodet så han bare Ayla. Læreren måtte heve stemmen da han tredje gang vill ha ham til å svare på et spørsmål han ikke hadde hørt. I frikvarterene satt han langt unna Ayla for at hun ikke skulle oppdage at han så på henne. Det ville vært pinlig avslørende. Det han ikke visste var at hun hadde begynt å legge merke til ham også.

Det ble en av Aylas venninder som oppdaget det. Hun så Aylas lange blikk som var rettet mot denne stillfarne fyren som satt på murkanten helt over på den andre siden. Hun sjekket opp hvem han var og benyttet en passende anledning til å snakke med ham, begynte så smått å gjøre hans bekjentskap. De fikk ganske fin kontakt og en dag inviterte hun Dian med på en liten fest en kveld foreldrene hennes var borte.

På de siste trinnene ned til kjellerstuen holdt han på å snuble. Ayla satt der! Hjertet hoppet helt opp i halsen på ham. Det var åtte jenter og to gutter fra klassen hennes der. Han kjente dem knapt, men ble tatt godt imot også av den gutten som hadde kalt ham en pingle og vært ganske ubehagelig mot ham.

Han hilste på alle, Ayla sist. Deres blikk møttes et sekund eller to eller var det mer? Han holdt på å besvime. Hun også, men det visste han ikke. De to bestevennindene hennes observerte møtet, så på hverandre og lo. De var ikke i tvil. Der skjedde det noe!

Ayla fattet seg, stilte det første spørsmålet: - *Jeg har hørt du spiller musikk?* Spørsmålet trengte gjennom

tåken i hans hode – *Ja...* Han oppdaget at de ikke hadde sluppet hendene ennu – liksom fortsatt hilste. – *Unnskyld ..* Han slapp hånden hennes og så at hun rødmet lett. Han også, kjente han.

Venninden flyttet på seg så de fikk sitte ved siden av hverandre. De andre blandet seg inn i samtalen de hadde begynt om musikk. Hvem likte hva slags musikk. Dian skilte seg ut for han foretrakk jazz og klassisk. Ayla delte heller ikke den gjengse beundringen for alle de populære gruppene. Hun foretrakk etnisk musikk fra hele verden, men spesielt samisk, karelsk og musikk fra sentrale Sibir og Mongolia. Det var fremmed kost for alle, så temaet skiftet til andre ting. Ayla ville derimot fortsette å snakke med Dian om musikk. De forsvant straks inn i sin egen boble og la knapt merke til at rommet ble fylt av hasj-røk. De takket nei til jointene som ble send rundt.

Ayla følte etterhvert ubehag av all røken og ville ut og hente luft – hva med ham? Joda, han kunne gjerne bli med ut. I entreen holdt han jakken for henne og hjalp henne på med den før han tok på sin egen. Det var uvanlig og hun likte det. Hun fikk en følelse av å bli behandlet med respekt. Hun smilte til ham og deres blikk møttes igjen – dirrende følelser, lett undertrykte.

Utenfor la hun armen inn i hans og så på ham igjen. Samtalen hadde gått over til noe annet. Umerkelige varme følelser i stillhet. Det var stjerneklart, men ikke så kaldt. – *Kan du stjernebildene?* – *Mmmm, ja*, svarte han og pekte ut Polarstjernen. – *Oppe i nord der jag kommer från ser vi alt ennu klarare.*

Efter en stund stillhet snudde han seg og så på henne, blikkene deres møttes igjen og alt han så i hennes øyne var stjerner. – *Du har så vakre øyne...* Det bare falt ut av ham uten en tanke. – *Tack...* Hun så ham rett inn i ansiktet, la den andre armen rundt ham, trykket seg inntil ham og la hodet mykt på hans skulder. Litt overmannet la han armene rundt henne og slik ble de stående i stillhet helt til flere kom ut og stunden ble avbrutt. – *Party over. Blir dere med på byen?*

Det var Ayla som svarte. – *Tror inte det. Lovat komma hem före midnatt.* Han la merke til hennes melodiske stemme. Både i øret og i hjertet var den som musikk. – *Dian? Blir du med?* Han hørte seg selv si nei. Han så at de andre også helt sikkert hadde drukket litt, tynnet ut litt i foreldrenes barskap. Sa han ikke hadde lyst. De løp nedover veien. De skulle ha det moro.

Dian så på henne. – *Skal jeg følge deg hjem? – Vil du det? Jag bor jo inte like rundt hörnet akkurat..* Han ante ikke hvor hun bodde, men akkurat nu hadde det ingen betydning. Bare det å gå ved siden av henne..... De gikk i stillhet noen minutter, så stoppet hun, snudde seg mot ham og holdt rundt ham igjen. De kysset for første gang. – *Du er så snill. Jag holder så mycket av dig, tycker om dig, tror jag.* Han svedde opp mot den skyfrie stjernehimlen, kunne ikke fatte det han hørte og heller ikke det han selv sa: - *Jeg tror jeg har sett deg siden første dagen du dukket opp på skolen... sett deg hver dag .. en merkelig følelse. Du er helt unik! Ikke som noen andre...*

Var det mer å si? Han tok hånden hennes idet de gikk videre, hun lot fingrene gli inn mellom hans i et løvegrep. Det var ganske presis midnatt da de stoppet

på hjørnet ved hennes havegjerde. De kysset lenge og holdt hverandre tett. Før hun gikk inn ble de enige om ikke å vise noe på skolen. Samtidig avtalte de å møtes i skogholtet så skulle han vise henne den store stenen neste dag, det var lørdag. Han så langt etter henne idet hun kom inn i lyset ved inngangsdøren til underetagen. Hun disponerte en liten leilighet under foreldrenes store hus.

2

Den store stenen lå helt ut mot kanten med utsikt den ene veien og skogen bak. Han måtte møte henne et annet sted for dette var hans sted. Det gikk ingen sti dit så han hadde mange ganger sittet der og meditert for seg selv fullstendig uforstyrret. Det var en fredet plett på jorden. Mellom stenen og det lille stupet var det et lite flatt område, perfekt til å slå ut pleddet hun hadde tatt med. Sneen var helt borte nu og solen varmet selv om skyggene var kalde.

Ayla strålte som solen selv da hun så denne plassen. Hun måtte nesten danse. Hun kastet seg mot ham og de kysset heftig før de satt seg ned ved siden av hverandre med ryggen mot stenen. De ble sittende i stillhet en liten stund og nyte solens varme, utsikten og nærheten til hverandre. To hjerter hadde begynt å slå i takt.

Vilken herlig plats du har funnit her! Hun smilte mot ham og la hodet på hans skulder. – *Ja, tror ingen andre vet om den. Jeg sitter her iblant alene og tenker, bare tenker.. – Hva tänker du på? – Alt mulig, men akkurat nu bare på deg. Du er som limt fast i hodet på meg – og i hjertet mitt, selvsagt. Skjønner ikke helt hva som*

skjedde i går. Det bare skjedde som i en umulig drøm. Hun kysset ham på kinnet. – En virkelig drøm. Miiinä rakastan siiiiinua. – Hva? – Så heter det på finska! – Kan du gjenta? – Miiinä rakastan siiiiinua... – Det lyder så fint! Han kysset henne igjen og så rullet de ned på pleddet – mykt..

De hadde kastet jakkene i varmen og brukt dem til å sitte på. Nu la de hodet på dem og lå og så på hverandre med varme blikk. Han våget. Han lot hånden gli gjennom håret hennes. – *Vet du? Alt ved deg er så vakkert. Håret ditt, øynene dine, alt...* Hun svarte ikke, bare lot ham kjenne på henne. Han hadde veldig følsomme hender, lange musikalske fingre. Hun tok hånden hans, kysset den og strøk fingrene hans over leppene før hun trakk den mot seg og la den mellom brystene. Den hånden ville hun eie, kjenne, oppleve! Hun la seg litt bedre til rette, tettere ved ham, flyttet hånden hans til det ene brystet. Han kjente at det var et fast bryst med en litt hard vorte. Han begynte å kjele med den. – *Vet du, det der er det ingen som har fått lov til å gjøre før. Aldrig. Og du gjør det så godt. Jag kjenner mig älskad! Kan du si det? – Miiina rekistan siinoa... – Nesten. En gang til, så här: Minä rakastan sinua.* Han gjentok, en gang, to, tre ganger. Første leksjon i finsk. De lo og la seg tettere sammen.

Han åpnet den første knappen i blusen hennes og så på henne. Hun smilte og åpnet hele blusen. Hun hadde ikke bh. Han begynte å kysse hennes bryster og kjærtegne dem. Han hadde aldri gjort noe slikt før, men det var så lett og naturlig. Han kjente han ble hard idet hun satt seg over ham og lot de bløte, varme brystene omfavne ansiktet hans. Han begynte å

massere henne over ryggen, en spenstig rygg, bløt, naken hud. Hun sank ned over ham. Så ble de liggende en stund slik og bare nyte hverandre, kjenne hjertebanken, kjenne pusten, oppleve nærheten.

Plutselig løftet hun seg opp og åpnet skjorten hans, dro den til side, kysset ham på brystet, la ansiktet mot hjertet hans, lyttet. – *Du lever jo! Det bankar der inne...* Hun lo, klukkende, musikalsk latter. Hun var oppriktig glad, øynene gnistret. Lykkelig hudnærhet. Varme klanger sang mellom to sjeler.

Hun lente seg over på siden, lot hånden gli over brystet hans og ned over magen, helt ned til buksen. Han vred seg mot henne, fortsatte å kysse hennes bryster, lot tungen sirkle over de stramme brystvortene, lot tennene ta forsiktige tak. Hun begynte å hive efter pusten, klemte seg tettere mot ham og førte hånden hans ned over magen, sakte lenger og lenger ned. Han kjente begynnelsen på den smale kløften hennes og lot langfingeren sakte, forsiktig massere henne. Plutselig gikk det en rystelse gjennom hele kroppen hennes, et lite jordskjelv, dirrende. Hun klynket inderlig før hun leende trakk hånden hans opp av trusen igjen og presset hele kroppen tett, hardt mot ham, holdt ham fast. Lenge. Stille. Ikke et ord, bare følelser som spant mellom de to.

De lot seg drive på bølgen, ordløst talte de om kjærlighet, nærhet, varme. Små bevegelser. Dian kjente plutselig at hun umerkelig hadde åpnet buksen hans. En smal hånd søkte seg nedover, fant, lukket seg om ham og holdt fast. Hun kjente han ble hard og lot hånden leke litt. Hun hadde aldri gjort dette før. Det

var magisk, uimotståelig, sterkt. Så skjøv hun buksene ned over lårene hans, lente seg ned og begynte å kysse ham, la tungen leke med ham. Nu var det han som pustet tungt.

Hun dro buksene hans helt av. Han lå helt blottlagt med skjorten over skuldrene og lot henne leke med hele kroppen hans, la brystene gli over hele ham. Det var så lekent og lystig under de varmende strålene fra solen langt der ute i universet. Det ble veldig hett. Han trakk av henne buksene og den lille rosa trusen, kysset henne over magen, lot tungen leke i navlen hennes til hun lo – det kilte. Han gikk videre, la tungen i kløften der han for en stund siden hadde hatt fingeren, lot den leke mens han masserte brystene hennes med begge hender. Hun både smakte og duftet som honning. Plutselig ristet hun i hele kroppen igjen, klynket og lo mens hun løftet hoftene så han kom ennu bedre til. Han fortsatte og hun vibrerte som en pianostreng. Det var ekstatisk.

Hun fant igjen pusten, trakk ham opp mot seg, presset hodet hans mot hjertet så han kunne høre det hamre der inne i den spinkle kroppen. Han begynte igjen å kysse brystene til hun hev etter pusten igjen. Da kjente han at hun grep tak i ham der nede og førte ham opp mot kløften. Han lot den gli forsiktig frem og tilbake akkurat der han hadde slikket henne. Hun trakk ham nærmere, han sank dypere inn og kjente det var trangt å trenge inn. Han holdt forsiktig tilbake, men hun presset på. Så skjedde det noe. Han forsto det gjorde vondt, følte at hun blødde og holdt an, men hun trakk ham inn, helt inn og begynte å vugge med hele kroppen. De fant rytmen, vuggende, mykt, nært, i

fullstendig enhet. Han la hånden under korsryggen på henne og løftet henne forsiktig. Kroppen hennes dirret igjen, kraftig. Hun klynket høyt og lo mens de bare fortsatte og fortsatte. Han kysset og sugde forsiktig på brystene hennes idet han plutselig eksploderte. Hun dirret igjen, lo høyt og befriende. Han også måtte le. Dette var helt fantastisk. Hun fortsatte å holde ham fast inni seg.

To nakne kroppar dirret sammen som en stor akkord, som en hymne til solen, til Eros, kjærlighetens guder og gudinner. De ble liggende sammen slik lenge, lenge, lenge...

Hun vred seg rundt, la seg over ham, kikket ned på ham med store, åpne øyne. Sa ingenting. Han så stjerner i hennes øyne og kjente han ble våt i ansiktet. Hun gråt. Han trakk henne mot seg. – *Er du lei deg?* Hun ristet på hodet. – *Müünä rakastan siinua...* Hun hulket litt, kroppen hennes vibrerte fortsatt mens solen sank mot horisonten. De rullet det store pleddet rundt seg. Hun la seg med ryggen mot ham med hans hender på brystene. Slik sovnet de sammen for første gang.

3

De bråvåknet. Det var natt og kaldt. De dro på seg klærne, lot teppet ligge og klemte seg inntil hverandre mens de forsøkte å massere varme i hverandre. Så småløp de hjemover. Han fulgte henne til hjørnet. De kysset lenge så listet hun seg stille inn. Han sprang hjem til den store tomme 1800-talls leiligheten til

besteforeldrene der han disponerte to rom. De var bortreist, så han vekket ingen.

Utpå ettermiddagen møttes de igjen som avtalt samme sted og forsvant inn i skogholtet. Pleddet lå der. Det så ut som noen hadde begått et drap der. De brettet det sammen så de kunne sitte på det. Da falt den lille rosa stringtrusen hennes ned på bakken. Hun hadde ikke funnet den i mørket og gått hjem uten. Hun så på ham og stakk den i jakkelommen hans. – *Til dig* sa hun og lo. Han omfavnet henne igjen, varmt.

Han la hånden på låret hennes. Hun hadde en lett, kort kjole på under den varmende kåpen og høye støvler. Hun lente seg mot ham – *Jeg kan ikke i dag... lite sår nu, også mensen kom.* – *Selvfølgelig.* Han ville ikke trå over hennes grenser. – *Bare jeg kan holde rundt deg...* Hun tok hånden hans og la den på brystet sitt. Hun hadde bh på nu. Han åpnet kjolen litt. Den var rød med blonder på og bar hennes bløte, lyse bryster perfekt.

Hun trakk hånden hans ned i bh-en så han kunne kjæle med henne. Hun lirket hendene bakpå ryggen og åpnet den. Han brukte begge hendene, kysset dem, lot tungen leke med dem til hun pustet tungt og lente seg bakover. Han fortsatte, kjente noe våkne i buksene, men lot det være. Så dirret hele kroppen hennes igjen, hun klynket svakt. Så gikk hele kroppen hennes over i en bue og hun ga fra seg et skrik som nesten skremte ham.

Hun sank sammen. Løftet hendene hans fra brystene, – *Jag fattar det inte. Det er så herligt.. Jag hadde orgasm. Dina hender... jag elsker dom, jag vill äga dom!*

Minns du i går? Du tog meg til himlen flera ganger. Minns du? Miiinä rakastan süüinua.... – Miiinä rakastan süüinua, gjentok han.

De lå stille ved siden av hverandre igjen, lot solen massere varme inn i kroppene sine. Han kjente at han var i ferd med å slumre hen, men våknet til da han kjente hånden hennes nederst på magen krype ned i buksene og jakte frem dyret der nede. – *Min tur nu*, sa hun bare og åpnet tilgangen.

Hun var leken nu; kilte, klorte litt med de røde neglene sine, kysset, lot tungen leke, tok den inn... hun kjente at det var like før han gikk av. Da stoppet hun, holdt ham bare mykt i hånden. Så fortsatte hun, stoppet og fortsatte. Igjen og igjen... Så med noen kjælnе bevegelser trakk hun ham over grensen. Alt eksploderte i hodet hans samtidig, men hun stoppet ikke, lot det vedvare, lenge, før hun la seg til rette ved hans side og deres blikk møttes igjen. – *Du snakker om hender, du...* var alt han greide å si.

Hun tørket forsiktig av ham med et hjørne av pleddet, trakk buksen hans opp igjen. Så ble de liggende omslynget og hviske små hemmelige ord til hverandre til det ble kveld. På veien tilbake avtalte de at de skulle late som ingenting på skolen, gjøre som før, late som de ikke kjente hverandre. Likevel, disse to dagene ville de aldri glemme. De var mykt meislet på plass i to hjerter, to sinn.

4

Uken som kom virket uendelig. De holdt avstand som avtalt, men sendte hverandre lange blikk, femti meter, hundre meter lange kjærlige blikk! Dian var uvanlig

fjern i timene og holdt på å si navnet hennes høyt istedenfor å svare på lærerens spørsmål, som han selvsagt ikke hadde oppfattet. Han følte at alle kunne se at noe var skjedd med ham, som han var helt gjennomslått. Det var ille.

Hjemme hadde han lagt den lille trusen hennes under hodeputen for at hun skulle være i drømmene hans, og det var hun, spesielt like før han sovnet. Han så henne bak lukkede øyne og tok henne med inn i drømmelandet.

Det hadde nok vært fint om mobiltelefonen var oppfunnet, men det var den ikke før mange år senere. De kunne ikke føre videosamtaler, men de hadde en slags kontakt likevel. Han kjente hennes varme bølge over seg når hennes bilde tegnet seg bak øyelokkene. Han ante ikke at hun hadde det på samme måten. Uken gikk. Det ble fredag igjen.

5

Hun kunne veien nu. Da han kom lå hun der i bare trusen og badet i en sen, kraftig vårsol. Hun var så vakker at han nesten svimte av. Hun hørte kvistene som knakk under føttene hans da han kom, kikket opp på ham og smilte. Han så straks at hun hadde barbert bort den lille dotten. Hun så det og lo – *Det er snart bikinitid, vet du...* Han satt seg ned ved siden av henne og lot hånden gli over det glatte feltet. – *Selvsagt... hva ellers?*

Han kledde av seg også. Han hadde også, etter en oppdagelse i London året før, begynt å gå med stringtruse. Det visste hun, – *men hvorfor bruker du ikke den du fikk av meg?* – *Litt liten, kanskje..* lo han, –

dessuten ligger den under puten min om natten så jeg lettere kan drømme om deg. De lo og la seg inntil hverandre. De kjente lenge på denne magiske nærheten.

Han begynte forsiktig å kjæle med brystene hennes igjen. De passet perfekt i hendene og de strammet seg mens han lot tungen leke med dem. Hun vred seg over på ryggen og han lot den ene hånden gli ned over det nybarberte venusberget og varsomt ned i kløften hennes. Den ene hånden hennes grep fatt i håret hans over nakken og snart kjente han den andre ta grep om spettet han gikk og bar på.

De holdt på en liten stund, så skjøv hun ham fra seg. Var han blitt for ivrig? – *Det er så herlig å ta det langsomt, la det vare, da vokser kärleken inuti meg og jeg blir så het...* Men hun slapp ikke taket!

Snart skjøv hun ham over på rygg, dro av seg trusen og hans ned over knærne, satt seg over ham og tok ham helt inn og begynte å ri ham som en hest, men mykt, varsomt. Nu var ingen bremses på lenger. Kroppen hennes dirret igjen på denne spesielle måten og like etter eksploderte alt i hodet på dem begge. De tok det helt ut til hun uten å trekke ham ut la seg ned over ham og begynte å kysse ham over hele brystet, halsen, haken, øynene og endte i et dypt tungekyss før hun sank med hele sin vekt ned på ham og ble liggende stille. Consummatum est!

Det begynte å skye over og bli kaldt igjen. Solen var på vei ned. De pakket på seg klærne igjen, klemte seg mot hverandre, tok løvegrepet og gikk fra åstedet uten skyldfølelse. Pleddet lå igjen som før; beviset.

Han inviterte henne på et sted de egentlig ikke var gamle nok til å komme inn, men han kjente de som drev det så de slapp inn. De tok et glass vin og hørte på bandet som spilte; litt avant-garde jazz. Ny musikk for henne, men noe i stil av den han selv spilte. Først nu fortalte han at han spilte bass, fem-strengs bassgitar.

Han tok henne med hjem og viste hvor han holdt hus, men det var blitt sent. Hun ville ikke at foreldrene skulle forstå hva som foregikk. Han fulgte henne til det samme hjørnet, så henne gå inn og ruslet stille en tur i gatene før han gikk hjem, sjekket at trusen hennes lå under puten og seilte inn i drømmeland.

6

Lørdagen regnet det. Hun dukket ikke opp. Han dro på seg en regnjakke med hette og gikk forbi huset. Der var ingen hjemme, bilen borte. De måtte ha tatt henne med. En miserabel dag. Utpå kvelden gikk han på klubben igjen. Han var påfallende lite snakkesalig den kvelden.

Søndag. Sen, veldig sen morgen. Ikke noe i skapet å lage frokost av. Skitt. Hvorfor skulle han spise frokost? I dag. På en idiotisk søndag. Han tok frem bassgitaren for å improvisere litt, men inspirasjonen var borte. Vekk med den! Skulle han ta turen i dag også bare for å se? Nei, bare dumt. Eller ikke? Eller hva...

Det banket plutselig på entredøren, det ringte på! Han åpnet, og der sto hun med våt paraply, regnkåpe og støvler. Hjertet hoppet i brystet hans. Helt fysisk. Han sto forhekset. Hun lo. – *Får jag komma inn?*

Han tok kåpen hennes, hang den opp mens hun sparket av seg de altfor store støvlene. Under den varme kåpen var hun lettkledd. Han kunne skimte det røde undertøyet hennes svakt gjennom den lyse eftersittende kjolen. Hun trykket seg inntil ham og han lot hendene gli nedover ryggen på det glatte stoffet og ned over baken hennes. Han masserte den velformede baken hennes og hun nøt det. De gikk inn og satt seg i den store stuen med stukk-rosett og en stor lyskrone. Han rappet en flaske rødvin fra forrådsrommet bak kjøkkenet og helte opp to glass.

Hun bare smakte litt på vinen – *Jeg er ikke van vid at drikke vin. Jeg liker ikke fulle folk, vil ikke bli full..* Det ville ikke han heller, forsikret han. – *Jeg har ikke spist i dag. Skal vi gå ut og finne noe? – Nei, inte nu. Jeg vill äta dig! Miiinä rakastan siiinua...* Hun reiste seg opp, stilte seg foran ham, flyttet hendene hans til kjolekanten og rakte hendene i været. Budskapet var utvetydig! Han løftet sakte kjolen opp over kroppen hennes, men stoppet da den dekket hodet og rullet den rundt hodet på henne så hun ikke så.

Sexy, fantastisk sexy undertøy! Mens hun sto slik fanget i sin egen kjole løsnet han den stroppløse bh-en og lot den falle på gulvet. Så trakk han henne mot seg og kysset brystene hennes lenge. Hun lo og pustet tungt under alt stoffet. Han fortsatte, trakk trusen sakte ned, gikk ned på kne og begynte å slikke henne i kløften. Hun vibrerte som en pianostreng og sank ned på gulvet, ned på knærne og albuene. Hun viste ham baken. Han kysset henne all-over og masserte brystene hennes heftig. Hun dirret igjen. Han kjælte med kløften, åpnet den forsiktig med fingrene og lot det

stenharde spettet gli frem og tilbake over kjønnsleppene hennes, derefter forsiktig, mykt litt inn og passet på å massere hennes mest følsomme punkter med den, litt og litt kraftigere, litt og litt lenger inn hver gang.

Hendene grep om brystene hennes, han kysset ryggen hennes og hun møtte hans bevegelser med hoftene, heftigere og heftigere. Hun dirret igjen og igjen. Han holdt igjen alt han kunne, men det måtte skje. Han eksploderte igjen, dypt inne i henne. Han så fatamorgana, mange fatamorganas, fatamorganismer, fatamorgasma (?), fatamorgasma, morgasma, død og liv i ett eneste heftig sveip gjennom sinnet, gjennom hans visuelle felt. Å elske slik er som å dø og likevel leve.

Da han åpnet øynene igjen hadde hun kastet kjolen av seg og lå og så på ham komme til seg selv. – *Det var godt, herlig, skönt. Var det godt for deg også?* Han nikket matt og kysset henne lenge, kysset halsen hennes, brystene hennes, hjertet mellom dem, navlen hennes, magen hennes, lårene hennes, knærne, leggene, føttene og bet forsiktig i alle tærne hennes, en efter en... Han dyrket henne, hele henne, hele den vakre Ayla! Han la hodet ned mot rosen hun gjemte mellom bena, kysset og kysset den helt til hun dirret igjen og hev efter pusten... Ja, han dyrket henne, hele den vakre Ayla!

7

De gikk begge to og brant på lav flamme. Avstanden på skolen holdt de, men noen måtte ha sagt noe eller i det minste antydnet noe, for mens Dian satt på muren en

dag kom Roger bort til ham. Han så ham komme rett mot seg. Det var en han aldri snakket med. Han var en bøllete drittsekk i avgangsklassen, stor og proppfull av muskler. Kompisene hans fulgte efter et stykke bak.

Roger gikk helt opp i ansiktet på ham. – *Hører du driver og kødder med Ayla!* Dian møtte blikket hans direkte, uten å vike. Han visste det var hans eneste mulige forsvar. – *Hva er det du snakker om? Jeg har ikke for vane å 'kødde' med noen,* svarte han tilmålt rolig. – *Rører du henne, knuser jeg trynet ditt og tramper deg ned i bakken så du aldri kommer opp igjen!* Dian holdt blikket fast og smilte, så lo han – *Det høres forferdelig ut. Du må være forferdelig sterk. Jeg blir virkelig engstelig.* Han lo høyere.... – *Regner med at den damen selv finner ut om hun vil ha med deg å gjøre.* Idet Roger løftet neven for å slå, gled han ned fra muren, så ham rett i øynene og gikk. Det var inn til ny time.

Is i magen, kan man trygt si, men blikket har en annen makt enn muskler! Noen hadde fortalt Ayla om opptrinnet. I neste frikvarter hadde hun bestemt seg. Hun gikk demonstrativt rett bort til Dian, la armene rundt ham og kysset ham. Så tok hun hånden hans. De gikk sammen til 'hans' mur og satt seg der ved siden av hverandre. Det la Roger død.

8

De gikk sammen fra skolen den dagen. – *Du er faen inte redd, det måste jag si!* – *Nei, kanskje ikke, men han er en svekling under musklene. Det leste jeg av øynene hans. De vek unna hele tiden. Det er bare i kjeften han er tøff.*

Rogers idioti passet dem godt. Alt ble lettere nu. De kunne henge mer åpent sammen. Om det ikke var halvoffisielt at de var sammen, var det i det minste kvartoffisielt. – *Du vet, Ayla, at øynene forteller alt. Det er derfor jeg elsker deg, hele deg skinner gjennom dine vakre øyne, hele ditt skjønne indre vesen. Du er helt gjennom deg selv, ett med deg selv, hel. Det er hva jeg ser når jeg møter ditt blikk og du møter mitt uten å bøye av. Det beviser at du ikke bare er sterk, men også ærlig og oppriktig i deg selv. Jeg skulle ønske jeg kunne elske deg helt inne i sjelen din, men jeg møter den i det minste gjennom ditt vakre blikk, Ayla.*

Ayla var stum. Ingen hadde sagt noe slikt til henne, aldri. Hun trykket seg inntil ham, tårene rant. Glede, dyp, ubeskrivelig. Hun fant ikke ord, men blikket hun rettet mot ham nu talte hinsides ethvert ord. Den dagen gikk de direkte til ham. Hun ringte fra en kiosk hjem og sa hun var invitert til middag og overnatting hos en venninde. Middag? Mat? Hvem tenker på noe slikt når kjærligheten fosser gjennom årene som ild og de ikke ser annet enn hverandre? Det suste i ørene, det sang i hele nervesystemet, hjertene hamret i takt, hamret!

De elsket som gale hele natten gjennom, igjen og igjen. Hun red ham som en villhingst, kjente den varme utløsningen fylle henne. Han snudde henne tok henne bakfra mykt og intenst. Hun kjente det igjen og sugde det til seg som det skulle være elixir. Lenge bare kjærtegnet de hverandre, kjente på de varme kroppene mot hverandre, krøllet seg rundt hverandre som to slanger. De levde natten gjennom på en liten sjokoladeplate – energitilskudd – de lo og lo og på

morgenen sugde hun ham helt ut og han slikket svetten av henne. Alt ved henne duftet og smakte av honning og en eller annen magisk, samisk blomst fra det høye nord.

De rasket med seg et par rosinboller fra et konditori på vei til skolen og tygde fortsatt på dem da de gikk hver til sin klasse som om de kom fra hvert sitt sted. Ikke alle trodde på det... spesielt ikke bestevennindene hennes Tanya og Yvonne.

9

De feiret 16-års dagen hennes med noen av klassekameratene hennes og gikk oftere ut sammen nu, mest til jazz-klubben hans, men iblant også andre steder sammen med Tanya og Yvonne. De to hadde skjønt alt allerede før de møttes den vårkvelden. De hadde sett både den forsiktige distanseringen og de lange blikkene over skolegården. Derfor inviterte de Dian den kvelden. De likte ham godt og hadde sett ham spille med bandet sitt noen ganger. Han kjørte noen drivende dype bassganger som gikk gjennom marg og ben på dem. Det var et eget språk i hans spillemåte, sa de. De hadde forstått at de måtte få den stramme strengen som var spent over hele skolegården mellom dem til å klinge. Det greide de! Det avstedkom en lang melodi...

Ayla kunne ikke dele alle nettene med ham, men alliert med de to jentene greide hun å melde 'venninde-overnatting' omtrent en gang i uken. Da kunne de være sammen tre, kanskje fire ganger i uken og elske endeløst. Plassen ute ved stenen ble brukt ofte. Ingen visste om dette stedet. Her var de frie, nakne og lekne mer enn noe annet sted. De mistet fem uker av

sommeren fordi de måtte bli med familiene på ferie. Desto sterkere ble resten av sommerdagene selv om Ayla leste på skolefagene to-tre timer hver dag. Hun hadde beste karakter i alle fag unntatt norsk! Dian skjerpet seg også. Han introduserte henne for filosofene og iblant leste de sammen – i hvert fall helt til de sank inn i armene på hverandre og elsket hemningsløst.

Den høsten fylte Dian 17. Det ble feiret med å samle bandet og spille sammen. Det var første gang hun hørte dem. Det ble mye drikking og en del hasjrøking, men de to unngikk det og bare lot som de tok noen drag mens jointene passerte. De ønsket en annen rus. Det ble nesten morgen før de dro hjem til ham.

Hun lettet på puten – der lå den. Hun tok den rundt fingeren, snurret den rundt og lo... - *Du spiller godt på din bas!* sa hun og sendte trusen gjennom luften rett i ansiktet på ham. – *Kanskje, men du er et finere instrument.* Han sendte trusen rett tilbake på puten. – *Den skal ligge der til evig tid,* lo han.

Hun satt seg på sengekanten, helt ytterst og lot trusen synes idet hun gled litt fremover mens skjørtet 'liksom' hang igjen. Hva ventet han på? Ingenting... Han grep henne over knærne og skilte bena forsiktig og begynte å kjærtegne henne med hele ansiktet utenpå trusen. Hun vekselvis klemte bena sammen om hodet hans og slapp opp. Hun duftet honning og blomstereng og han var en bie som summet ved nektarens kilde. Hun tok hånden hans og la den på hoften. Det var bare et knips, så var trusen åpnet i siden, andre siden også. Han satt tennene i trusekanten og dro den bort - little sexy thing....

Han skilte de bløte rosarøde leppene hennes med tungen og fant hennes mest følsomme punkt, lot tungen leke mens han kjælte med ryggen hennes og holdt henne fast. Hun begynte å vibrere igjen, grep fast i håret hans og holdt ham på plass. Igjen reiste kroppen hennes seg som en spent bue og hun stønnet og klynket og ulte til slutt lavt. Hun skled ned fra sengen, skjøv ham bakover med hodet fast mellom lårene så han nesten knakk. Der, helt nede på gulvet fortsatte han å gi henne tungen til hun vibrerte igjen. Hun var som et strengeinstrument. Visst hadde hun rett; hun var et instrument og han fikk lov å spille på det.

Mens han lå most mellom hennes lår hadde hun åpnet portene for villdyret hans. Hun skjøv seg nedover og førte ham inn i den varme kløften, helt inn og red ham sakte, magisk mens han la hendene over midjen hennes. Hun lente seg fremover, kysset ham hett mens brystene kjælte over brystet hans. Det var uutholdelig. Han fyrte av som en kanon; fatamorgasma – morgasma.. Hun kokte over like etter idet hun kjente den varme saften fylle henne igjen, ristet, skalv, kastet seg flatt over ham og rev ham i håret, sank stille sammen. Ord var unødvendige. De dyttet den lille trusen tilbake under puten, krøp opp i sengen, la seg tett sammen og sovnet til fagre drømmer.

10

Første gang borte hele natten uten å si fra hjemme. Det vanket forhør. Mor hadde fanget opp noen rykter. Hvem var denne 'spillemannen'? Ayla tiet og hadde en historie, men det hvilte en mistanke over henne nu.

Foreldrene var temmelig strikse. Slutt på overnatting hos venninder!

Ayla grep tak i ham dagen efter. De gikk rett til plassen ved stenen, satt seg på det ikke helt tørre, sammenrullede pleddet. Det var ganske rått der nu. Hun forklarte. De måtte finne på noe, i helgene i det minste, men hun måtte ha Tanya og Yvonne med på laget, altså fortelle dem litt hva som egentlig foregikk. – *Tror de har forstått det for lenge siden*, sa Dian. Jo, det skulle nok ordne seg.

Det dukket opp ennu en hindring. Besteforeldrene til Dian ville komme tilbake om et par uker. De hadde soverom helt i den andre enden av den enorme leiligheten, men det ville bli vanskeligere, så istedenfor å snike henne inn, ville han presentere henne for dem og si de hadde begynt å lese sammen. Naïvt? Kanskje.... Skulle hun ta ham med hjem og presentere ham som en venn?

Dagen efter gjorde hun nettopp det. Han viste seg fra sin mest beskjedne side, hadde med et par filosofibøker. De spurte ham ut om musikken han spilte; – *Slike jazz-miljøer, er det ikke mye drikking og narkotika der?* – *Jo, blant de store er det nok det, men vi er jo bare amatører....* Ayla brøt inn; – *Det er ikke rart han spiller musikk. Moren hans er pianistinne, klassisk, altså!* De så på ham som om han steg et hakk i status. – *Vi leser litt filosofi sammen*, fikk han mumlet frem. Et lite hakk til oppover. Faren smilte. De fikk gå ned i hennes lille leilighet sammen. De kysset og koste, men satt med bøkene og leste da mor kom ned med litt godt til dem. Kanskje var han akseptert?

Dian så på henne. – *Fy faen så nervøs jeg var! Jeg regnet med at de ville kaste meg ut og straffe deg.* Hun lo litt. De hadde snakket om ham etterpå og likte at han hadde interesser, men hun skulle passe på, for gutter er gutter. Hun lo, for hun hadde nesten svart at jenter er jenter også, men bitt seg i leppen og tiet.

Det gikk en uke, tre, det var blitt November, men så skulle hun være alene hjemme over en langhelg. Hun hadde oppført seg perfekt og ikke snakket et ord om Dian. Samtidig brant det i hele kroppen hennes. Det var en ild som fylte hele henne, lengsel. På skolen dro hun ham rundt hjørnet og nesten knuste ham mot seg og fortalte om den kommende frihet.

Fredagen kom. De gikk hver sin vei. Hun hjem og ringte foreldrene, som allerede var fremme på den andre siden av fjellene ... sa hun ville lese og hvile og gå tur med Tanya og Yvonne. Han kastet fra seg bagen, skar seg et par brødsiver og dro rett til henne. Gardinene hennes var trukket fra, et tegn på at kysten var klar – hun var alene. Hun var naken under en tynn, lang kjole!

Det var en liten flekk bak på kjolen. – *Skitt, det er siste mensdagen. Det får bara gå...* Hun lente seg mot ham, slo armene rundt ham og han kjærtegnnet baken hennes over det glatte, tynne stoffet. Hun var nesten like følsom over baken som over brystene. Hun elsket denne berøringen som gikk fra skulderbladene og hele veien ned over ryggen til baken og løftet den litt, slapp den, løftet den, slapp igjen så den dirret mykt. Deilig...

Han bet henne lett i skulderen, satt tennene i kjolestroppen og dro den over skulderen – først den ene, så den andre – kysset henne med et fast grep med begge hender over baken hennes før han skjøv henne litt fra seg så kjolen gled litt videre og blottla brystene hennes. Han elsket disse vakre, bløte sakene... Uten å slippe taket i baken hennes og trykke henne mot seg, lente han overkroppen hennes bakover og begynte å kysse, suge lett i det ene brystet mens han lot den andre hånden omfavne det andre. Hun la hodet bakover så det lange håret hang rett nedover, helt ned til baken. Han la nesen i halsgropen hennes, kysset haken hennes og fortsatte å la tungen leke med brystet hennes. Hun holdt ham etter håret.

Plutselig trakk hun seg tilbake, trakk genseren hans opp og surret den fast rundt hodet på ham. Hun husket hva han hadde gjort i sommer. Han så ingenting, kunne ikke røre armene, men hun så snart alt da buksen raste ned over til anklene, og hun kunne røre alt!

Hun skjøv ham slik mot sengen og veltet ham ned idet hun dro buksen helt bort. Så satt hun seg ned mellom føttene hans, la hendene over anklene og holdt ham nede. Da kjente han et par føtter begynne å leke med ham. De hadde tynne strømper på. Det var herlig, lekent og kilent. Hun grep og kjælte ham med føttene, holdt an når det holdt på å gå for ham. Tre ganger var han like ved. Så kjente han at hun satte seg over ham og tok ham helt inn. Aldri hadde han holdt ut så kort tid. Hun tente tvert og han kjente det rant nedover ham. Hun løsnet genseren, dro den av og smilte verdens bredeste smil mot ham. Hun hadde tatt hevnl

Hun var naken bortsett fra et par strømper som holdt seg oppe av seg selv. Så djevelsk sexy! Det var blitt en rød flekk i sengen. Hun dro av seg strømpene. – *Kom. Vi måste duscha!* Hun fyrte opp dusjen og begynte å vaske ham. Sepestykket fant veien over hele kroppen og dvelte lenge ved hans edlere deler. Så ga hun sepestykket til ham, og han gjengjeldte godt og lenge. Hun dro frem en flaske shampoo og vasket håret hans også før hun tok sitt eget. De tullet om seg store, varme håndklær. Hun tok hårføneren og tørket håret hans før hun dro av ham håndkledet og blåste ham tørr mellom bena mens hun sjekket at det fortsatt var liv i ham. Hun kastet ham ut av badet og ba ham *droppe i dynan så lenge..*

Det tok sin tid.. Han sovnet nesten. Han kjente noe kile i ansiktet. Hun hadde listet seg inn og strøk ham over ansiktet med en lang fjær. Hun hadde sminket seg og sto foran ham i en gjennomsiktig rosa teddy og de samme høye strømpene med brede blonderkanter. Hun smilte. Hun hadde en liten flaske i hånden og lot ham lukte på den. Herlig lukt, for ham helt ubestemmelig. – *Eterisk olja*, lo hun mot ham, trakk dynen av og helte den over hans dolk og begynte å massere. Resultatet meldte seg umiddelbart. Han var klar igjen, men hun fortsatte leken, vekslet mellom å bruke leppene og hendene og begge deler. Det var så herlig at han vred seg som en orm.

Hun trakk ham lenger ned i sengen, la hånden i skrittet og viste ham at teddyen var åpen nettopp der. Hun satt seg over ansiktet på ham mens hun fortsatte den kilne massasjen. Han brukte tungen til han kjente at hun begynte å dirre igjen på sin karakteristiske

måte. Hun flyttet seg nedover, trakk ham inn i seg og bøyde seg fremover til hun hadde hodet nesten helt nede ved føttene hans. Han var låst fast, la hendene på hoftene hennes og lot henne mykt og varmt drive vanviddet opp til galskap i hodet på ham.

Fatamorg... fata... morgasme Hun tok imot alt igjen, holdt fast i føttene hans, falt flatt ned over bena hans med dype åndedrag. Lenge lå de slik til hun vred seg rundt og la seg tett inntil ham med hodet på brystet hans.

Dian lot seg inspirere. Han reiste seg over henne og dro forsiktig av henne teddyen og strømpene. Så tok han den lille flasken og helte olje i en lang smal stripe fra halsgropen til kløften der nede. Det sitret i hele kroppen hennes da han begynte å massere henne. Halsen, ansiktet, så langsomt ned over brystene til hun dirret som en fiolinstreng igjen, videre over den vakre, glatte magen, rundt og rundt i navlen, videre langsomt ned i kløften med varsomme fingre. Frem og tilbake, frem og tilbake, navlen, kløften, lenge... Hun hev på seg. Igjen reiste kroppen hennes seg til en nytelsesbue. Hun klynket og det økte i styrke til små hyl. Kroppen hennes jog opp og ned til hun endelig falt sammen med et langt sukk.

Han hørte henne hviske – *Miiinä rakastan siiiiiinua... miiinä rakastan siinua*, men han var ikke ferdig med henne ennå. Han dryppet litt olje på lårene hennes og fortsatte massasjen helt ned til føttene hennes. Han kysset dem, masserte dem lenge. Hun var i drømmeland. Så rullet han henne over på magen og masserte bena hennes bakfra fra føttene langsomt oppover til den vakre, velformede baken. Lenge

bearbeidet han dette vakre stykke av den jenten han elsket uendelig. – *Miinä rakastan siinua* hvisket han idet han favnet hele hennes kjønn i hånden og masserte henne til hun dirret og hev efter pusten igjen. Han fullførte oppover hele ryggen hennes, skjøv det flotte håret til side og masserte nakken og halsen hennes bakfra mens han satt lett på ryggen hennes.

Hun kjente hva det var som kilte henne over korsryggen, tok tak og holdt fast. Han gled ned på siden av henne. De la de utmattede kroppene mot hverandre, kysset, kjælte, ble endelig liggende stille og kjenne på at de bare eksisterte, eksisterte for hverandre.

Dagen efter gikk de ut til det de nu hadde begynt å kalle 'kjærlighetsplassen'. Det hadde kommet sne. Alt var annerledes. Fint. Utsikten også hadde blitt hvit. Han lagde en liten sneball uten at hun så det og klemte den opp i skrittet på henne under skjørtet. Hun hylte og lo. Det var kaldt og nu var det vått. De gikk tilbake til henne og fortsatte leken gjennom hele eftermiddagen og kvelden og nesten hele natten. Søndag morgen måtte han flykte mens hun ryddet og tok frem bøkene som en flittig skolepike.

12

Noen dager senere tårnet det mørke skyer over horisonten. Ayla kom gråtende bort til ham og fortalte. De skulle flytte tilbake til Finland, langt der oppe i nord. Før jul. To fortvilte blikk møttes. Hun gråt. Han kjente hjertet synke som en kjøttkake helt ned i magen. – *Vi måste flykta! Men hvorhen?* De dro rett hjem til ham efter skolen. Hun kastet seg over ham. De

elsket heftig. De hadde ikke mye tid. – *Hvis jag blir med barn kan dom inte skilja oss. Vil du?* Det gikk opp for ham. Hun kunne jo blitt gravid mange ganger slik de hadde drevet på, men det hadde ikke skjedd. De rakk ikke snakke mer om det. Hun spurtet hjemover for å unngå mistanke, men mor hadde lest tegnene...

To uker senere dro flyttebilen ut på den lange turen. Like etter satt Ayla i baksetet og den lille familien fulgte etter. Han sto litt skjult ved et tre. De så hverandre i tre sekunder. Dian var knust. Huset var tomt! De hadde bare rukket å være sammen to ganger, kort, alltid rett etter skolen. De hadde hatt en siste tur til kjærlighetsplassen og tatt det helt ut der, lent mot den kalde stenen. Nu gikk han rett ut til plassen, kysset den kalde stenen og plaget seg selv med å slippe sne under genseren, under trøyen, rett på huden, igjen og igjen. Han merket at tårene rant i strie strømmer...

Noen dager senere kom et brev. Ayla foreslo at de skulle rømme til Sverige og møtes et sted der, finne et gjemmeded eller ta et tog langt nedover i Europa. Han svarte. De skrev frem og tilbake til en dag på nyåret da hans brev kom i retur. «Adressaten ukjent». Ikke faen!!! Det var foreldrene som hadde funnet brevene, helt sikkert.

Dian gikk igjen ut til stenen, satte seg på den, fant Polarstjernen og drømte seg bort, så henne for sitt indre syn, gråt, kjente hjerte bli spist opp av syrene i magen. Han ville bare dø, skulle han hoppe – nei det var ikke langt nok ned. Han ville bare brette bena. To brev, tre, alle i retur. Han mottok et siste brev hun hadde sneket ut: *Jag vet du skriver. Jag har forbud. Jag skall på internatskola for flickor. Jag älskar dig* –

Minä rakastan sinua ti ganger. Brevet var skrevet med lebestift og fullt av hjerter. Han la det flatt i en mappe, under puten sammen med de andre brevene og den lille rosa trusen. Drømmene vedvarte. Dagene var blytunge. Eventyret var slutt uten den faste frasen: - Så levde de lykkelige alle sine dager....

Teppefall!

Den gule genseren

1

Udaye hadde fått brev fra Undervisningsministeriet. Spent satt hun seg ned på krakken i det lille huset i utkanten av Yaoundé og åpnet konvoluttene. Hun spratt opp i glede. Hun hadde fått stipendet og et år på universitetet i Oslo, langt, langt oppe i nord. Hun hadde studert de nordiske landene, spesielt Norge og skrevet sin avsluttende oppgave om Norge samtidig med at hun hadde lært seg litt av språket i dette fjerne landet. Om tre måneder skulle hun pakke kofferten. Hun var den beste avgangseleven i Kamerun og prisen var et stipend med et års studium med eget valg av fag og universitet.

Under de siste to år hadde familien hatt en norsk antropolog boende hos seg, Hun hadde lært mye av ham om landet og samfunnet og om metodene man brukte i faget når man studerte fremmede folk. Hun skulle bli Afrikas svar og studere den hvite mann slik han hadde studert den sorte. Hun skulle bli antropolog med Norden som felt!

Oslo. August. Registrering. Bli kjent. Ut på byen med de andre, mange fra forskjellige land. Jazzklubb. Den fargeblandede gjengen fra hele verden ble lagt merke til, men de gled raskt inn i miljøet. Musikken var fellesnevneren. Dansen fanget de aller fleste, ikke minst Udaye med en kropp som var ett med rytme, alle slags rytmer.

En kveld i slutten av måneden spilte Dian med sin kvintett. Han dro de vante dype basslinjene som bar de lange improvisasjonene til bandet mens han så utover gulvet der en håndfull danset mens de aller fleste satt med en øl og pratet. Jazzklubbstemning. Slik den skal være. Plutselig reiste to afrikanske jenter seg og dro over det lille dansegulvet på en måte han aldri hadde sett før. Han mistet nesten takten selv da han fulgte den ranke skikkelsen til Udaye med øynene. Hun var ikke bare fascinerende. Hun var utrolig!

I pausen måtte han få seg en øl, han også. Bort til baren og tappekranene. Gratis for han spilte. – *Hei...* Stemmen traff ham rett i venstre øre. – *Dere spiller så fint, afrikanske rytmer...* En merkelig aksent, myk, men uvant. Han snudde seg og så Udaye rett i ansiktet. – *Du snakker norsk?* Et bekreftende smil. – *Jeg så deg danse. Du er praktfull!* Hørte han seg selv si. Det var så absolutt sant. Hun smilte bredt så de hvite tennene lyste mot ham i det sorte ansiktet. Det smilet og de øynene fikk hjertet til å banke hardere i brystet på ham. Store mørke øyne og et ansikt omkranset av et enormt hår. Han spanderte en gratis øl på henne og de ble stående å se på hverandre, bare se på hverandre nesten som forhekset. Hva skal jeg snakke med henne om tenkte han, helt tom i hodet. Noe skjedde med ham, men hva?

Pianisten kom bort og blandet seg i den plutselig stivnede situasjonen, så på henne og så på Dian – *Fy faen så flott hun danset* sa han til Dian. Hun lo, – *Takk for komplimenten...* Thomas så på henne litt overrasket. – *Kan du norsk?* – *Ja, litt...* De kom ikke lenger. De skulle opp og spille igjen. Dian og Udaye så

langt etter hverandre da han gikk tilbake på scenen, trakk bassgitaren over skulderen, finstemte den før de dro i gang igjen. Hun danset ikke nu, men satt ved bordet sammen med to andre afrikanske jenter, så på og snakket sammen. Dian sendte noen korte blikk bort på dem, men unngikk å virke påfallende.

Et bord nærmere scenen ble ledig. De tre flyttet dit. Dian merket blikkene deres og gjorde så godt han kunne for å late som han ikke så dem, spilte iblant med ryggen mot salen, kommuniserte med trommeslageren og dro opp tempoet litt. Jentene danset ikke, de snakket ikke, bare så på. Annet sett ferdig spilt. Musikantene hoppet ned fra scenen. Hun satt ikke ved bordet, men han kolliderte med henne bærende på to halvlitere. Hun løftet den en frem til ham – *Til deg sa hun, kom...* Glasset ble dyttet inn i hånden på ham. Han fulgte henne, hilste på de to andre fra Malawi og Tanzania. De kunne ikke norsk, men engelsk fungerte godt. Han forsøkte å ikke virke påfallende opptatt av Udaye, men det var det han var. Hun hadde fått hjertet hans til å hamre. Han var helt betatt, bergtatt, inntatt, tatt, grepet i hjerteroten. Ikke bare fordi hun var så flott å se på. Det var noe med den glade, friske karakteren. Samtidig oppdaget han gjennom samtalen at hun var alt annet enn dum, intelligent, intellektuell faktisk.

Tredje, siste sett. Det gikk merkelig fort syntes han, men de hadde fulgt spilleplanen. Dian bega seg rett bort til de tre sorte jentene som smilte bredt da han satt seg ned. Det var artig å bli kjent med en musiker. – *We are not professionals, you know, but it happens that we get to play here...* Kvelden fortsatte med

musikk 'på boks' og samtalen fortsatte utover natten hen mot morgenen. Udaye og Dian vekslet stadig oftere blikk og det var noe subtilt som foregikk under den lette samtalen. De avtalte å møtes neste dag efter at han hadde vært innom og hentet instrumentene.

2

Hun satt på kanten ved springvannet da han kom med den lange instrumentkofferten. Hun reiste seg og kom ham i møte. De to andre var ikke med. Hun forklarte at de mente det ville være feil å forstyrre 'musikken'... Hun lo. Han ble litt flau. Hadde det vært så synlig? Hun lo igjen. Leste han jentespråket så dårlig? Åpenbart! De gikk til en nærliggende pub. Hun foretrakk vin. Det ble to glass hvitvin og en lang samtale. Hun fortalte hva som hadde ført henne til landet hans. Hun studerte, han skulle begynne neste år, men de var omtrent jevngamle, hun et halvt år eldre enn ham.

To glass til. Hun lente seg mot ham nu, smilte mot ham. Øynene strålte varmt og fanget hans. Var de i ferd med å bli forelsket begge to, ikke bare han? Hun var åpenbart inviterende, han forsiktig. Han ville ikke trå over hennes grenser. Det hadde alltid falt ham naturlig å respektere jentene, noe han visste at mange av kameratene hans ikke gjorde. De kjørte alltid på med én eneste hensikt; å få seg et kjapt knull. Han ville gjerne ha med seg følelsene, og nu var de på høygir. Udaye hadde vekket disse merkelige gode følelsene nesten uten å si eller gjøre noe som helst, bare være der, være seg selv, glødende, sort, perfekt skulptur, magisk, stolt, rak, intelligent. Han hadde alltid sansen for intelligente jenter, en å dele tanker med.

Han la hånden på hennes, grep den forsiktig, fanget blikket hennes igjen, kjente på øyeblikkets magi der drøm og virkelighet fløt over i hverandre, lot leppene møte hennes. Et langt, varmt kyss... Hun trykket ham mot seg og han så rett ned i fordypningen mellom hennes fyldige bryster, nattsorte favnet i en gnistrende hvit bh. Han la hånden på den bare magen hennes, hvit mot sort hud, som et gammelt bilde, perfekt bløt hud.

De fortsatte å snakke mens de satt slik, men samtalen hadde fullstendig endret tonefall. Den var blitt emosjonell. Hun kjente hånden hans, lot den ligge der mens de snakket og la sin egen hånd på hans. Det var varmt. Det var godt. Hun lot den gode følelsen flytte seg gjennom hele kroppen som en svak elektrisk strøm. To glass till! Hun gikk over i baren og hentet. Hun var over 18, ikke han.

Litt etter hvert kjente de at det gikk til hodet. Samtidig vibrerte de i takt og bare følte på det, snakket mindre og mindre, kysset igjen og igjen. De tømte glassene. Hun kneppet kåpen om seg – septemberdagene var kjølige, ganske kalde faktisk. Temperaturer hun aldri hadde opplevet før. Han så hun småfrøs. Stoppet, satt den lange kofferten på bakken, dro henne inntil seg og masserte henne over ryggen utenpå kåpen. Hun la hodet på skulderen hans og lot det skje. Det var godt.

De var ikke langt fra der han bodde. – *Bli med opp til meg, så skal du få låne en varm genser...* Hun ble med, glad. Han tok vare på henne. Det alene varmet, men en genser ville også gjøre nytte.

Han viste henne rundt i den enorme leiligheten, dro frem en fin, varmgul ullgenser og gikk på kjøkkenet for å lage te. Da han kom med teen, satt hun i sofaen og strålte som en aftensol. – *Hvis du liker genseren, kan du få den. Fargen passer perfekt til din hud. Jeg har nesten aldri brukt den.* Hun kjente på det varme ullstoffet, smilte og takket. Han satt koppene på bordet og før han rakk å sette seg trakk hun ham ned ved siden av seg, la armene over nakken på ham og dro hodet ned på brystet. Han kjente brystene hennes favne ansiktet. Han skjøv den ene hånden bak korsryggen hennes, la den andre på låret.

Mens teen ble stadig kaldere, ble de to stadig varmere. Den omsluttende nærheten hadde ikke behov for te. Eros var åpenbart fløyet inn og ville ha oppmerksomhet. Han satt oppe på gardinstangen og spilte på sin lyr, et spill som farget atmosfæren. Den smartingen visste eksakt hva han dro i gang. Hva har da to enkle mennesker å stille opp med når en Olympens gud har tatt føringen?

Temperaturstigning. Han begynte å massere brystene hennes gjennom genseren, blusen og bh-en. Hun trakk ham tettere. Videre temperaturstigning. Plutselig, uten et ord, skjøv hun ham bort, reiste seg, dro i en glidelås og slapp det knelange skjørtet rett ned på gulvet. Den gule genseren var nesten lang nok til å være en kjole, men bare nesten. Den lille trusen tittet frem like under kanten. Hun løftet genseren og tredde den over hodet på ham der han satt. Han la begge hendene over baken hennes og trakk henne inntil, kysset henne på magen, langsomt lenger og lenger ned.

Han smøg hånden inn mellom bena på henne bakfra og begynte å kjæle med henne utenpå trusen mens han kysset henne og trakk trusen nedover med tennene. Det ble fuktig. Han dro den helt ned og la tungen i kløften, fant hennes mest følsomme punkt og fortsatte til hun ikke greide å stå oppreist lenger. Hun sèg ned på gulvteppet og rev med seg buksene hans, grep tak i ham og dro ham med seg ned på gulvet, dyttet ham over på ryggen, rev av ham jakken og trøyen og satt seg over ham. Han gikk rett til bunns. Hun beveget seg kraftig, holdt ham nede, ristet brått over hele kroppen, hylte lavt og så ned på ham med et blikk som var helt fjernt.

Hun fortsatte, mer og mer energisk. Ennu en gang skalv hun og falt ned over ham. Akkurat da gikk han av som et fyrverkeri, fylte henne opp med edel vare. Hun holdt ham inne, lenge. Så løftet hun på overkroppen, dro av seg genseren, blusen, alt og lot brystene leke med brystet hans, med ansiktet hans, med leppene, tungen. Han tirret henne med lange sugende kyss, tungelek og lett nappende tenner til hun begynte å skjelve igjen, ga fra seg ennu et lavmælt hyl og falt sammen over ham.

De dro seg opp i sofaen, nakne, tilfredse, tett sammen. Ikke et ord, bare nærhet, varm, kjærlig nærhet. Teen sto fortsatt urørt... kjølig nu. Eros hadde flyttet seg over i sofaen og satt der med et tilfreds smil. Han strøk dem begge med en lang fjær og begge trodde det var den andre. De følte berøringen og ante ikke at en gud hadde velsignet deres akt og hadde en fortelling med hjem til Olympen.

Det var blitt natt. Temperaturfallet var merkbart. De dro på seg klærne. Han fulgte henne hjem. De to tekoppene sto fortsatt urørte på bordet da han kom hjem til en ganske kjølig residens.

Hun kledde av seg. Naken trakk hun den gule genseren på seg. Kjente på den, følte den, luktet på den... Hun hadde kledd ham på seg og la seg til å sove med genseren på...

3

Dian gikk på klubben hver dag, hele uken, men Udaye dukket ikke opp. Var det bare en kort drøm? Uken etter hørte han hun hadde vært innom. Hun hadde spurt etter ham i baren, fikk han høre. Det ble fredag. Han satt og pratet med venner idet en liten gjeng entret. Der var hun, sort som natten med den gule genseren! De fikk øye på hverandre umiddelbart. Hun stormet bort til ham og satt seg på fanget og la armene rundt ham – det var ingen ledig stol ved bordet. De andre lo; - *Jaså, Dian, er du fanget??* – *Muligens*, mumlet han. Alle lo. Det var umiddelbart feststemning. Hun forklarte kort at det hadde vært to uker kveldskurs i norsk for alle de utenlandske studentene. To bord ble flyttet sammen, stoler samlet og hele den lille gjengen som hadde ankommet samtidig med Udaye fikk plass. Jonas spanderte en runde på alle. Han hadde alltid mye penger og mange visste hvorfor, men ingen brydde seg.

Jonas og tre andre sprang etter en stund opp på scenen. De skulle spille. Det ble bedre plass rundt bordet og Udaye trakk Dian med seg over i sofaen ved siden av. Han la merke til at hun ikke hadde noe under

genseren. Brystene hennes beveget seg fritt under ullstoffet. – *Du bruker genseren, ser jeg... - Ja den varmer, den holder rundt meg når du ikke er der og da blir jeg dobbelt varm..* Hun lo og lot ham føle at det bare var hud under gulfargen. Han hentet to glass hvitvin og de ble sittende tett sammen og følge musikken til Jonas og gjengen hans. Hun danset ikke, men lot ham kjæle med brystene hennes under genseren. Han kjente hun glødet varmt der hun satt med hodet lent på hans skulder.

Hun grep etter en stund tak i hånden hans og trakk den ned under bukselinningen, ned under trusen. Han lot fingrene leke med henne og kjente hun ble våt. Han intensiverte leken, lot langfingeren gli litt dypere. Hun pustet tungt nu, klamret seg rundt ham og rykket plutselig til med et undertrykket skrik. Han fortsatte, stoppet ikke opp, men styrket grepet, lot fingrene leke videre. Hun pustet, hveste, grov hodet inn mot brystet på ham, klorte tak i nakken på ham, rykket til igjen og igjen og igjen. Han la til slutt hånden flatt over hennes kjønn og lukket den over det hele. Han kjente hun rant over da hun stilnet, løftet hodet og begynte å kysse ham intenst. Hun måtte ordne seg litt, sa hun og forsvant. Han snuste på håndens nye varme duft og tømte vinglasset. I halvmørket kunne han lettet konstatere at ingen hadde lagt merke til noe.

Udaye kom tilbake med den gule genseren pent trukket ned. Hele hennes flotte kropp danset lett under gulfargen og hun strålte mot ham i rammen av sitt fantastiske hår. Hun hadde plukket med seg et par glass til. Første sett var ferdigspilt og Jonas med de andre satte seg ned med dem. – *Åssen likte du det vi*

spilte, spurte han... Dian svarte med noen fine gloser, men han måtte erkjenne for seg selv at han ikke hadde lagt merke til hva de spilte. Musikken hadde bare ligget som et teppe over den herlige stunden med Udaye.

4

Det gikk igjen en hel uke. Udaye var en stjernestudent. Tok to fag parallelt. Det førte til mye lesing på norsk og engelsk, to fremmedspråk for henne. En dag hadde hun med seg et par bøker. Det var noe hun ikke forsto. Dian ante ikke at det bare var et påskudd. Hun ville være mere sammen med ham. Igjen glødet hun under den gule genseren som var blitt en fetisj, hennes måte å oppleve at han omfavnet henne når hun var alene. Han lukket og åpnet øynene igjen. To ganger. Jada, der sto hun med bøker i hendene, lang sort kåpe, veske over skulderen, sort og gul med glitrende øyne.

Han tok bøkene i sin sekk, la armen rundt hennes smale midje, kysset henne. De gikk rett til jazz-kaféen. Det var kjølig, småregnet. Da passet det med rødvin og varm gulash. Han dro opp bøkene, hun viste ham noen sider med litt tungt språk. Han forklarte. Han oppfattet at hun kanskje hadde forstått alt sammen og bare trengte å bli sikker. Hun spilte litt, men han sanset det ikke. Han sanset bare hennes varme, litt egenartede duft. Etter en stund lente hun seg mykt mot ham – *Kan vi dra hjem til deg? Du har det så fint. – Selvsagt...* Han tok hånden hennes da hun reiste seg, hjalp henne på med kåpen, la bøkene i bagen. Med armen rundt hennes midje gikk de tett gjennom kveldsdisen i gatene, hjem til ham. Han følte at de svevet. Alt virket merkelig naturlig og lett og ganske drømmeaktig. Hun

også syntes å sveve der de gikk tause med talende følelser og brennende lengsel.

Han så på henne, la bøkene på bordet. – *Vil du gå gjennom kapitel 8 en gang til?* Det var ikke hva hun hadde i tankene. – *Vil du lage litt te til oss?* – *Hmm, sist jeg gjorde det, ble teen kald.* Hun lo. Han lagde te. Hun satt med boken, kapitel 8, da han kom med to rykende varme kopper. – *Tror jeg har forstått det – takk for hjelpen.* Hun snakket faktisk overraskende godt norsk bortsett fra den spesielle aksenten.

Denne gangen nippet de litt til teen. – *Jonas sa du snart har fødselsdag, blir 18?* – *Ja, i neste uke.* – *Det må vi feire!* – *Regner med det kan bli en gjeng på klubben den kvelden...* – *Da får du lov å kjøpe øl.* Han lo. – *På klubben har noen av oss fått både øl og vin siden vi var 16 bare vi ikke ble fulle.... Sjefen der er grei, men streng....*

Ikke mere prat. Han trakk henne med ryggen mot seg, la begge hendene på brystene hennes lot det varme ullstoffet gli over dem før han smøg hendene under og tok tak i brystvortene hennes. De fylte hendene hans og ble snart stramme. Hun lot seg synke inn mot ham, lot ham tenne henne langsomt sterkere. Hun var glødende kull, han en hvit sky. Eros, Eros, flyvende Eros...

Den glødende kullbiten flammet opp, skyen falt som regn over henne, tordnet gjennom følelsene hennes med små lynnedslag. Hun rykket til hver gang. Han kjente kilden til uværet reise seg. Hun sanset det, vred seg rundt, dyttet ham bakover i sofaen, dro av seg den gule genseren og lot brystene drive mykt i vinden over

hans bryst, over hans ansikt og møte hans tunge, frem og tilbake, frem og tilbake...

Han la hendene over hennes hofter, løftet henne opp og dro av henne bukser og truse. Vinden økte i styrke, intensiteten økte. Hun rev av ham buksene og grep ildens kilde, tok den i munnen, slikket, lot leppene massere tordenstavens topp, malte den med rød lebestift, lenge, langsomt sterkere. Skyer drev over vulkanske landskaper i hodet på ham til utbruddet farget himmelen rød og hun slukte ham helt, slukte ham lenge, sugde i seg hele erupsjonen. Intensiteten sendte en meteoritt gjennom hodet på ham og da han åpnet øynene så han rett opp i ansiktet hennes, som i en hule dannet av håret som omringet dem.

Han trakk henne mot seg, kysset brystene hennes, magen hennes, tungen fant veien etterhvert som hun krøp over ham. Varsomt lot han fingrene skille rosens røde kronblad og masserte hele rosen før han trakk henne over seg og fortsatte å kysse denne vakre blomsten, legge tungen til og kjenne et nytt uvær bre seg i henne. Hun sang en lystig arie, vibrerte og ristet. Et lite jordskjelv gikk gjennom kroppen på henne. Han fortsatte og hun ristet, dirret, glødet, brant, bølget frem og tilbake over ham. Da kjente hun at tordenstaven hadde reist seg igjen. Hun lot seg falle ned over ham, tok den inn i Afrodites varme rom og vugget over ham, lot ham rotere mellom kronbladene, lekent, intenst, direkte på hennes mest følsomme punkt. Rystelser, jordskjelv, tordenstaven dro helt inn. Vulkanen blåste lavaen rett til himmels. Hun knep ham fast, presset bena mellom hans og ble liggende stille. De åndet i takt. De åndet den samme atmosfære. Uværet hadde

løyet. Teen sto kald i to kopper på bordet. To lukkede bøker.

Natten hadde sneket seg over dem. Det var mørkt i stuen. De trakk inn til sengen, krøp tett sammen og sovnet. De delte en drøm den dagen. De delte drømmer den natten. De var på flukt i fremmede landskaper. Et kraftig lys dro inn over dem. De våknet til sen høstmorgen, gnistrende sol og varm nærhet. Ikke universitet, ikke skole i dag, nei. De ble liggende lenge og småprate, kjærtegne hverandre og dele puls. De lo godt begge to da de kom inn i stuen, fant klærne sine i vill uorden og to kopper med kald te.

5

Dian fylte 18. De samlet seg først på puben. Udaye kom med hele flokken. Gul genser. Dian så på henne – *Alltid den gule genseren, lo han. – Selvsagt. Gratulerer med dagen. Jeg elsker deg. Bayaninka! Ina son ku. Félicitations! Je t'aime.* Det var som musikk i hans øre. Han kysset henne – *Merci. Je t'aime aussi. – Du kan fransk? Nei, men litt har jeg fanget opp. Elsker deg Udaye, elsker deg hemningsløst, vanvittig. Mer enn du elsker den gule genseren, altså...* Hun lo.

Det ble fest. Dian ble skikkelig feiret og spandert på da de dro ned til klubben også. Han kjente han begynte å bli ustø, men ville ikke bli full. Han ville ikke dumme seg ut for Udaye. Han ville bare favne henne, men festen løp løpsk, mest for de andre. Han bremsset. Udaye holdt også tilbake. Hun var fra en kultur der drikking var uvanlig og ikke så akseptert. De hadde ofte øyekontakt gjennom kvelden, men sirkulerte i denne brogete gjengen. Bandet som spilte den kvelden

var ukjent. Sjefen på klubben satt seg ned med dem og satt fire flasker bobler på bordene og et dusin nye glass. Han var trivelig - *Gratulerer med dagen* sa han og begynte å helle i glassene. – *Jeg behøver ikke engste meg for å servere en mindreårig lenger*, lo han med et stort glis. Kvelden spant av sted og det ble morgen neste dag. – *Jeg vil sove hos deg*, sa Udaye da de kom ut i grålysningen. – *Klart det...* Hun sovnet ikke. Hun svimte av. Han kjælte henne inn i drømmeland.

Det ble langsomt morgen. Dagen som fulgte gikk mot aften da de endelig oppdaget hverandre i sengen med alt for lang avstand mellom seg. De krøp mot hverandre, øyne som endelig hadde åpnet seg fant hverandre. Litt tunge i hodet, litt fjerne, men de fant frem til slutt. – *Bonjour! – Bonjour...* Så der er du. Hun gliste mot ham, viste de hvite tennene. Han studerte hennes vakre trekk. Hun var som hentet ut av en god drøm og hun lystet mot ham gjennom sin sorte hud. Øynene glitret mot ham. Tiltrekningen var magisk. Hun sanset det samme. Hans øyne var det som hadde fanget henne, sendt henne ut på denne elskovsreisen med en hvithudet, langhåret spillemann. Hun så på ham og kjente på det merkelige suget, den underlige følelsen i hjerteroten.

Udaye fulgte sine indre impulser slik hun hadde gjort hele livet, så lenge hun kunne huske. Hun mente at det å følge sin intuisjon, sin indre følelse alltid var riktig. Det var ikke teori, det var erfaring. Nu lå hun ved siden av en hun selv hadde søkt, ønsket å erfare. Det var en skjønn erfaring. Hun ville ha hans hender, kjenne dem berøre henne, gripe henne, elske henne. Hun søkte ham med blikket, yppet ham med små

bevegelser hun visste han ikke kunne motstå. Hendene kom, kjælte henne og hun tilbød hele seg for denne berøring, gjorde små, falske fluktforsøk for å hente mere og han lot seg narre, forfulgte henne lekent, grep henne goldt henne fast.

Udaye elsket å kjenne at hun hadde tiltrekningskraft. Det ga henne en følelse av frihet og litt makt, evne til å beseire ham. Han ble beseiret for å beseire henne, lekte med henne fyldige attributter og la hånden inn mellom rosenbladene, løftet henne mot seg og lot tungen massere rosens kjerne til hun dirret og sang som bare lysten kan få en kvinne til å synge. Hun var fanget, favnet i lystens nett og trakk ham mot seg, hentet ham inn til seg og holdt ham fast. Å kjenne ham inni seg ga henne voldsomme følelser, det tente henne intenst og hun elsket denne følelsen som fikk det til å lyne bak øyelokkene og gå elektriske strømmer gjennom hele kroppen. Hun kjente seg som et levende fyrverkeri. Hun beveget seg slik at nytelsen tente alle luntene og hun rant over i ekstasen. Det var merkelig tilfredsstillende å kjenne at han rykket til og fylte henne dypt inne i det aller helligste.

Hun lot seg synke inn i drømmelandet og holdt ham fast mens han fortsatte å kjæle med henne. Hun følte at han dyrket henne. Hun følte at han verdsatte henne gjennom berøring og blikket hans bekreftet alt. Hun visste han hadde det likedan, at han elsket hennes hender og berøring. Hun lå lenge og kikket bort på ham, tegnet hjerter på brystet hans med fingeren. Han snudde seg, så på henne, møtte blikket hennes. – *Du, Udaye, du er så vakker at jeg nesten ikke tror du er virkelig.* Hun smilte varmt.

6

Noen uker senere kom den først sneen. Et hvitt teppe på 10-15 centimeter hadde lagt seg over verden og det snedde fortsatt litt. Udaye hadde igjen overnattet hos Dian og forsto ikke helt hva hun så da hun kikket ut av vinduet. Så gikk det opp for henne. Hun danset gjennom rommet mot ham – *Det regner sne, det regner sne...* Dette hadde hun bare sett på bilder. Hun halte på seg den røde jumpsuiten, stakk bena i støvlene, dro ham inn i entreen.... – *Kom, kom, kom.. det regner sne ute, jeg vil kjenne på det!*

Hun slo ut håret for å ta imot sneen, så rett opp og fikk den i hele ansiktet, lot den smelte, smakte på den, tok imot snefnuggene på tungen, jublet og lo og danset. Han ledet vei til parken. Et hvitt teppe og sne på trærne. Hun danset rundt og rundt og stoppet brått. Det var noen spor i sneen, - *Hva er det? – Det er noen barn som har vært her og laget engler i sneen..* Han forklarte hvorledes. Hun fant et felt med urørt sne mellom buskene, la seg ned og lagde sitt livs første engel i sneen, reiste seg og studerte den stolt. En gang til... tre store, fine engler i sneen.

Hun rev av seg støvlene, sokker hadde hun glemt, og begynte å sette fotspor, fine tydelige spor i den litt kramme sneen. Så rev hun av seg jumpsuiten, trøyen bh-en og trusen. Helt naken lot hun seg falle baklengs rett ned i det hvite teppet. Hun hylte og Dian så seg rundt. Det gikk en del mennesker på veien gjennom parken, men de var ganske skjermet. Udaye reiste seg forsiktig, studerte det flotte avtrykket. Så lot hun seg falle flatt ned forover på samme måte og ble liggende. Dian beundret den flotte sorte skikkelsen i den hvite

sneen. Hun er helt perfekt, tenkte han idet hun reiste seg forsiktig. Avtrykket var perfekt som det første.

Hun gikk bort til ham, åpnet jakken hans... - *Sne meg, Dian, sne meg, sne meg..* Han tok poenget og begynte å mose henne med sne over hele kroppen. Brysvortene struttet mot ham. Han kysset dem mens han lot en håndfull sne gli inn i skrittet hennes. Hun hylte, åpnet buksen hans, rev den av, tok grep og trakk ham inn mellom lårene, egget ham med myke bevegelser og dro ham ned over seg i sneen. Han sugde brystene hennes, ga henne alt. Det var ekstatisk. Hun fylte den ene hånden med sne og la den inn mellom dem mens han vugget frem og tilbake i henne før hun vred ham rundt og tok over styringen. Mere sne mellom dem, hun kastet sne i ansiktet på ham og pakket den over brystet hans. Da eksploderte de begge. Hun knep ham fast mellom lårene, ville ikke la ham slippe fra... Hun sank ned over ham mens sneen mellom deres varme kroppar smeltet og rant ned over sidene på ham med en kilende følelse.

Utrolig. De var varme selv om de lå i sneen i et par minusgrader, men det var på tide å beholde den varmen. De kledde på seg raskt og studerte bildene i sneen. Det hadde sluttet å sne. Det kom til å bli kaldere. Da ville hennes to kroppsbilder bli værende en stund. Kaosbildet der de hadde elsket, ville nok bli vanskeligere å tolke! De småløp hjem til varmen i våte klær. Senere på dagen gikk de en tur, varmt kledd, for å se på åstedet. Alt var urørt. Hennes vakre kropp lå der med alle detaljer tydelige, forfra og bakfra...

Den vinteren lagde hun mange engler i sneen og nesten like mange kroppsavstøpninger. De lo godt med tanke

på forbipasserende som fikk øye på dem og sne-elsket flere ganger når det ikke var for kaldt. Udaye var så varm at sneen ville smelte bare hun så på den, tenkte Dian. Uansett, den smeltet alltid mellom dem!

Januar ble det for kaldt. De hadde lagt merke til fotspor som viste at noen hadde vært forbi og sett de sexy bildene i sneen. Spesielt de siste som de hadde laget om natten like ved hovedstien der alle gikk. Der lå også han avbildet på samme vis. De holdt seg lenge i den stadig strengere kulden, helt til det kom et skikkelig snevær og dekket de glade minnene.

7

De hadde tatt til å fyre i peisen og sitte nakne på et stort pledd like foran ilden med hver sin kopp varm te hver gang de var sammen i denne kalde perioden. De tente telys rundt omkring og dyrket kjærlighetens kunster i et tåkeslør av romantiske følelser. Hun fortalte om sitt liv i Kamerun og han om sitt. Det var virkelig to forskjellige verdener de ga hverandre innblikk i. Ofte trakk hun også på seg den gule genseren og lot ham føle på hele kroppen hennes gjennom den varme ullen. Hun elsket det. Hun tente på det, spesielt når han trakk den halvt opp og begynte å suge og slikke på brystene hennes før han lot tungen leke nedover hele magen hennes, sirkle i navlen og endelig fordype seg i kløftens lille røde høydepunkt. Hun brant som ilden i peisen, følte han, hev efter pusten, hevet og senket hoftene før hun skalv gjennom hele seg og trakk ham opp i seg, helt opp med gyngende bevegelser, myke og sterke på en gang. Hun snudde seg, løftet baken og trakk ham inn bakfra med

en sterk afrikansk rytme. Det er vulkaner i Afrika. Han var i Afrikas dype indre og utbruddene var ustoppelige.

Det hendte de sovnet slik foran peisen, hun med ryggen mot ham, han fortsatt på plass i Afrika og med hendene på hennes bløte savanne. Den bløte huden over magen hennes var som den fineste silke og savannen førte til to bløte høyder med magisk følsomhet. Hun var en brann å holde i, en rytme å bevege seg til, en sang fra en fjern afrikansk landsby som lød gjennom jungelen og over fjellene. Stemmen hennes var musikk med den merkelige aksenten, øynene hennes som to store glimt av en stjernehimmel ved ekvator, munnen et bredt leie for dype kyss og håret, når det falt ned over ham, en ugjennomtrengelig jungel. Alle begreper døde hen i håpløshet når hun lente seg over ham og deres blikk strålte mot hverandre og det ble fletter som bandt strålene sammen.

Kjærlighet, hva er det? Et umulig begrep. De filosoferte ofte der de lå, hun i den gule genseren, han i en rød han hadde fått av henne. – *Det er kanskje best å ikke definere det, mente han, det er bare noe som skjer, omtrent som to magneter trekkes mot hverandre. Det er ikke bare det vi gjør med hverandre, det er hva vi er for hverandre....* Hun smilte. Selvfølgelig var hun enig; – *Det er bare følelse, magi. Jeg opplever at vi er med i universet. I Afrika, når vi ser på stjernene, ser vi at de taler til oss og er med i livet vårt. De er lys i natten... Du er mitt lys i natten, Dian!* Han la hodet på magen hennes og kikket opp på henne; – *Du er hele universet for meg, uendelig alltid min stjernehimmel. Jeg elsker deg! ..* – *Ina son ku...* Hun trakk genseren ned over

magen, over ham, og la hånden hans på brystet. – *Slik vil jeg leve og dø med deg, sove med deg litt nu.* De sovnet stille mens de lyttet til en svakt knitrende peisild.

8

Det var blitt vår, tidlig vår, snesmelting i lav, men svakt varmende sol. De gikk en tur langs bryggene, hånd i hånd, en gul genser og en rød. Lykkefølelsen lå like under huden og fikk den til å gløde. Det var kjølig, men de var varme. De fant en liten plett der de kunne sitte for seg selv på en kant. Han støttet henne mens hun klatret opp og satt seg på den. Den var akkurat passe høy. Hun la bena over skuldrene på ham og trakk ham opp mellom lårene. Hun hadde et kort skjørt og lange varme sokker som var knyttet med et bånd helt øverst rundt lårene. Tynn, hvit truse.

Igjen sanset han ilden som brant i henne og begynte å blåse til glørne ved å kysse henne intenst gjennom trusen. Det var ikke tilstrekkelig. Hun løftet på baken så han kunne trekke den av, helt av. Varsomt skilte han rosens kronblad og lot tungen leke en stund før han sugde fatt i henne og lot tungen gå dypere, mer intenst. Hun glødet ikke lenger, hun brant! Hun rant, hun skalv, hun ropte navnet hans hviskende, hvesende som en afrikansk slange igjen og igjen, lente seg bakover med et langt sukk.

Han støttet henne mens hun gled forsiktig ned fra den høye kanten. Fotfeste. Raske hender åpner, dro ned buksene hans. Han var klar som aldri før. Hun grep ham og førte ham direkte helt inn og vugget ham fra sans og samling. Vulkanen i Afrika fikk utbrudd igjen,

kraftig utbrudd. Hun skjøt hoftene frem, ga alt, tok alt, ville beholde alt, holdt ham fast, låste bena rundt midjen hans, kysset ham intenst over hele ansiktet, dype kyss...

De slapp taket litt etter litt, så på hverandre, plukket opp trusen hennes. Hun hadde blod på fingrene, han blodspor etter hennes negler på ryggen. De lo, trakk på seg tøyet igjen. Da hørte de stemmer. Det lå en båt like der ute i vannet. De hojet til dem og klappet. – *Faen, de har sett alt...* Hun lo, de fattet seg og bukket dypt til sitt lille publikum før de løp av sted.

Udaye bare lo og lo... *Quel performance!* De skar barnslige grimaser til hverandre og fant et sted der de kunne få seg litt å drikke og noe å bite i. Tilfredse blikk møttes over glassene og latteren fortsatte. – *I Frankrike åpner de en flaske champagne etter hver forestilling*, lo hun. Han bestilte en halvflaske, så de hadde noe å feire. Den ble sprettet ved bordet foran dem, helt profesjonelt og skjenket i skikkelige champagneglass. De skålte. Hun sa hun en dag ville bade i champagne med ham....

9

Udaye begynte å fantasere. Hun hadde hørt historier, spenningsladete historier. Hun ville gjerne at han skulle gjøre henne helt forsvarsløs og finne på alt mulig med henne. – *De kaller det restraints*, sa hun. Det hørtes spennende. De fablet i vei mens de satt på hybelen hennes. De trengte bare et langt rep...

Et par dager senere gikk Dian og kjøpte fem meter hvitt, mykt, ikke alt for tynt rep; dyrt rep. Han sa ikke noe om det, ventet på den rette anledningen. Det gikk

en uke. Udaye var dypt konsentrert. Skrev oppgave, viktig oppgave. Han var bare en kort tur innom hybelen hennes med noe godt hun kunne dytte i seg og få energi. Hun fikk nok energi til å dytte ham ut døren igjen etter en halv time, men de hadde i det minste funnet ut at de begge fortsatt eksisterte og glødet for hverandre.

Ikke en uke, to. Ikke en, to oppgaver levert. Udaye hadde knapt sovet på to uker da hun med et matt uttrykk sto utenfor døren til Dian. Han trakk henne inn, tok kåpen hennes, den koboltblå, lange. Han syntes alle farger fikk hennes sorte hud til å lyse mørkt, om det er mulig å si noe slikt. Han sa det til henne mens hun smøg seg inn mot ham og la armene rundt ham. – *Savnet deg, savnet deg masse, masse... - Det har vært kaldt her i to uker uten deg*, svarte han, men det var ild i peisen.

Den kvelden elsket de intenst nesten til morgenen, sov til langt ut på søndagen og gikk tur gjennom parken. Det hadde kommet opp blomster der de hadde lavet avtrykk i sneen bare noen uker tidlige. De lo og tenkte at de var deres barn. Bedre med slike barn enn sånne som skriker og skiter flere bleier fulle hver dag. – *Frihet, bare frihet!*

Udaye forsvarte begge oppgavene sine med bare en dags pause mellom og sto med beste karakter. Dian fullførte også eksamen med gode resultater, om enn ikke bare topp som henne. Nu hadde de bare en knapp måned igjen før hun skulle bruke returbilletten til Kamerun. Det plaget dem at den billetten eksisterte, men det var ikke bare å hive den i peisen. Visumet gikk også ut omtrent samtidig.

Dian hadde sjekket ut litt om bondage. Helt nytt for ham og ikke alt syntes like greit å gjøre. Han la en 'soft' plan. Udaye hadde helt glemt idéen da Dian begynte å kle av henne. Først den gule genseren, så det lange sorte skjørtet. Han masserte baken hennes og kysset henne over magen, åpnet bh-en og egget henne opp med å suge og la tungen leke over brystene. Han hindret henne i å gjøre noe selv. Hun fattet fortsatt ikke poenget mens han dro av henne trusene men lot de høye sorte strømpene være. Han lot tungen leke litt i kløften for han tok et skjerf og bandt det over øynene hennes. Da gikk det opp for henne!

Hun kjente repet ble lagt over nakken og trukket ned mellom brystene der han flettet de sammen tre ganger før han fortsatte, la dem under brystene hennes, over ryggen, frem over brystene, strammet lett til idet han dro endene videre over nakken hennes igjen, ned, kryssende over ryggen, frem over midjen, nytt kryss på magen, bak, ned i sprekken i baken hennes og frem på begge sider av hennes vakre rose, videre opp på begge sider i en lang V, inn under de andre viklingene. Derfra førte han de som to spiraler ned over lårene hennes, videre over anklene, knyttet føttene sammen og dro repene rett opp og bant håndleddene hennes sammen. Hun ble sittende på kne midt i sengen med bena lett adspredt, i en svak bue bakover med hendene bak seg. Til slutt festet han repene i sengestolpen.

Hun følte alt, hun følte hvorledes hans kjærtegnende hender førte repene rundt kroppen til hun helt mistet bildet av hvordan hun ble buntet og festet. Han så på henne lenge. Han hadde valgt et hvitt rep med hensikt.

Det tegnet et ikke-eksisterende, sexy plagg på hennes sorte hud.

Han fant frem en lang fjær og begynte å kile henne på magen, lot den kjærtegne henne over brystene, over halsgropen, haken, munnen. Hun var stille, lot alle følelsene sitre gjennom hele seg. En lang nydelse. Han fortsatte, fulgte repene over skuldrene, ned over ryggen over baken, vekslende, kilte henne ned gjennom dalføret og lot fjæren spille over bakdøren hennes. Hun hikstet, han fortsatte før han gikk videre nedover lårenes bakside til føttene. Hun bar kilen, vred seg og lo, men kunne ikke hindre ham i å fortsette. Så lot han fjæren leke med lårene hennes på forsiden og førte den forsiktig opp mot rosen. Hun skalv lett. Han teaset henne, lekte til og fra, korte kilinger med korte pauser mellom. Han snuste på fjæren. Den var våt. Hun var våt.

Han la fjæren bort. Tok en ende av repene fra sengestolpen, førte den mellom bena på henne, dro den opp midt i kløften, strammet forsiktig og festet den i repet som krysset like under brystet. Han grep henne forsiktig over hoftene og begynte å skyve henne frem og tilbake slik at det myke repet stammet og slakknet seg, masserte henne ganske kraftig der hun var mest følsom. Hun skalv, pustet tungt, ville legge seg ned, men kunne ikke skifte posisjon. Det gikk for henne, hun rant, ropte et eller annet på sitt eget språk.

Dian løsnet repet i skrittet, tok frem et par isklumper han hadde forberedt og masserte begge brystene hennes samtidig med dem. Hun hylte. Han fortsatte. De smeltet rakt på hennes overopphetede kropp da han roterte dem over magen hennes. Han fant en ny

isbit, la den rett opp i midten av hennes vibrerende rose og lot den gli frem og tilbake mellom kronbladene. Hun gikk av igjen, kastet vilt på seg, men satt fast. Han la hodet mellom bena hennes, slikket henne, drakk blandingen av vann og kvinneelixir. Hun smakte som en tropisk frukt. Han begynte å suge på hennes opphissede lystpunkt. Hun hylte igjen, kroppen kastet seg frem og tilbake, heftig. Han ga seg ikke med én gang, holdt det gående til han kjente hun presset lårene sammen rundt hodet hans og holdt ham fast. Hun kastet på seg igjen og igjen, hveste som en slange der oppe over ham.

Han vred seg løs. La sitt harde redskap mellom brystene hennes, klemte dem sammen og kilte henne i halsgropen, over leppene. Hun var kommet til seg selv igjen og lukket leppene om ham. Han kjente det ble ekstatisk og flyttet seg nedover kroppen hennes i en lang bevegelse, lot den kjæle litt mellom rosenbladene før han entret henne helt og ga på til hun skrek høyt, kastet kroppen rundt uten å komme løs. Da kom det et nytt afrikansk vulkanutbrudd. Hun kjente saften fylle henne og lente seg mot ham. Han støttet henne, dro skjerfet av øynene hennes og begynte å løsne repene. Straks hendene var fri slynget hun dem rundt ham, veltet over ham og hvisket vakre ord i øret hans – ord han ikke forsto, men forsto likevel. Melodien var utvetydig.

10

Udaye gikk tre dager og ruget på minnet om kvelden hun var forsvarsløs. Hun planla hevn – grusom hevn, nei, herlig, rå hevn. Dagen skulle komme, og den kom. Hun dro hjem til ham på kvelden, kastet seg i armene

på ham. De drakk et par glass vin før hun snudde seg mot ham med et smil – *Du, hvor har du gjort av det hvite tauet? – Jeg har kveilet der sammen og lagt det i skuffen. Hvordan det? – Jeg vil ha det. Jeg vil fange deg i kveld. Jeg skal kle deg naken! Nu!*

Hun dro ham inn på soverommet, fant repet, og begynte å kle av ham, lekent plagg etter plagg til han sto der trådløs, skjøv ham opp i sengen. *Stå på knærne!* Kommanderte hun. Han plasserte seg slik hun ville. Så tok hun frem en maske hun hadde skaffet og dekket øynene hans og forsikret seg at han ikke kunne se noe. Derefter tok hun repet, la det over nakken på ham og fortsatte å surre ham fast omtrent slik hun husket han hadde gjort med henne. Hun strammet til da hun hadde bundet hendene sammen og snørte ham fast til sengestolpen. Hun dro av seg kjolen og sto der i verdens lekreste, sexy undertøy i knallrosa og fiolett. Bh-en var åpen så det viktigste kom frem, trusen likeså, men han så ingenting.

Hun kysset ham mens hun tok tak i stasen hans og vekket den opp. Hun la brystene i munnen på ham så han fikk smake henne, strøk ham videre nedover brystet og magen til den stående havnet mellom hennes bryster. Hun moste den litt før hun gikk over til å behandle ham med den lange fjæren slik han hadde gjort med henne. Det pirret alle sansene hans på en gang. Han lo og pustet og lo igjen. Det var sinnsvakt kilent. Hun lot fjæren leke med den oppreiste ridder før hun tredde en metallring ned på den, dro repet gjennom ringen og begynte å nappe i det. Så dro hun den av igjen og surret repet tre ganger rundt den. Ridderen var fanget! Hun slikket den rundt

hodet og lot leppene leke med den før hun løslet han fra repet igjen.

Han kjente hun lot en kald metallgjenstand undersøke hele understellet før hun tok tak og begynte å male toppen med rød lebestift. Ridderen ble et fyrtårn, men han så ikke forvandlingen, kjente bare noe som kjælte ham mykt. Så tegnet hun et hjerte midt på brystet hans og lo lavt. Etter en stund.. nei, lebestift skal sitte på vakre lepper. Hun begynte langsomt å bruke ham som lebestift, flyttet den røde fargen over på sine bløte, fyldige lepper. Det var – selvsagt – en lang og omstendelig affære og hun kjente at han var svært klar nu. Liten pause. Litt lek med fjæren igjen.

Hun flyttet seg tett mot ham, førte ham inn mellom rosenbladene, sakte frem og tilbake og så litt inn. Hun grep tak i baken på ham og trakk ham mot seg til han var helt på plass i Afrika. Hun husket ham frem og tilbake, frem og tilbake, hardere og hardere. Hun passet på at han hele tiden var i sterk kontakt med hennes lystpunkter. Igjen brøt det ut brann i jungelen forårsaket av et heftig vulkanutbrudd som syntes å vare en evighet. Han vred seg, stønnet og lo. Hun løsnet hendene hans og slapp ham ned over seg, holdt ham på plass i jungelhulen. Han kjente han like godt kunne løpt en marathon... *-Je t'aime! Ina son ku! Ina son ku!* Hvisket han til henne. – *Ina son ku...* hvisket hun tilbake. Masken var glidd av. Han løftet på hodet og så hennes glinsende sorte kropp i høyrosa sexy innpakning, fotograferte henne med øynene. Eros gjorde store øyne!

11

Dagene nærmet seg hennes avreise. De gruet seg til den dagen. For å ikke tenke for mye på det gikk de på museer, det store utendørsmuseet, kunstgallerier og selvsagt på klubben om kveldene. De hadde fri nu, begge to. Turer i byen, turer i skogene bak åsene som omringet byen. Alltid hånd i hånd eller arm i arm. Nærheten var helt nødvendig. Den gule genseren også. Den var hennes fetisj, sa hun. Hun følte den som hendene hans var innvevet i den.

På et ugenert sted med utsikt over hele byen og fjorden fikk de ennu en utendørs elskovsstund. Hun lot iskremen smelte over hans varme spett og sugde den i seg med roterende tunge og smygende lepper før hun red ham som en villhest igjen. Den siste uken bodde hun bare hos ham og de elsket hver dag intenst, drakk følelser som skulle bli deres minner til evig tid. Sjelene deres smeltet sammen og trådene ville dirre i atmosfæren, syngende i stratosfæren over tusenvis av kilometer i flere år.

Den gule genseren hang ledig og lett over hennes nakne bryster hver eneste dag. På flyplassen fant de et stille hjørne der de kjærtegnede hverandre heftig før hun måtte gjennom kontrollen. Hun bar den elegant da hun forsvant av syne med et siste slengkyss, bar den opp i atmosfæren, følte den omfavne henne som om hun hadde tatt med seg hans hender. Han sto der til flyet forsvant i skylaget. Paris, Yaoundé, en gul genser med verdens skjønneste jente i.

Afrika!

Bølger

1.

Iblant har selv de mest ordinære situasjoner rom for overraskelser. Dian deltok i en kongress i en sentral rolle. Det fører gjerne til at 'alle' vil snakke med en selv om det ikke er mye de har å si. Det stiller krav til både å være sosial, men også til tålmodighet, evne til å lytte til både det relevante og det irrelevante. Utpå kvelden etter fellesmiddagen for deltagerne sto han i samtale idet en ung dame brøt inn. Hun kommenterte at han så de han samtalte med rett inn i øynene hele tiden. Litt overrasket over kommentaren; - *Jeg liker å ha kontakt med de jeg snakker med*, svarte han. - *Jeg har et par ting jeg gjerne vil spørre deg om*, svarte hun. - *Jeg kan komme bort til deg når jeg har fullført det vi snakker om her...*

Dian var litt overrasket over denne tilnærmingen, men det var jo en interessant observasjon. Han fant henne sittende med en annen dame og slo seg ned med dem. De presenterte seg, hun; - *Therese*. Det ble raskt en fin kommunikasjon med interessant tankeutveksling. Etter en stund falt den andre damen fra og gikk. Dian fortsatte samtalen med Therese over noen glass vin før de gikk ut ved midnattstid under et dekke av stjerner. Noe varmt hadde oppstått under samtalen og de endte med å gå hånd i hånd før de skilte lag og fant sine egne rom på hotellet. Neste dag før avreise avtalte de at hun skulle besøke ham.

Dian tenkte på henne i dagene som fulgte. Hun var høy, rank, vakker og hadde det han alltid hadde

beundret hos kvinner, stjerner i øynene og et stort mørkt hår. Dessuten var hun 12-13 år yngre enn ham. Han var fri etter ganske nylig å ha gått ut av et langt forhold. Fri som fugl under himmelen, galopperende klar til hva som helst.

Therese kom. Han hadde forberedt en hyggelig aften, men det ble snart talt et annet språk under det som bæres av ord; blikk, hender, bevegelser meddelte et mer subtilt budskap om følelser som var i drift. Ordene tapte terreng. Det andre språket overtok samtalen. Snart lå de overende i sofaen. Han fingret henne og hun reagerte heftig. Det ble overnatting uten bremsen på.

Dian hadde møtt en kvinne med intensitet og kraft som var ennå vakrere uten klær. Vakre, følsomme bryster, midje, hofter – kort sagt en fabelaktig kvinne. Han erkjente at han hadde snublet i forelskelsens snare og verdsatte både den sterke følelsen og målet for den; Therese!

2

Hvis man er oppmerksom ser man at livet er fullt av labyrinter. Menneskets oppgave er på mange måter å finne veien gjennom den til det sentrale punkt der svar på essensielle livsspørsmål finnes. Det er frigjørende slik opplevelsen av kjærlighet er, men også dens svar finnes i dypet av en labyrint vi mennesker må søke oss gjennom, ofte via mange eventyrlige møter. I hvert slikt møte erfarer vi oss selv og tar vi den erfaringen inn over oss, har vi også kommet noen runder nærmere kjærlighetslabyrintens kjerne. Dian innså at han beveget seg

i disse merkelige viklingene, ikke bare på søk etter henne, men på søk etter seg selv, hjertet i sitt eget liv.

Teresa var et nytt kapitel, en ny sti. Han kjente at hun ved sin hengivenhet hentet opp noe av ham selv i ham selv, noe som steg fra havdypet opp til den bølgende overflaten der vinden driver sitt spill og pisker skyer av bølgetoppene. Vannet er emosjonenes dyp, vinden det som setter dem i bevegelse, driver frem dype strømmer.

Alt skjedde som drevet frem av en storm. De raste i møte med hverandre. Teresa hadde initiativ nok til å ta pusten fra ham i begynnelsen. Noen dager senere var hun ren ild. Hun rev av ham benklærne mens han satt i sofaen, egget ham opp med begge hender, dype sugende bevegelser med sirkulende tunge før hun satt seg på kne mot ham og sank rett ned over ham, tok ham inn direkte, dypt og med heftige bevegelser. Hun var så tent at hun fyrte av to ganger og rant av villskap før han fylte henne og skjøv dem begge ned på gulvet. Han bearbeidet de flotte brystene hennes til hun hvinte igjen og de ble liggende stille og se på hverandre glisende rått, leende, tett.

Teresa kjente at hun av en eller annen grunn ble uvanlig kåt og tent når hun var med Dian. Hun undret seg over sin egen reaksjon og den intensitet hun erfarte, en intensitet som hadde fått ny kraft, en ny dimensjon. Når han rørte ved henne strømmet det på med underlige følelser i hele kroppen og hun greide ikke styre seg. Hun bare måtte kaste seg over ham før følelsene slapp, før øyeblikket sprakk. Hun greide ikke snakke om dette, bare handle på umiddelbar impuls og få det til å skje, få utløst spenningen som lå like

under huden og dypt inne i henne. Var dette en ny form for forelskelse eller bare dyrisk drift?

Første gang han besøkte henne strødde hun rosenblader på gulvet, tente et dusin stearinlys og røkelse. Han entret et rom kun opplyst av levende flammer som duftet av roser og sandeltre, romantisk på en måte han aldri hadde forestilt seg. I tillegg var hun kledd som en fristelse som kunne danke ut enhver forlokkelse Satan selv kunne ha kommet med.

Theresa serverte en utmerket vin med oster, druer, oliven og kjeks til, noe hun hadde forstått han var svak for. Dian kunne bare le. Noe slikt hadde han aldri opplevet før, enn si regnet med å oppleve. Teresa hadde tilordnet sofaen som et rede med glass og godsaker innen umiddelbar rekkevidde. Hun svinset omkring i sine lette gevanter med talende bevegelser, beveget seg tett ved ham fristende mens hun satt frem alt og helte opp vin. For Dian var dette muligens det samme som forgården til paradiset.

Han lot hendene føle på kroppen hennes gjennom de tynne stoffene som både avslørte og skjulte yndighetene. Hun lot ham slippe til så vidt og smatt unna med lett latter, beveget kroppen, vrikket lett på baken så den skalv lett, lente brystene frem to centimeter utenfor rekkevidde. Hun teaset ham grundig før hun satt seg ved siden av ham og de skålte og forsynte seg.

Da de hadde tømt den ene flasken hentet hun en til. Det var stadig noe på bordet, men nu begynte de mest å forsyne seg av hverandre. Theresa begynte å åpne tilgangen til godsakene hun nok hadde regnet som hovedretten og snart hadde jakten fanget byttet. Hun

begynte med lette tiltak før hun lot det første tynne plagget falle og inviterte hendene hans til å leke med henne, litt etter litt å frigjøre de små plaggene. Hun sanset frigjøringen som den rene magi. Hans hender mot hennes nakne hud fikk det til å rase rundt i henne. Hun måtte beherske seg, holde litt igjen for hun ville kjenne godt på denne følelsen. Hun tok imot kjærtegnene, absorberte følelsen, rev av ham trøyen før hun bøyde seg ned og trakk av ham alt.

Theresa kjælte med ham, brukte hendene, tungen, leppene, kikket opp på ham og så han nøt hennes berøring slik hun trakk til seg hver minste bevegelse han gjorde med hendene på henne. Denne gangen ville hun at de skulle ta seg tid. Dian hadde sanset hennes modus før han skjøv henne over i sofaen og byttet rolle med henne. Han masserte og knep brystene hennes mens han intenst bearbeidet hennes roses mest sensitive punkt med tungen. Hun fyrte av og rant litt. Han fortsatte til hun eksploderte igjen. Da trakk han seg opp og entret henne, først mykt som et kjærtegn før han økte intensiteten. Hun grep vilt rundt ham idet han skjenket henne målet for all elskov. Han dreide henne over i sofaen og ga henne umiddelbart en omgang til før han tilfreds og utmattet sank ned over henne og kysset brystene hennes lenge, lenge. Theresa lå med lukkede øyne og fløt i sine egne følelser på et hav der bølgene langsomt la seg til havblikk.

3

Dian, som først hadde følt seg overmannet av Therasas intensitet, kjente at han nu hadde funnet god balanse med henne. Han fikk spillerom til å uttrykke egen intensitet på en frigjørende måte. Det var herlig. I

tillegg gikk de aldri tom for noe å snakke om, følelser å dele. En dag de satt på terrassetrappen tok hun hånden hans, så på ham med et granskende blikk, tok en slurk av ølboksen; - *Livet er herlig, du. Er du virkelig glad i meg, egentlig altså?* Dian så forundret på henne, - *Hva tror du. Tviler du?* – *Nei, egentlig ikke, men det er så fint å høre det med ord også. Du har aldri sagt det...* - *Jeg er glad i deg, Teresa, elsker deg.*

De gikk ned til sjøen, satt seg på svaberget med armene omkring hverandre. – *Havet er mektig. Det holder et grep rundt alt land slik jeg holder rundt deg nu*, sa Dian. Så fortsatte de å studere bølgene som gjorde havet til et levende vesen. – *Jeg har lyst til å ligge i vannet med deg*, sa hun plutselig og begynte å kle av seg. De var alene, så det var helt greit. Hun la seg til å flyte på ryggen mens han kledde av seg og fulgte efter.

Stående på bunnen på riktig dybde, trakk han henne mot seg, skilte bena hennes og gled rett inn i hennes varme hule. Med et godt grep om hennes midje var alt mulig og alt det mulige skjedde. Med heftige bevegelser økte de bølgehøyden i sjøen samtidig med bølgene som reiste seg i dem selv. Det brant like under havflaten og ilden lot seg ikke slukke. Havet omfavnet dem og lot den brenne helt ut, helt til hun reiste seg av sjøen, hang seg over ham og red det hele ut i ekstase før hun igjen falt tilbake i vannet med et digert plask og tok imot hans gave.

Han så henne gå helt under og komme opp igjen før hun svømte et lite stykke ut og begynte å sprute vann på ham. Det ble en kort kamp som han vant før de la seg på svaberget igjen for å soltørke og de smurte hverandre inn med solkrem. Det var en slags drøm å

ligge slik helt nakne under solen, fredelig, uforstyrret og bare nyte hverandres nærhet, småsnakke om livet og ellers bare la dag gå mot aften og bli kveld.

4

I Dians øyne var Theresa et villdyr, et herlig villdyr med glimt i øyet. Hun kunne skape romantikk, men var ikke av den voldsomt emosjonelle typen. Hun likte sex også bare for nytelsen, omtrent som man nyter en god vin. Dian opplevet det som litt befriende at ikke alt ble overveldende følelser, at det var mer temperert. Uansett, varm var hun og hennes påfunn spenstige.

En aften ville hun ha ham i sengen. – *Gjør som jeg sier*, sa hun. Hun ville han skulle stå på kne med ryggen mot henne og rekke henne armene. Klikk, klikk, hadde hun lenket dem sammen. Håndjern! – *Hva er det du gjør?* Klikk, klikk, så var føttene også heftet sammen. Hun strammet til og han merket at noe forbandt hendene med føttene. Han var låst.

Theresa skjøv knærne hans mer fra hverandre og begynte å leke med ham med hendene bakfra frem mellom bena. Om han ikke var hard fra før, ble han det nu. Hun lekte slik en god stund før hun begynte å kile ham med to fjær, en bakfra og en som hun holdt rundt ham og kilte ham nedover magen og over han som sto der forsvarsløst i giv-akt.

Hun kom rundt, satt seg foran ham. Hun var naken, lekte lett og pirrende med ham mens hun leste ansiktet hans, kysset ham både oppe og nede før hun tok trusen sin, tredde den over toppen og begynte å trekke det tynne stoffet frem og tilbake, dro litt i det for å teste spensten. Det var ekstremt eksiterende. Hun stram-

met stoffet, satt tennene i det og fortsatte med nye bevegelser. Dian begynte å puste tungt. Da tok hun trusen bort, lot seg passere mellom bena hans til hun kunne reise seg på albuene og torturere den stakkars fangen med brystene. Hun brukte skuldrene for å presse ham mellom, i kløften hun lagde med de to bløte høydedragene. Dian var for lengst seilt ut på åpent hav der bølgene drev ham mot helt nye sanselige erfaringer.

Theresa kjente at han var ved å treffe klippene, trakk seg opp igjen, tok ham i munnen, lot tungen sirkle og sugde ham til han ikke greide mer. Hun slikket ham tom, slikket ham lenge mens bølgene som raste i ham langsomt favnet kysten og han sank sammen.

Hun frigjorde sin fange og viste ham hva det var hun hadde brukt; et sett håndjern og fotjern i lær med et kryss mellom som kunne reguleres. Han kunne bare le av hennes oppfinnsomhet. Utrolig nok hadde det gitt en ekstra spenning. Han ville ta igjen selv om han ikke kunne overraske henne slik hun hadde overrasket ham.

De ble liggende og prate utover natten. – *Er ikke de greiene der noe som folk med litt rare preferanser bruker?* – *Jo, men de er ikke reservert for dem. Det er ganske kult å leke litt. Det blir et grenseland. Jeg har aldri testet det ut, men jeg så det på et bilde, reklame og gikk og kjøpte det for noen dager siden. Var det ok?* – *Ja, det var som du sier litt en opplevelse som sprenger noen grenser. Jeg skal ha hevn!* Hun lo, gledet seg.

Neste morgen våknet Dian, klar som en kriger. Hun sov. Han trakk dynen av henne, bet henne forsiktig i

brystene, fingret henne forsiktig i kløften. Hun vred seg litt i søvne, klynket svakt. Han kjente hun ble våt, løftet henne litt opp etter hoften og entret henne dypt. Theresa våknet umiddelbart. Hun var sjanseløs, ga etter for overmakten og lot ham drive henne intenst rett inn i himmelriket direkte uten bremses. Kroppen hennes krommet seg opp i en bue da han fylte henne med gledens safter. Han holdt henne slik til hun sank sammen. – *Er jeg våken nu?... – Nei, du bare drømmer.*

Dian hadde gjemt bort remmer og fjær så hun ikke skulle ta de med seg. Et par dager senere satt de med et par glass vin og hygget seg. – *Theresa, nu er det din tur! Jeg krever deg!* Hun lo. Det var åpenbart at dette var noe hun ønsket å oppleve, hadde ventet på. – *Først vil jeg se deg strippe. Kan du det?* Hun smilte og viste alle tennene. – *Det er en egen kunst, vet du, men jeg skal prøve hvis du lover å ikke le.* Han satt på litt musikk.

Theresa fant rytmen, litt prøvene, eggende bevegelser. Hun følte seg frem, lekte litt med kjolen før hun lot den langsomt falle til gulvet, fisket den opp, svingte den i luften og slang den i ansiktet på ham. Hun bøyde seg frem mot ham, lot brystene bevege seg i bh-en rett foran ansiktet på ham. Han la hånden på henne, men hun fjernet den umiddelbart med et fy-fy tegn. Ikke lov!

Med ryggen vendt mot ham åpnet hun bh-en, lot skulderstroppene falle ned over armene, snudde seg og lekte med plagget slik at brystene kom over kantene og forsvant litt igjen. Hun tok den helt av, hang den over nakken på ham og lot brystene henge fritt bare et par centimeter fra ansiktet hans. Så vendte hun ham baken, bøyde seg ned, dro litt i stringen mens hun

ristet litt på baken. Hun gikk helt opp i ansiktet på ham før hun snudde seg med lett dansende bevegelser og begynte å leke med trusen, trakk den høyt opp, litt til hver side, helt ned til åpenbaringen, opp igjen, fingret seg litt under trusen. Etter litt leking tok hun hendene hans, la dem på trusekanten på begge hofter og lot ham trekke den helt ned til gulvet. Hun steg ut av plagget der det lå og trakk ansiktet hans inn mot skrittet, lot ham føle at hun rant lett. Musikken stoppet. – *Var det sexy nok for deg? – Fantastisk! Du har det i kroppen.* Hun hadde drevet på omtrent et kvarter og gjort den lille øvelsen nesten som en proff. Dian halte henne ned til seg og kysset henne heftig.

De fylte glassene igjen. Vin gir en lett eufori. Den er et utmerket utgangspunkt for høyere takter. Hun satt naken ved siden av ham. – *Dette er urettferdig. Jeg vil strippe deg. Reis deg opp. Stå foran meg.* Han fulgte ordre. Hun åpnet buksen hans og trakk den helt ned, sakte, mens hun lot ansiktet massere ham utenpå trusen og konstaterte at han var stigende. – *På kne,* kommanderte hun og trakk trøyen hans opp over hodet, men stoppet slik at han ikke fikk armene ned og ansiktet var tildekket. Hun trakk ham opp igjen, snudde ham og begynte å knipe ham i baken og trekke i trusen, lot hånden passere mellom bena på ham og gripe tak foran. Hun snudde ham tilbake, dro trøyen helt av og begynte å leke med trusen hans slik hun hadde lekt med sin egen før hun trakk den helt ned og hentet ham helt inn mot ansiktet, lekte litt og dyttet ham ned i sofaen ved siden av seg.

Dette er vilt, tenkte Dian mens hun uanfektet fylte opp vinglassene igjen til flasken var tom. De roet seg litt

med vin, oliven og musikk, holdt rundt hverandre og holdt spenningen på lavbluss. To tomme glass var avgangssignalet. Konduktøren tok henne i hånden for å føre henne til sin ventende skjebne. Theresa kjente på spenningen, forventningen ilte allerede gjennom kroppen på henne. Strippingen hadde gitt en slags merkelig følelse av frihet, av å erkjenne sin feminitet, lysten ved å fremstå som attraktiv og kjenne hele kroppen spille i et hav av musikk. Toner og rytme hadde fanget henne både fysisk og emosjonelt levende. Hun ville vente med å si noe om dette til Dian.

Theresa lot seg plassere i sengen slik hun hadde plassert ham få dager tidligere. Hun kjente det klikke til rundt håndleddene, rundt ankene og at hun ble strammet til. Han stilte seg bak henne og begynte med et grep om brystene hennes. Hun kjente sitringen idet de ble stramme og niplene reiste seg til ereksjon. Hun kjente den ene hånden stryke henne over magen nesten helt ned, kile henne over venusberget, stryke henne eggende, avventende. Endelig kjente hun hånden hans smyge mellom bena og legge seg over hennes hete kløft mens den andre hånden stadig holdt liv i brystene. Det gikk små lyn gjennom hele kroppen. Hun dirret, han fortsatte, stadig kraftigere direkte på det heteste punktet i kløften hennes.

Theresa rant, hun freste mens hun gang på gang surfet over bølgetoppene. Dian stilte seg foran henne. Holdt en liten kunstpause før han fortsatte å fingre henne forfra med begge hender, lot fingrene gli ut og inn i den våte hulen, massere dype punkter, lot henne fare av sted i en indre storm. Theresa kjente at hun var i ferd med å svime av da han dyttet henne ned på ansiktet

med armer og ben rett i været bak seg og entret henne bakfra kraftig og direkte. Hun kjente hans harde støt, hvorledes de rev henne over all sanselighets grenser. Hun opplevet hele kroppen som et eneste kaos av overveldende, deilige, indre stormer som veltet inn over henne til hun kjente den varme saften fylle henne og han begynte å bevege seg roligere for bare å vedlikeholde følelsen lengst mulig.

Theresa var utmattet da han løste henne fra seletøyet, la henne behagelig over på siden bredte over henne og krøp inn til henne tett, nært. To varme kropper sovnet etterhvert stille.

5

Noen dager senere var de ute på en runde til barer og forskjellige steder. De slo ut håret litt og lot det stå til helt til morgensolen meldte seg. De lo litt av eksperimentet med det de hadde begynt å kalle 'seletøy', men kunne heller ikke nekte for at det var spennende. De lekte litt med andre idéer, andre måter å bruke det på, noe som førte til små latteranfall. Theresa innrømmet at hun hadde blitt veldig tent av å strippe. – *Tenk på hvordan det må være med et helt publikum, vite at du tenner lyster overalt bare ved å vise frem kroppen og leke litt.* – *Ja, det er et uttrykk for kvinnens makt over menn, spesielt når menn er så bornerte at de bare tenker på sex. Det er egentlig ganske trist.* – *Det er nok ennu mer trist at de fleste av de jentene som driver med dette stadig utsettes for overgrep, voldtekt, sex med grisete, ekle menn som de aldri ville valgt selv. Jeg har tross alt valgt deg!* – *Tross alt? Tross hva? Dian lo, ertet henne litt med den kommentaren.* – *Mener du jeg ikke har valgt deg, eller at du har kastet deg over denne*

stygge fyren bare for å se hvor mye sex han tåler? Hun lo. – Du er ikke stygg, din dust! Du er deilig...

Eros kan komme flyvende til alle døgnets tider. Han kommer med vinden, som en vind. Han hadde lenge studert Theresa og Dian. Nu gjemte han seg i vinden full av forventninger til hva noe så flyktig som et vindkast kan avstedkomme. Han lot grenene vinke og en kjole løfte seg lett, blafre litt, akkurat nok til at den viste hennes flotte bak. Slikt spill var hans spesialitet. Det lokket hans blikk mot hennes bare hud, hennes bløte bevegelser og ga ham lyster. Nu ville han forstyrre dem der de ruslet hjemover.

Dian og Theresa gikk hånd i hånd i den grytidlige sommermorgenen som var varm med litt kjølig bris iblandet. De var begge lettkledde og kjente Eros' bris stryke huden. – *Når du går slik med bare en kort flagrende kjole, kjenner du vinden kile i skrittet også, blir du tent av det?* Ville Dian vite. – *Ikke spesielt, da måtte jeg nok gå uten truse...* - *Ok, ta den av. Fortell meg hva du kjenner.* Hun så på ham. – *Ta den av du!* Dian lot seg ikke be to ganger. Han lettet på kjolen, trakk det lille plagget av og puttet det i lommen med et lite glis. – *Still deg slik, mot vinden og la den blåse på deg!*

Dian stilte seg som observatør og studerte vindens arbeid. Plutselig lettet den litt på kjolen og dro friskt gjennom skrittet på henne. Theresa ble litt forundret over hvor deilig det var bare å la seg kjærtegne av luft og vind. Dette var en ny følelse. Hun la hendene i skrittet og åpnet kløften til glede for vinden. Det var en merkelig, god følelse. Dian hadde sendt henne rett inn i et nytt eksperiment og det var forunderlig.

Vinden er også et hav, lett kjærtegnende, strykende over naken hud, over eng og blomst, over hennes. Dian leste hennes reaksjon før han gikk frem til henne, la hånden der vinden allerede hadde gjort sitt og masserte henne mykt og så litt hardere. Hun kjente en stigning, at blodet strømmet raskere gjennom årene og at hun ble litt svimmel og trakk seg baklengs mot et lite stengjerde for å finne støtte. Dian fulgte på og snart bøyde han seg ned og lot tungen arbeide der vinden hadde begynt. Theresa tok inn alle de herlige følelsene, klatret sakte til den høye bølgetopp og lot seg blåse over i ekstasen. Hun rant, men lot ham fortsette til hun ikke kunne ta mer. Hun skjøv ham forsiktig bort, hentet ham opp og la hodet mot brystet på ham. De sto slik en liten stund. Så gikk de hjem til henne, hun tilfreds og truseløs.

Theresa var ikke bare truseløs da de kom hjem. Dian hadde også tatt av henne kjolen. Hun hadde gått naken hånd i hånd med ham og nytt det. Det var ennu en ny opplevelse, gå naken flere hundre meter på gaten i en by der folk begynte å gå på arbeid. Hun var overrasket over seg selv. – *Tror du noen så meg? – Neppe, men det er mulig. – Det var en sinnssyk opplevelse, helt rått, men også deilig på en merkelig måte. – Husker du hva du sa om å strippe for et publikum? Her hadde du et potensielt publikum!*

Hun så på ham. – *Kom! Jeg vil ha deg nu!* Dian rev av seg fillene og stupte inn i hennes varme favn. Hun gikk direkte til aksjon og tok ham vellystig inn til en heftig enakter. Hun var rasende kåt, kjente det ville behovet som kun ville la seg tilfredsstille ved å kjenne ham inne i seg. Hun ga seg til og rullet dem rundt så hun kom

over ham og drev en rytmisk dans rundt ham, grep ham med sin indre muskulatur, kraftig, fast og ustoppelig. Hun elsket denne følelsen av å eie ham i sitt indre og dominere akten fullstendig. Hun ville ha alt! Hun fikk alt.

Dian våknet til etter den mest hemningsløse, ville voldtekt han hadde opplevet. Theresa var ustoppelig når hun slo til og hvorfor skulle han stoppe henne? Neste morgen til espresso på en café, måtte Theresa komme med en bekjennelse. – *Det vi gjorde i går, eller egentlig i dag tidlig, har jeg lyst til å gjøre igjen. Jeg har også lyst til å gjøre det med deg. – Kanskje det...* Dian forsøkte å se det for seg.

6

Noen dager senere kom Theresa hjem til Dian. Hun trakk opp en grå ermeløs eftersittende buksedress der hele fronten og baksiden var klippet bort i to lange ovaler slik at den var helt åpen foran og bak og gjennom skrittet slik at buksebena kun hang i de to sidene fra lårene og ned. – *Den er til deg*, lo hun. Han så på det skamferte, åpne plagget med et skeptisk blikk. – *Kom igjen nu. Ta den på. Ingen truse!* Hun er sprute gal, tenkte Dian mens han trakk den på seg. Den satt stramt rundt bena, elastisk, og endte som en kort topp med skulderstropper. – *Så fin du er*, lo hun. – *Nu er du klar!*

Theresa viste at hun hadde en knelang, eftersittende rød kjole der hun på samme måte hadde klippet bort store ovale felter foran og bak fra livet og ned til midt på låret og likeledes hadde hun fjernet alt som dekket brystene, slik at de var helt frilagte. Hun tok den på.

De gikk til speilet for å se og holdt på å le seg ihjel. Likevel, Theresa mente alvor. Hun hadde tenkt på alt. Dian prøvde seg, - *Vi kan ikke gå ut slik! Dessuten er det mye folk ute nu.* Theresa lo, - *Da blir det ekstra spennende!*

Som sagt, Theresa hadde tenkt på alt. Hun hadde to lange skjorter som akkurat var lange nok til å dekke alt, men det var mulig å se gjennom stoffet hvis lyset traff riktig. De tok på seg, men Dian oppdaget at kneppingen ikke gikk helt ned. De ville bli prisgitt vinden. Det var nettopp Therasas idé; vinden!

Theresa tok ham i hånden og de gikk. Hennes røde skjorte var mer gjennomsiktig enn hans sorte og litt trangere. Han så baken hennes danse fritt under det luftige stoffet, brystene hennes også, men ingen syntes å legge merke til det. Han lo stille og tenkte på hvor blinde og uoppmerksomme folk er. Ibland blåste vinden opp skjortene. Han prøvde å holde den nede med hendene, men da tok hun ham i hånden og han ble også eksponert. Likevel, folk i gatene er bare opptatt av seg selv og om det er hull i asfalten eller noe å kjøpe i de mange vinduene.

Vakre, gale Theresa lo da de gikk inn i parken. - *Fy faen. Jeg skal vedde på at de ikke hadde sett det om vi gikk helt uten klær.* Hun snudde seg mot ham og kneppet opp skjorten hans helt og ba han gjøre det samme med hennes. Så ruslet de videre til de fant en benk å sette seg på. Den var litt tilbaketrukket, men det gikk ganske mange mennesker forbi. Bare noen få så i deres retning, men åpenbart uten å se.

Theresa begynte å kjæle med ham der de satt og det skulle ikke mye til før han sto høyt. Han kjælte med henne og lekte med fingrene frem og tilbake i kløften. Hun ble opphisset, tent. – *Vi går videre*, sa hun. De to lett tente individene reiste seg og gikk med åpne skjorter flagrende, alt eksponert for et våkent øye, men slike øyne var ikke tilstede.

Litt senere knappet de igjen og gikk for å spise. De satt seg ved siden av hverandre. Servitrisen så med et langt blick på Therasas bryster som lyste gjennom skjorten, men sa ikke noe. De bestilte og fikk mat og vin. Mens de spiste lekte et par hender under bordet og en viss spenning økte, en spenning de måtte undertrykke der de satt. Det alene var en spenningsdimensjon.

Det var blitt sent da de gikk videre, begge ganske tente. De gikk alle trappene opp til toppen av parken. Det var blitt sent, nesten ingen mennesker å se, bortsett fra enkelte hundeluftere. Der oppe blåste det en god del mer enn nede i gatene. Theresa tok skjorten hent av og lot vinden bearbeide hele henne. Hun tok Dians skjorte også. – *Er det ikke deilig?*

Dian speidet for å se om det kom mennesker. Da han snudde seg hadde hun trukket av seg kjolen også og sto der i Evas drakt. – *Det er helt vidunderlig...* Hun begynte å trekke av Dian også til bare Adam sto igjen – og ja, han sto! – *Mjau..* Hun bøyde seg ned og kysset og lekte seg mens hele byen der nede fordreide seg for hans øyne. Hun skjøv ham ned på benken, satt seg over ham med ryggen mot ham og red ham kraftig mens han holdt et fast grep om hennes bryster.

Det var jordskjelv der nede. Hele byen skalv og ristet, men ingen tårn falt. Theresa hylte for full stemme bare for å lage lyd, skremme fugler og ekorn, men stilnet i myke stønn idet hun brøt lydturen og hun kjente noe fylle henne voldsomt. Sakte falt et annet tårn, det eneste som falt i dette jordskjelvet.

De satt stille en stund. Så reiste de seg og lot vinden kjølig tørke dem. Hun rullet kjolen og buksen sammen til en bylt før hun kneppet på ham den røde skjorten og tok selv den sorte. Så ruslet de sakte hjem til ham mens vinden strøk gjennom de tynne plaggene. Ganske som antatt, var det ingen de møtte som la merke til deres nakne kropp under skjortene, bortsett fra en liten gjeng fulle jenter som kom helt bort til dem og ville se og kjenne, spesielt på ham. Theresa så det skje. – *Nei. Det er nok. Han er min. Ha det!* Hun tok ham i hånden og de løp vekk, fra fem hylende jenter.

Dian var rasende. – *Det der var over streken!* Han nærmest brølte til henne. – *Og litt mer enn spennende,* lo hun tilbake. Det var jo umulig å være sint på henne i mer enn fem minutter før latteren overtok. Det var også umulig å si seg helt uenig med henne. Spenning, pirrende spenning lå i luften ved slike eskapader, men det var ikke helt ufarlig. – *Du, vi kunne ha møtt en gjeng fulle bøller!*

7

Da vinteren nærmet seg, bestemte de seg for å ta en tur til varmere strøk, kjenne på Middelhavet; Hellas. På en av øyene hadde de funnet et lite hotell ikke langt fra en praktfull strand. Theresa hadde selvsagt kjøpt

tre-fire sexy bikinier som overlot lite til fantasien. Hun oppdaget raskt at her var det greit å være toppløs, og da forsvant toppen umiddelbart. Hun hadde også kjøpt et par smekre tangas til ham. – *Perfekt*, sa hun og kjente nøye efter at de passet før de gikk ned mot havets rand.

Det var herlig, varmt i luften, varmt i vannet. Det var umulig å ligge mer enn korte stunder i solen, så de trakk snart inn til strandbaren, til kalde Martini Bianco eller hvitvin. De hadde sand i håret og sand under føttene, spiste og drakk gode viner. En aften tårnet tordenskyer seg opp og de tok med mat og drikke på hotellrommet og satt på terrassen, elsket på terrassen mens regnet fosset ned og himmelen slo gnister i ett sett. Det var herlig med gnistrende utløsninger i takt med himmel og sky.

Neste morgen regnet det lett. De slo rundt seg hotellets morgenkåper og ruslet barbert ned til strandbaren for morgenkaffe og frokost. De var allerede gjennomvåte da de satt seg under den store parasollen. De bestilte. Kelneren så litt forundret på de to våte skikkelsene, men sa ingenting. De tok et glass Metaxa mens de ble sittende å prate og se det fine regnet tegne mønstre på bølgene. Det var nesten ingen på stranden.

Efter et par timer kom kelneren og spurte om de ønsket noe mer. Dian bestilte en flaske hvitvin og et fat med skalldyr. De ble sittende å plukke og drikke, se på hverandre og nyte de passerende øyeblikkene. Efter en stund så hun på ham med et lurt smil. – *Kom, vi prøver vannet...* - *Ok*. De ruslet hånd i hånd til vannkanten, kastet av seg de våte kåpene og vadet uti på den lange sandbunnen.

Theresa hadde bare den lille hvite trusen på og stoppet akkurat der vannet skylte henne opp i skrittet. Trusen ble våt og gjennomsiktig. Hun lo og beveget seg mykt og sexy, lekte med vannet og sprutet vann over ham til han jaget henne litt lenger uti. Han var allerede tent. Mens brystene hennes fløt akkurat i vannskorpen, dro han trusen hennes ned under vannet, fingret henne intenst til hun ikke kunne holde ut lenger. Hun hentet ham og førte ham rett inn i sitt eget dyp, la armene over hans skuldre og bena rundt hoftene på ham og beveget seg intenst mens bølgene dannet nye mønstre rundt dem.

Vannet bar og skapte samtidig akkurat tilstrekkelig ubalanse til at balanseakten i seg selv blandet seg med elskovsakten, ble en del av rytmen. Havskummet sto høyt rundt dem idet haien tok sitt måltid og den grå himmelen lettet og ble blå. De kysset heftig, la seg tett flytende i havet et øyeblikk før en større bølge drev dem fra hverandre.

Theresa fant trusen sin flytende noen meter lenger ute, svømte ut og hentet den og dro den på før de vadet opp, fant de våte kåpene som nu også var fulle av sand og de gikk tilbake til strandbaren og bestilte en runde til med skalldyr og en ny flaske vin. Kelneren så på dem med et talende blikk. Han hadde nok forstått hva som skjedde der ute mellom bølgene. Han begynte å komme med småfrekke kommentarer, men ble stum da Theresa trakk kåpen til side, skrevet lett i den våte trusen og vrikket litt på kroppen. Ganske frekt påpekte hun at det var enkelt varer han ikke hadde på menyen.

De gjentok denne akten hver dag selv når det var fullt av folk på stranden og i vannet rundt dem. Ny

spenning, høye bølger og lange blikk fra kelnerne på strandbaren. Skalldyr, hvitvin, smil, fisketur! I Eros eget hjemland.

8

Det er noe med bølger. De kan ikke eksistere hvis det ikke er en bølgetopp og en bølgedal. Theresa og Dian hadde vært på mange topper uten å ha merket noe til bølgedalene mellom. Slik er det å leve i en nesten sammenhengende ekstase, surfe bølgen hele veien, men intet varer evig. Dian elsket mange av hennes ville påfunn, elsket å kjenne den bløte huden under hånden, trekke inn hennes dufter. Samtidig rørte noe seg i ham som ville videre. Dermed sank de ned i en dyp bølgedal, raste opp på ennu høyere bølgetopper før de igjen forsvant i et nytt dyp. Alt ble voldsomt, emosjonene raste mellom dem, i og gjennom deres indre havdyp.

Bølger.

Roma på stiletter

1.

En varm sensommerdag gikk Dian til sin stamcafé for en espresso og litt å sette tennene i. Det var tidlig ettermiddag og mange som satt ute. Han øynet en eneste fri stol ved siden av en ung, mørkhåret kvinne og spurte om den var ledig. Hun bekreftet og han satt seg. Hun kikket bort på ham idet han trakk frem boken han skulle lese videre i, smilte. Han la merke til at hun hadde en italiensk avis i hendene. – *Italiano?* – *Sì, sì*, svarte hun. På dårlig italiensk måtte han innrømme at han ikke behersket språket hennes. – *Det gør ikke noget*, svarte hun på et norsk som mest hørtes ut som dansk. – *Men den bog er på fransk*, kommenterte hun. – *Da kan du fransk! Den er filosof?* Han bekreftet. – *Foucault*.

Dian var litt overrasket over at hun kunne norsk. – *Litt blandet. Dansk egentlig. Jeg har dansk mormor. Derfor jobber jeg i Skandinavia. Moter, klær...* Ja, han hadde lagt merke til at hun var svært elegant kledd og hadde sko med tynne, høye heler. Hun hadde et skøyeraktig uttrykk, lo lett og virket lett i alle sine små bevegelser som tegnet det hun sa i luften. Typisk italiensk, tenkte han og ikke bare faktene, men hele den vakre damen utstrålte noe italiensk. Etter mange opphold i Italia kjente han trekkene.

Samtalen utviklet seg og mange temaer ble rundet. De oppdaget at de hadde et par ting felles, klassisk musikk og filosofisk litteratur. Det hadde han ikke trodd da han først så denne lette figuren i åpenbart

dyre klær. Nei, hun var ikke så opptatt av materielle ting som hun så ut til, men likte vakre klær og høye sko. Det var henne kort og godt. Ikke noe å diskutere eller henge seg opp i. Dian måtte likevel gi et kompliment for hennes eleganse. Hun tok det med et smil. Hun så på telefonen; - *Jeg må straks en tur hjem.* - *Hvor bor du?* - *Rett opp i gaten her.* - *Jeg bor et lite stykke den andre veien. Går du hit ofte?* - *Iblant.* - *Da kanskje vi treffes igjen?* - *Det vil jeg gjerne.* Hun reiste seg for å gå, men bråstoppet; - *Vi har glemt å hilse på hverandre...* Rozanna, presenterte hun seg. Dian reiste seg, ga henne hånden og presenterte seg. To smil, to blikk, et godt møte.

Om hun var elegant der hun satt, oppdaget Dian at den elegansen fikk helt nye dimensjoner da hun svinset oppover gaten på stiletterne sine. Hele den smale, ranke kvinnekroppen beveget seg med åpenbar sikkerhet og balanse, litt katteaktig, nesten som en modell. Han var ikke den eneste som så langt efter henne. For en stil, tenkte Dian. Hans beundring for skjønnhet, spesielt kvinnelig skjønnhet, fikk der og da en ny referanse å forholde seg til.

2

Bildet av Rozanna hang ved i sinnet, vanskelig å slippe. Dian gikk jo nesten hver dag han var ledig til denne caféen, hun bare iblant. En hel uke gikk uten at hun dukket opp. Det han ikke visste var at hun likte møtet med Dian, å snakke med han om mer enn overfladiske, dagligdagse ting. Hun kjente heller ikke mange i byen, for det meste bare forretnings-forbindelser, kjedelige damer og herrer, mest opptatt av moteplaggene som varer og kilde til profitt. De interesserte seg mest for

regneark og bunnlinje, noe Rozanna forsto bedre enn dem alle. Hun hadde den høyeste utdannelsen i økonomi og finans av samtlige. Dian ante ikke at hun begynte å gå oftere til caféen og varierte tidene for å treffe ham igjen.

Ti dager senere gikk de på hverandre på vei inn. Det oppsto spontan latter idet de hilste på hverandre. De satt seg ned sammen og praten startet omtrent der den hadde endt sist, omtrent som det ikke hadde vært noe opphold i det hele tatt. De landet etter en stund på musikk, hvilke komponister de foretrakk, verker, operaer. Dian ville ikke med en gang nevne at han hadde huset fullt av musikk. Han gikk over til å peke på hennes flotte kjole med en kort jakke over. – *Det ser ut til å være dyre plagg du går med, ikke HM og den slags akkurat.* – *Ja, jeg får dette for halve prisen. Jeg liker heller ikke å gå kledd i søppel fra kjedene. Jeg arbeider for fire flotte motehus, høy klasse.* – *Jeg la merke til deg da du gikk sist. Du er helt fantastisk elegant.* Rozanna smilte. – *Takk. Det er bare slik jeg er. Jeg vet mange måler meg med øynene, men jeg kan jo ikke spise meg opp til en fet madonna bare for å unngå det. Jeg må leve med det. Jeg har også levet av det. Jeg har jobbet som modell i over ti år, siden jeg var 17, men jeg lot meg ikke kontrollere av sjefene, studerte og for noen år siden investerte jeg alt jeg hadde spart og ble selv sjef. Jeg er helt fri nu og gjør hva jeg vil.*

Dian kunne ikke unngå å bli imponert. En ung, vakker, selvstendig kvinne som sto like støtt i seg selv som på sine høye heler! Det verste han visste var kvinner som klamret seg til menn og søkte status gjennom dem. Høns kalte han dem. Han fulgte en

impuls; - *Har du anledning til å spise middag med meg i dag, jeg finner et fint sted.* – *Ja, jeg er ledig i kveld slik jeg er omtrent alle kvelder, sitter alene og jobber med ting jeg ikke må for ikke å kjede meg. Jeg liker ikke å gå ut alene, gjør det nesten aldri.* Rozanna så på ham med et nytt blikk, merket han, mens han allerede hadde funnet ut hvor han ville ta henne med. De avtalte treffet.

Det gikk opp for Dian at han selv ikke akkurat kledde seg særlig stilfullt. Han var ganske rett opp og ned, billige plagg. Han tok en ekstra lang dusj, fant noe litt stilfullt og gledet seg til aftenen. Bestilte bord for to.

Dian fikk noe nær visuelt sjokk da hun kom mot ham. Hun var *ravissante!* Vanvittig elegant i en dyprosa, lang, kroppsnaer kjole, sort, kort jakke, sort belte, veske og sko. Han kunne ikke holde tilbake: - *Fy søren så flott du er!! Du er det flotteste jeg har sett i hele mitt liv...* Rozanna lo. – *Du er flott selv, du, sa hun.* – *Hvor går vi?* Hun la armen i hans og arm-i-arm ankom de restauranten. Dian visste det kom til å koste, men det var verdt hver penny å sitte med denne fantastiske kvinnen som det også gikk an å samtale med om interessante ting. Det ble et langt, fortreffelig måltid, ikke minst det at de slapp hverandre inn i blikkene til hverandre og delte mange fine tanker.

Rozanna kjente tiltrekning til Dian og hun følte seg veldig trygg med ham. Hun sa det til ham da de gikk ut og hun igjen la armen i hans. – *Skal vi gå og ta et lite glass sammen før vi skiller lag?* – *Det kan vi godt, men jeg har også lyst til å se musikkksamlingen din som du nevnte under middagen.* – *Om det passer, kan vi gjerne gå til meg etterpå...* - *Hvorfor ikke med en gang?*

Vi har alt drukket ganske mye. De satt kursen hjem til Dian som håpet han hadde ryddet så det var presentabelt der hjemme.

Rozanna så seg storøyet omkring mens Dian satt på musikk. De slo seg ned og lyttet litt. – *Her lever du i et musikk-paradis*, kommenterte Rozanna mens Dian åpnet en flaske vin, satt glassene på bordet og litt tøysete ønsket henne velkommen til paradiset. Dian fortalte at det hendte han la seg flatt på gulvet med en av sofaputene under hodet og satt musikken på høy styrke. – *Det vil jeg gjerne prøve med deg en gang*, sa Rozanna og tok hånden hans i sin. Dian ble litt satt ut, overrasket. – *Hendene dine er like vakre som ansiktet dit, som hele deg...* Det bare falt ut av ham. Hun grep ham forsiktig i skjegget og kysset ham. Han gjengjeldte, først litt forsiktig, men temperaturen økte.

De så på hverandre, begge kanskje litt overrasket. Dian brøt av, skiftet musikk og fylte på vinglassene. Han ville ikke at hun skulle føle at han bare kastet seg over henne. Han ville ikke ødelegge den fine relasjonen som hadde bygget seg opp. – *Vi må ikke la vinen overmanne oss...* Rozanna lo; – *Vin har aldri overmannet meg, men gode følelser vinner alltid.* Dermed slo hun armene rundt ham og kysset ham igjen. Dette skjer ikke, tenkte Dian, dette skjer ikke, jeg bare drømmer.

Rozanna lente seg fortrolig mot ham; – *Jeg har ikke vært sammen med noen på over tre, fire år. Jeg blir alltid forfulgt av menn som bare vil erobre meg og det er ikke bare slitsomt, det er irriterende plagsomt. Du er helt annerledes, gir, men tar ikke. Jeg kjenner godt at du liker meg, men du forventer ingenting. Du prøver ikke å*

ta meg. Jeg føler at det er jeg som velger deg og du tør ikke ta imot. Du er en aristokrat! Dian, analysert, ble helt stum. – Men jeg er jo mye eldre enn deg, for gammel, sikkert mer enn tyve år eldre enn deg... Var det en dårlig unnskyldning? – Jeg er voksen, 31, jeg føler det jeg føler og vet hva det betyr. Din alder betyr ingenting for du er den du er! Dian la armene rundt henne, holdt henne tett og kjente for første gang skikkelig på sine egne følelser.

De satt sammen til natten nærmet seg morgen, samtalte og kjærteget hverandre lenge. Dian opplevde hvert sekund som levende og fullt av tendre følelser, men ville ikke gå over streken. Idet det begynte å gry av dag, fulgte han henne hjem og gikk alene tilbake. De avtalte å treffes og spise middag sammen igjen dagen efter og nu var det hun som inviterte.

3

Det ble morgen og det ble kveld neste dag. De møttes til varm omfavnelse og gikk til hennes utvalgte sted. Ennu en lang middag, lange blikkvekslinger. De fant hverandre på stadig flere måter. Rozanna var overrasket over seg selv. Hun var alltid tilbakeholden og oftest svært avvisende. Verden sto for øyeblikket på hodet. Var hun forelsket? Dian hadde det ikke mye annerledes. Han følte seg behagelig overfalt av en engel. Var han forelsket? Samtalen over bordet ble langsam. Hendene møttes ofte. De gikk. Hun la igjen armen i hans, så på ham, - *Det er kortere hjem til meg enn til deg. Har du lyst til å se hvordan jeg bor? – Gjerne...*

Rozannas leilighet var omtrent halvparten av hans; stue med kjøkkenkrok, soverom, bad og entré. Selskapene hun arbeidet for leiet den for henne. Hun hadde bodd der i snart et år, fortalte hun. Alene. De satt seg til rette i sofaen med et par små glass grappa. Dian la armen rundt henne og hun smøg seg inntil ham, kikket på ham med et litt nysgjerrig blikk, sa ingenting, men tok en god følelse inn over seg. Hun trakk hånden hans opp mot brystet, vendt seg mot ham og kysset ham intenst. Dian kjente at dette ble uimotståelig. Han lot henne ligge inn mot seg slik at han kunne kjærtegne begge brystene hennes. Hun hadde faste bryster som passet perfekt i hans hender – som å holde to bløte ferskener, tenkte han, og begynte å le. For en idiotisk tanke. Hun så på ham, men han sa ikke noe om den strøtanken.

Slik hun lå lent mot Dian merket hun at han var i ferd med å våkne et stykke lenger ned. Hun beveget kroppen mykt mot ham og kjente veksten. Hun innså at det var lenge siden hun hadde kjent en mann og følte seg ganske fomlete. Samtidig nøt hun denne følelsen og bød seg selv stadig mere frem til Dian, som la den ene hånden ned på låret hennes og sakte fulgte det opp under skjørtekanten. Rozanna møtte ham ved å løfte litt på hoften og vende seg mot ham. Snart lå hånden hennes i skrittet hans og kjente på manndommen.

Kull som hadde glødet stille et par dager blusset opp til flammer. Begge kjente på brannen og de hadde ikke behov for brannslukking. Hun dro skjørtet opp til en ring rundt livet, slapp hånden hans inn under den lille pikante trusen og lot ham fingre henne det han lystet.

Hun begynte å hive efter pusten og vred seg bakover i sofaen. Dian trakk av henne trusene og begynte å kysse blomsten som åpenbarte seg for ham, så vakkert, så sart. Han rev også av henne skjørtet som bare var blitt en krøll, lot hendene krype under bh-en hennes nedenfra, skjøv den opp og kjærtegne brystene mens han lot tungen arbeide på følsomme steder. Hun skalv, klynket og brått reiste hun seg nesten helt opp og sank sammen med en skjelvende lyd. Han visste hun hadde overskredet lystens terskel og han fortsatte, kraftigere til det gjentok seg. Han kikket opp på henne og begynte å kysse henne oppover magen, langsam oppover. Hun dro av seg alt hun hadde på overkroppen og Dian lå snart og kysset de vakreste bryster han kunne huske å ha sett.

Rozanna våknet, dro av ham trøyen, løftet hodet og kysset ham heftig. Snart kjente han at hun begynte å lete, forsøkte å nå frem for å dytte buksene hans ned. Han dro av seg selv, kjente hendene hennes gripe og føre ham opp dit hun ville ønske ham velkommen. Han entret henne først forsiktig, derefter fulgte han bare opp hennes heftige bevegelser. Han kjente hele kroppen hennes juble, drive stadig villere, til han ikke kunne holde an lenger. Han ga alt. Hun mottok alt. De sank inn i hverandres armer, kysset hverandre og ble liggende og smelte inn i hverandres varme blikk. To hete, glade kropper i en lys grå sofa, i en liten stue, i en liten verden.

Natten fanget dem slik og neste morgen våknet Dian til et syn han aldri ville glemme. Rozannas nakne kropp ved et speil. Han så henne forfra og bakfra samtidig mens hun fikset sitt nyvaskede hår. Han lå lenge og lot

som han sov, men hun avslørte hans mysende blikk, lo og sa at dusjen var ledig. Herlig.

Denne natten hadde de virkelig brutt gjennom til hverandre. Det var umulig å fornekte. De var begge dypt forelsket. Dian kom til å tenke på at han skulle på jobb, men det var for sent. Han ringte inn og meddelte at han avspaserte den dagen. Så gikk de tett omslynget til den lille caféen der de først møtte hverandre og startet dagen med å tre inn i hverandres blikk, speile hverandres sjeler og kjenne på de harmoniske klangene som fylte atmosfæren som omga dem.

4

Den flyvende Eros hadde igjen beseiret to bankende hjerter. Han satt som en stolt fugl i treet og så på dem der de sto ved andedammen med armene rundt hverandre og lot hele tilværelsen blande pasteller. Det er noe merkelig ved forelskelse som Eros strør om seg med. Det ene er selvforglemmelsen. Det andre er opplevelsen av den andre. Det tredje og sterkeste er sammensmeltingen der to går opp i én og den ene inntreffer i den andres opplevelse av denne enheten. Det er dyp empati. Ingen ord fanger slike følelser. Derfor sto de to bare stille og lot alt strømme mellom dem, gjennom dem mens Eros krysset ennå en seier av i boken sin og fór videre til neste oppdrag.

Rozanna og Dian møttes nesten hver dag og elsket så ofte de kunne, men begge reiste også en del, Rozanna mye oftere enn Dian, til de andre skandi-naviske hovedstedene, Paris, Barcelona og Roma. Slik fikk de jevnlig opptil ukelange adskillelser som bidro til å

styrke lengselen og kraften i deres møter. En sommerdag efter de hadde tilbragt natten hos Dian, satt de på stamcaféen. Han kikket litt i en avis som lå fremme, hun sveipet på mobiltelefonen som også var en del av hennes redskaper i jobb. Hun kikket bort på ham; - *Skal vi dra hjem til meg?* - *Ok det...* Rozanna fortsatte med telefonen. En taxi stoppet ved fortauskanten. - *Kom*, sa hun og gikk mot taxien. - *Taxi? Det er jo bare hundre meter...* - *Kom. Har du passet ditt?* - *Nei...* Hun ba taxien kjøre til hans adresse. Han stormet inn hentet passet sitt og hev seg inn i taxien igjen. Flyplassen neste.

Få timer senere var de hjemme hos Rozanna i Roma og like snart ute på en restaurant med et godt måltid og god vin på bordet mellom seg. De hadde reist med null bagasje, ikke engang tannbørste, bare pass, penger, nøkler og telefon. Det var alt. Dian undret seg over Rozannas impulsivitet, absolutt ubekymrede mangel på planlegging. Hun hadde betalt billettene, business class, direkte til Roma, express! Hun virket så forsiktig, sart og beskjeden, men eide virkelig handlekraft og beslutningsevne; en tiger i lammeull.

Dian skulle på denne turen snart erfare at hun hadde vilje. Hun ville ha ham. Hennes emosjonelle kraft eide alt hva man kan forestille seg av en italienerinne. Her, hjemme i sitt eget klima, kastet hun seg over ham hemningsløst. Det var ikke så lenge siden de hadde revet de lille gjerdet som lå mellom dem og elsket, funnet hverandre, men her fyrte hun av alle tennpluggene på en gang. Hun kledte seg i de mest sexy plagg han noen gang hadde sett, likevel sexy på

en måte som var alt annet enn vulgær. Hun var *alta classe*!

Rozanna eide en stor leilighet sentralt i Roma. Hun viste ham omkring, satt på litt soft musikk når det begynte å mørkne, åpnet en flaske god italiensk vin, helte i glassene og etter en kort stund forsvant hun innover i gemakkene. Ti minutter, et kvarter... så kom hun tilbake med utslått hår iført en tynn vagt gjennomsiktig kjole som lot antyde noe ennu mer sexy under. Hun satt seg tett ved ham og de tømte glassene langsomt før hun stilte seg opp rett foran ham, tok hendene hans og la dem på baksiden av lårene sine og begynte å bevege seg mykt til musikken. Han kjente den bløte huden og musklene som spilte i lårene. Hun gikk helt inntil og fanget ansiktet hans gjennom stoffet, dypt inn mot skrittet. Hun beveget seg, teaset ham mykt, men intenst, eggende, beseirende. Så begynte hun å tekke kjolen langsomt oppover så den strøk tett mot hans ansikt. Stoffet forsvant, hendene lå mot en naken bak og ansiktet møtte en pikant liten truse. Han satt tennene i trusekanten og fant stringen bak og trakk trusen langsomt og lekent ned.

Dian trakk henne tettere, kysset henne, lot tungen gli mellom de bløte foldene før hun hentet ham opp til stående rett foran seg og lot ham smette opp den lille bh-en som straks falt på gulvet. Hun trakk skjorten av ham, la hendene rundt ham, kysset ham på brystet, på magen, trakk av ham buksene og favnet hans soldat som sto i giv akt. Hun dyttet ham ned i sofaen, skjenket opp mer vin i glassene og satt seg ved siden av ham. To nakne kroppar i en sofa, to glass rød vin.

Rozanna lot foten på glasset sirkle rundt hans mest følsomme sted. Med et godt grep om den harde staken, helte hun litt rødvin på den og slikket vinen i seg, vellystig. Han tenkte for seg selv at også soldater drakk, kanskje også før de skulle ut i krigen. Krigen kom snikende. De satt lenge og bare kjente på hverandre, på hudnærheten, til hun reiste seg, tok ham i hånden og viste ham den store sengen med fullt av store og små puter på. Hun kaset seg i sengen, dro ham ned og begynte å ri en stor pute, krabbe rundt; - *Du greier ikke fange meg, du greier ikke fange meg...* Dian jog efter henne, fikk fatt i en ankel, dro henne mot seg. Hun rev seg løs. Ny jakt.

Han kastet seg over henne, tvang henne ned med all sin vekt og holdt henne fast med ansiktet ned i putehaugen. Hun lo og vred på seg, men kom ikke løs. Han fikk fatt i brystene hennes og pirret henne alt han kunne. Rozanna hylte og skrek og lo. Han la armen under magen på henne, løftet henne litt opp. Hun fulgte på og hylte med vilje som en gal da han entret henne bakfra, dypt og hardt mens han samtidig fingret henne forfra. Hun tente på alle pluggene. Hylet stilnet til et langtrukket sukk. Hun lot seg synke helt ned mens han fortsatte og hun begynte å møte ham intenst. Hun brant av igjen og fyrte av alle rakettene hans samtidig.

Det var blitt natt. Lettere utmattede efter en lang reise, en eftermiddag på byen og en heftig jakt i den store sengen, la de seg tett sammen ute på takterrassen i den varme natten under åpen himmel og sovnet under et lett pledd. Et sted der oppe mellom stjernene var det en som lo triumferende.

5

Fem improviserte høstdager i den evige stad, het elskov og lek morgen, middag og kveld. De satt og takk til seg den romerske atmosfæren da Rozanna ville handle klær. Dian valgte å bli sittende og så lenge beundrende på hennes ranke skikkelse da den nærmest svevet av sted over gaten i stiletter og en lett kjole med naken rygg i spiss helt ned til korsryggen. Han var nok en gang ikke den eneste som lot blikket forfølge henne. Han kjente med undring på at han satt her og var sammen med et slikt kattedyr, at det var hun som hadde overmannet ham og ikke omvendt. Neste morgen skulle han reise hjem og hun til Barcelona. Det ville bli mer enn en uke, nesten to alene med bare bilder i sinnet og lengsel i hjertet.

Tilbake gikk tiden likevel fort. En sen kveld sto hun der i døren, direkte fra flyplassen i taxi, en dag tidligere enn ventet. Hun halte inn den store kofferten og kastet seg i armene på ham. Bare glede. Glede. Det var sen sommer, men varmt likevel. Dian åpnet en flaske nedkjølt hvitvin og Rozanna fortalte om alt hun hadde gjort i Spania, vært i Madrid også. Hun trakk opp en del plagg fra kofferten, nye lekre saker fra huset i Madrid. Hun skiftet og var mannequin tre ganger. Dian kunne ikke unngå å tenke på hvor flotte kvinner kan være og hvor dyktige de er til å fremheve sin naturlige eleganse og skjønnhet, men da hun fortalte hva plaggene kostet, tenkte han at her kunne en hel månedslønn forsvinne på bare et enkelt plagg.

Hun lot den siste kjolen falle til gulvet og sto der rett foran ham i et av de lekreste sett lingerie han kunne huske å ha sett, to bittesmå plagg i høyrosa og

sølvgrått til en liten formue. Han lurte på om prisen på slikt øker omvendt proporsjonalt med stoffmengden. Hun lo, - *Ja, slik kan det ofte være. Det er prisen på menns fantasier det dreier seg om, og merkereligion.*

Hun satt seg på fanget hans. De skålte i vin. Hun åpnet den flagrende skjorten hans og la hodet mot hjertet hans. - *Du lever! Du døde ikke som du sa da jeg dro til Barcelona og ikke hit.... Jeg savnet deg jeg også. Men her er vi. - Jeg må innrømme at jeg har drømt om deg hver dag og om natten også,* svarte Dian og åpnet de to små hektene midt på ryggen hennes og trakk det lille plagget over hodet på henne. Rozanna ble kjælen. Dian kjælte med henne og kjente brystene ble strammere i hendene hans. Hun fikk tenning, som alltid intenst. Hun bøyde seg raskt ned og halte av ham buksene, alt, helt av, grep fatt i ham og hentet opp kraften i ham. Hun stilte seg på kne i sofaen midt mot ham og lot ham forstå at det var en liten hekte på hver side av hoftene. To knips og exit det siste hinder.

Rozanna gikk helt ned i spagat da hun satt seg over ham og tok ham helt inn, direkte uten innledning. Hun ville ha ham med en gang, direkte, hardt. Hun hadde ventet i nesten to uker på dette. Med hendene på hans skuldre, hodet lent mot hans red hun ham til himmels i full spagat. Det ga en helt spesiell kontakt hun hadde full kontroll over mens Dian bare kunne la det skje der han satt presset bakover med hendene rundt livet på henne. Rozanna eksploderte to ganger rett etter hverandre og falt sammen over ham med hele seg. For et gjensyn, for en resurreksjon, tenkte Dian. De hadde gjenoppstått fra de døde og blitt levende igjen!

Langsamt løftet hun seg fri, vendte seg rundt og satt seg på fanget hans, fylte opp vin og ga ham glasset. Hun smilte tilfreds – *Jeg sover med deg her i natt. – Selvsagt. Vi har hele helgen foran oss. Jeg må si du er myk. Det er ikke alle som klarer å gå i spagat, og du gikk jo enda lenger. – Jeg har trent slik hele livet. Skal du være modell, må du holde deg både myk og spenstig. Du må være ganske sterk også! Egentlig ikke bare fysisk. Du må greie å stå imot veldig mye sexpress. Jeg har aldri latt meg presse! Mitt liv er det bare jeg som styrer, jeg treffer mine egne valg.* Dian likte det han hørte. Han var av samme støpning, eier av eget liv.

6

Høsten kommer tidligere i nord enn i Italia og den blir snart mye kaldere. De søkte inn i varmere plagg og mot peisilden hjemme hos Dian, brettet et stort pledd og la puter utover gulvet foran ilden, satt vinglassene på peiskanten, satt tett sammen på pleddet, lå tett mot hverandre, samtalte, elsket og lot ofte Eros spille førstefiolin. Dian erfarte hvor lett hun var i kroppen, hvor myk hun var når de segnet sammen i elskov, hvor nær hun var mentalt og emosjonelt. De kjente begge at de hadde truffet lykken. Bare avbrutt av nødvendige reiser hang de sammen hele vinteren.

En måneds tid utpå nyåret dukket Rozanna opp hos ham med et alvorlig uttrykk i ansiktet. – *Il Papa...* Paven var alvorlig syk, Rozanna fortvilet. En ting de ikke hadde snakket mye om var religion og tro. Rozanna var sterkt religiøs, katolsk troende. Dian lurte på hvorledes hun fikk sin tro til å henge sammen med hennes frie holdning til sex. – *Det er ikke sex! Det er kjærlighet. Gud vil vi skal elske hverandre. Hele hjertet*

må være med. Hvis ikke gjør jeg ikke dette. Du elsker meg? – Selvsagt. Ja, du har rett.... Visst elsker jeg deg. Han lot den ballen ligge. Selvsagt elsket han henne!

Hun kvalte sin bekymring for det religiøse overhodet og kastet seg over Dian. De begynte en vill lek på stuegulvet og hun lot seg fange, rev seg løs, lot seg fange igjen, igjen og igjen, stadig mens de dro av hverandre plagg etter plagg, lekent, pirrende. Snart var det to nakne kroppar som jaktet omkring til hun overga seg helt i hans armer. Han skjøv henne med ansiktet ned i pleddet foran peisen, satt seg på henne og masserte henne over hele ryggen og ned over baken og over lårene, smøg hånden inn mot vulkanen mellom hennes ben og masserte henne til utbruddene kom tett og heftig. Hun løftet baken gang på gang, men han pinte henne, lot henne vente før han brått og litt overraskende entret henne bakfra. Hun hvinte som hun skulle til slakt, og fortsatte å møte hans bevegelser til den hyperladde kanonen fyrte av. Hun mottok alt og holdt det gående til det skjedde en gang til. Hun løftet det ene benet, snudde seg rundt mot ham uten å slippe ham ut og trakk ham ned mot seg. De var svette, hadde tatt seg helt ut. Han løftet hodet, kikket ned på henne vakre ansikt. To dype blikk spant sølvtråder mellom hverandre. De sluknet i armene på hverandre, rullet inn i pleddet. Peisilden sluknet. De ble funnet og omfavnet av natten.

Dian var glad at hun hadde sterke og entydige holdninger og kunne forsvare dem uten å ta så meget som et lite steg bakover. Selv om hun var så religiøs, eller kanskje nettopp derfor, sto hun klar og ekte med høy personlig integritet. Det forundret ham at hun

hadde søkt seg så sterkt til ham og hengitt seg så helt. Det bidro til at han opplevet hennes skjønnhet som en utstråling innenfra gjennom huden, blikket, smilet. Var han verdig slik kjærlighet? Eide han selv slik integritet, slik dyp følelse? Han kjente han måtte gå i seg selv. Det fikk han anledning til en måneds tid senere da hun måtte til Roma igjen og han ikke var fri til å følge henne.

Hun ble lenge denne gangen. Paven var på sitt siste. Hun var daglig på Petersplassen og hver gang hun ringte, gjerne ved midnatt, begynte hun med en rapport om pavens tilstand. Hun gråt da hun en dag fortalte han var død. Nu trengte hun trøst og kom neste dag tilbake. Hun var lei seg, men – *Gud har hentet sin tjener hjem...* Slik er det! Dian lot det synke inn, trøstet henne og lot henne finne seg selv igjen efter hennes lange våkedøgn i Roma. Vatikanet fikk snart en ny konge.

7

Vår. Fuglene sang i trærne. Dian var yr da han så Rozanna komme mot ham i parken. Hun var uovertruffen, et syn! Gud må ha hatt en stor dag da han formet henne. Dian fattet fortsatt ikke at hun elsket ham, ble alltid like forundret når hun tok hånden hans eller stakk armen under hans og smilte mot ham med et hengivent blikk. Hun var helt åpenbart trygg med ham og det ga ham en følelse av indre ro. Han følte seg også trygg og glad med henne. Han mottok hele tiden overdose av skjønnhet og varme og greide ikke å holde tilbake. Hjertet hamret i brystet og alt han ønsket var å gi og gi og gi av seg selv, ikke bare i sengen, men på alle mulige måter.

Når Rozanna var lystig hadde hun alltid på seg noe som kunne satt fyr på selv en død mann, og alltid et sett med nytt lekkert lingerie. Likevel var det bare raffinert, aldri vulgært. Det var hennes naturlige, egne, selvfølgelige måte å være på, uanstrengt og utilgjort. Rozanna hadde også en egen måte å se på ham på når hun søkte hans hender, hans kjærlighet. Hun la hodet litt på siden og kikket opp på ham nærmest gjennom de lange øyevippene med store åpne øyne før hun knep øynene sammen til to smale buer. Akkurat nu gjorde hun nettopp dette og la hånden hans på hoften der de sto midt i den travle gaten. – *Hva??*

Dian var litt overrasket, la armene rundt henne og så på henne med et spørrende blikk. – *Jeg skal vise deg noen gamle ruiner her. Det kommer ingen turister dit. Det er avstengt, men jeg kan veien inn.* Hun grep ham i hånden og gikk med raske skritt gjennom noen små gater, gjennom en sperring som knapt nok kunne holde noen ute og brått sto de midt i en delvis kollapset ruin av en ubestemmelig struktur. Det var en varm dag og stenene var varme å berøre. Hun viste ham en nisje som lå i skyggen. – *Her er det så fint*, sa hun.

Det var ikke akkurat stedet for høye stiletter, men de ga henne høyden; hun ble like høy som ham. Hun lente seg mot en solid sten. – *Jeg elsker deg veldig mye akkurat nu... Jeg brenner inni meg!* Dian forsto straks at til slik brann henter man ikke vann. Han lettet litt på kjolen hennes, som hun straks dro helt av over hodet. Igjen fanget øynene hans denne magisk tiltrekkende kroppen i kontrast mot den gamle stenen. Hun rev trøyen over hodet på ham, slet buksene hans ned over knærne. Hun var en brann, en ild her og nu.

Dian kysset henne på brystene, lot hånden gli inn i hennes våte domene. Hun rant allerede. Hun grep tak i ham, reiste kraften i ham raskt og effektivt. Det var ikke tid for noe sammel, noen lange innledninger. Det var her og nu, umiddelbart dette øyeblikk det handlet om. Hardt og med én gang. Hun sank ned over ham idet hun tok ham inn lent mot stenen. Dian ga alt. Hun red ham i møte, intenst og lot lystens sang klinge mellom stenene da han fylte henne med dype støt. De ble stående som to romerske skulpturer, helt stille, lent mot stenen til de fant igjen pusten. De kysset stille og trakk seg fri fra stenen. Stilettene var dypt plantet i bakken.

Rozanna blødde fra et par sår på ryggen. Stenen var ikke helt slett. Dian hadde røde kloremærker over både ryggen og baken. De studerte skadene og lo og moret seg over denne blodige kampen der alle spenninger var løst ut i ett eneste intenst favntak. De behandlet forsiktig skadene. Rozanna ville ikke ha blod på kjolen. De dro raskt hjem til henne, kledde av seg, dusjet sammen og la seg nakne på takterrassen med en flaske nedkjølt champagne. De mimret litt over det de hadde gjort. Rozanna kunne bare forklare at hun var blitt ustoppelig. Han tenkte stille at stiletter i romerske ruiner kanskje var i flotteste laget, men du verden så godt det passet! Hennes intensitet passet ham også perfekt. De skålte, elsket igjen og det ble kveld.

8

Dager i Roma. Kvinne på stiletter. Dian hadde aldri sett henne gå på lave heler. Han så henne sveve over

bakken, over asfalt og brosten uten den minste antydning til ubalanse. Hun svevet, kurvene hennes tegnet kvinne i hver eneste lille bevegelse. Han var ikke bare betatt, han var oppslukt bare av synet, av hennes elegante mykhet og ikke minst av hennes intense ildfullhet. Han fikk gnistregn i hodet bare ved å holde rundt henne og gnistregnet speilet seg i hennes øyne, alltid. Rozanna var et levende uttrykk for glede. Det var hennes natur. Han sanset det allerede da de møtte hverandre for over to år siden.

Rozanna fortalte iblant hva hun følte. Gnistregnet bodde i henne også og det begynte straks de kom nær hverandre. Derfor likte hun å gå hånd i hånd og arm i arm med ham så ofte som mulig. – *Kvinner liker gode, varme mannehender. Jeg merker gjennom måten du tar på meg hva du føler for meg og jeg vil avsløre deg straks om dine følelser endrer seg. Hendene dine snakker til meg så ord blir helt unødvendige. Jeg hører din indre stemme gjennom huden.* Dian ble stum og lot hendene tale forsiktig og med lav stemme da han strøk henne over ryggen og holdt henne inntil seg. Han kjente at hun nærmest smeltet inn i ham slik han smeltet inn i henne og de ble ett.

Dian oppfattet at han opplevde det samme, men hun sa det så fint. Hun er ikke bare vakker utenpå, tenkte han, men ennå vakrere på innsiden. Det var denne dype skjønnhet han hele tiden ble overmannet av når deres blikk fant hverandre og han leste av hennes øyne. Det er slik forbindelse som hever den hete forening en oktav og gir erotikken dimensjon. Det er indre skjønnhet som knytter hjerter sammen og gjør elskovsakten til et sterkt møte med Eros.

En mørk vinterkveld tok de denne erkjennelse helt ut. Hun studerte hendene hans, holdt dem i sine, førte dem mot brystet rett over hjertet, kjente på følelsen og holdt den fast. Dian søkte og fant hennes blikk. Ikke et ord ble uttalt da de sammen lot seg synke ned på pleddet foran den brennende, varmende peisen. De få plaggene ble bare borte. De lå naken hud mot naken hud. Hender og blikk talte. Hender og blikk elsket. Hender og blikk søkte dypt og lenge. To kropper sitret av spenning, søkte mot hverandre som gaver til den andre, søkte enhet.

De lå lenge og kjærtegnnet hverandre mens nye vedkubber jevnlig ble kastet inn i peisen. To slags flammer ble holdt levende med stadig økende intensitet. Det ble uutholdelig varmt. Rozanna vred seg mot ham, lot ham litt etter litt trenge inn i henne mens intensiteten vedvarte og økte til nær klimaks. Så ga de alt. Intenst og energisk hentet de opp ilden til den eksploderte i et voldsomt gnistregn igjen og igjen til de utmattet sank sammen i hverandres armer. Den ytre varmen avtok mens den indre stadig glødet. Peisilden var også falt sammen til glør.

Inverno e primavera, estate e autunno, vita breve, amor viva! Under Nordens vinter og Sydens sommer, eller Nordens vår og Sydens høst; det finnes ikke grenser der man ikke selv setter dem opp. Å elske og bli elsket beriker livet alltid og overalt, under alle himmelstrøk. Kjærligheten er en gudegitt kraft som kan ende enhver strid, enhver krig. Det er mangelen på kjærlighet som dreper. Dian filosoferte ofte og de delte tanker om det meste. Å dele tanker og innsikter er også et uttrykk for kjærlighet, trygghet og nærhet

som utvikles på flere plan. Iblant elsket de også mentalt, ofte i telefonen når en av dem var på reise. Reisene ga også pauser som styrket lengselen til de møttes igjen.

En dag hadde hun betraktet ham da han kom der hun satt og ventet på samme sted der de først hadde møtt hverandre. – *Du er en vakker mann*, sa hun. – *Nei, menn er ikke vakre, det finnes knapt noe vesen på jorden som er så lite vakkert...* Han følte seg dum. Hun bare lo av ham med sin alltid klokkeklare latter. – *Dessuten er jeg for gammel og alt for stygg for deg!* Han mente det. Hun var tross alt 23 år yngre enn ham og det kunne ingenting endre på. Rozanna svarte ikke, men da de hadde tømt de små espressokoppene tok hun ham i hånden og de gikk den korte turen opp til hennes lille leilighet. Det var allerede tidlig kveld og hun ønsket ham i sengen.

De spiste en lett middag og delte en flaske god italiensk rødvin og et par glass grappa før hun forsvant og kom tilbake i vakkert, florlett, helsort og avgjort kostbart lingerie. En ekte fristerinne viste seg, hentet ham inn på soverommet og kledde av ham, tok et stort, tynt sort sjal og surret ham inn i det. – *Du er vakker*, ertet hun ham og lo idet hun dro i endene på det lange stoffet slik at han falt overende i sengen halvveis oppå henne. – *Sexy også!* Hun lo og hans latter blandet seg med hennes.

Rozanna var klar, lot ham fjerne alt unntatt strømpene som satt fast rundt lårene, dyttet ham ned og satt seg skrevende over ansiktet på ham. Han skilte de vakre rosenbladene fra hverandre, Løftet hendene til brystene hennes og trakk henne ned så han kunne

kjærtegne hennes følsomme rose med tungen. Hun var åpenbart inne i en uvanlig intens periode og fyrte av nesten med en gang og fortsatte til hun holdt på å svime av. Da rullet hun over på ryggen og hentet ham inn til fullt fyrverkeri. Hun var utmattet og glad og ble liggende å kjærtegne ham til de sovnet.

Neste formiddag våknet Dian til at hun kjælte og sugde ham, lekte med tungen, bet ham litt lekent til soldaten reiste seg og ble kampklar igjen. Hun dyttet ham ned. Han skulle bare ligge stille og ta imot. Etter en stund rev hun bort dynen, satt seg over ham og tok ham inn i små raske trinn. Hun var heltent, red ham heftig, hardere og hardere til han mistet motstands-kraften, overga seg til hennes overmakt og fylte henne mens han opplevet å få himmelen i hodet. Hun var helt vill til hun plutselig steilet bakover og litt etter litt lente seg over ham, kysset ham; - *Du er vakker!* Han eide ikke motargument. Han var overdøvet og bedøvet.

9

Den flyvende Eros hadde holdt sin hånd over dem ganske lenge nu, besøkt dem i all hemmelighet i mer enn tre år og overøst dem med gudenes ambrosia. Den drikken har en magisk kraft, berusende og øye-åpnende. Likevel trenger den ordinære virkelighet iblant gjennom og uuttalte ønsker finner ord. – *Dian. Jeg vil ha et barn med deg. Jeg vil se en frukt av vår kjærlighet. Vi kan flytte sammen i Roma.* Hele tankegangen til Dian bråstoppet. Dette var umulig! Han skulle ikke ha barn. Han skulle ikke være avhengig av henne. Han skulle ikke ende som hennes pleiepasient når han nærmet seg 100 år!

Forsiktig og med velvalgte ord la han frem sine tanker. Han så hun ble bedrøvet, men de hadde egentlig aldri snakket om noen vei videre, bare konstant opplevet hverandre i nuet. Øyeblikkene deres sammen var som høye brøl som overdøvet enhver tanke på andre ting. De hadde dyrket hverandre gjennom seg selv, elsket som gale, som det alltid var den siste dagen i livet. Det utelukket enhver tanke som strakk seg så langt som til den neste dag. Tanken på barn hadde helt nye perspektiver, umulige perspektiver.

De elsket fortsatt, men noe hadde kilt seg mellom dem, en uønsket distanse. Det tok tid før de begge erkjente det uunngåelige. Han måtte gi slipp på henne. Hun måtte finne sin egen vei til en annen lykke, en som sto til hennes dypere behov. Det de hadde delt ville de eie i evig tid, aldri kunne glemme. De ville bevare sin felles fortelling med dyp følelse for alltid.

Rozanna flyttet base til Syd-Amerika for å finne distanse, men de efterfølgende to-tre år kom hun til ham på omvei gjennomreise flere ganger for å gjenforenes i elskov. De delte den samme ild. I hjertet var de fortsatt ett. Det tok tid å gi helt slipp. Hun satt i Montevideo, så ut over havet og drømte seg bort. Blikket fulgte skyenes flukt mot nord. Dian satt ofte ved peisilden og lot tankene minnes deres eventyrlige opplevelser. Det var et syn han alltid kom til å savne.

Stiletter!

Et intermezzo

1.

Det bare skjedde. De sprang på hverandre. – *Unnskyld!*
– *Oh, I m so sorry! ... by the way, do you happen to know how I can get to* – *Indeed. I am going there myself. Just follow me.* Damen løftet på paraplyen. – *How nice of you!* Hun smilte. Et vakkert ansikt under et stort rødlig hår. (Jeg fortsetter fortellingen på norsk).

Dian smilte tilbake. Det var en halv meter strieregnet mellom dem. De gikk. – *Du er ikke heldig med været på ditt besøk her i landet.* – *Vel, jeg kom ikke hit på grunn av været. Jeg følger et semester på universitetet her. Avslutter før årsskiftet. Da skal jeg til Toronto på post-doctor arbeid.* – *Så du er fra Canada?* – *Nei, jeg er britisk, opprinnelig fra Cornwall.*

Hun stoppet er øyeblikk, rakte frem hånden. – *I am Cathryn.* Dian presenterte seg også. De fortsatt med litt småprat til de kom frem til hennes destinasjon. – *Det var veldig snilt av deg å følge meg hele veien. Interessant å snakke med deg også. Kunne vi fortsette den praten i morgen?* – *Bare hyggelig! Selvsagt kan vi det. Jeg er ledig etter klokken fire. Kan det passe å treffes etter det?* – *Perfekt!* De avtalte et sted som hun kjente.

2

Dian var tidlig ute. Det regnet ikke. Han så henne ikke med en gang for hun hadde kommet før ham. – *Jeg liker ikke å la en dame vente,* sa han. Hun lo. – *Du er stadig ti minutter foran tiden. Jeg var tidlig ferdig, så jeg*

bare gikk. Dian inviterte på et lite måltid på et koselig sted nær ved. Innenfor tok han kåpen hennes og var litt gentleman etter britisk oppskrift. Hun syntes det var charmerende. Kelneren tok notis og trakk frem stolen for henne. Det ble et lite, men godt måltid og med en samtale som stadig ble mer interessant ble det også et langt måltid. Blikkene møttes hele tiden over bordet og hun grep et par ganger hånden hans.

De forlot restauranten. – *Hvor bor du mens du er her?* Hun forklarte. Det er et stykke å gå og Dian fant ut at det også var et stykke fra hans adresse, et drøyt kvarter å gå. Hun tok initiativ. – *Siden du spanderte middag, kanskje jeg kan spandere et glass på en bar jeg har besøkt noen ganger?* Dian takket ja. Samtalen fortsatte, nu mer om deres liv. Dian skisserte opp litt av sitt eget og hun fortalte at hun hadde vært mye alene i London under studiene og var glad for å ha truffet Dian som det gikk an å dele noen tanker med. Hun nærmet seg raskt 39, fortalte hun. Etter et mislykket forhold, heldigvis uten barn, hadde hun kastet seg over studiene, druknet seg i dem og jobbet hardt for å komme dit hun var. Beundringsverdig, tenkte Dian.

Det ble sent. Baren stengte. – *Planer for i morgen?* Spurte Dian. – *Nei, det er lørdag. Jeg pleier bare å sitte med fagstoffet og kjede meg...* – *Da sees vi i morgen!* Dians forslag ble god tatt. De gikk hver til sitt. Dian undret seg over hennes spesielle stil, men overså heller ikke hennes skjønnhet.

Lørdag formiddag. De møttes som avtalt, denne gang med en klem, nesten på fransk vis. De ruslet ned til bryggene. Han tok henne med båten til museene, der de tilbragte hele dagen. Cathryn var strålende fornøyd. Ingen hun hadde møtt hadde tilbudt seg å vise henne byen og interessante museer. Hennes fag var samfunnshistorie og nu hadde hun nettopp vandret midt i det en hel dag: Vikinghistorie og nordisk middelalder.

Cathryn ville gjerne gjøre noe som kunne glede ham minst halvparten så meget som han hadde gledet henne med denne heldags utflukten. Det var allerede sent, men middag skulle de ha. Hun inviterte. Igjen satt de mot hverandre over et bord med god mat og utsøkt vin. Samtalen ble stadig mer interessant. Det var ingen vil om at de begge var fascinert av den andre. Blikkene møttes og en gnist slo over bordet. Begge sanset det, ingen av dem forsto det. Likevel grep de hverandres hender over bordet og dannet en ring rundt det lille lyset som brant mellom dem; et symbolsk øyeblikk. Hun slo ned blikket et øyeblikk og så på ham igjen med et smil. Her og nu passet det ikke med ord.

Da han hadde lagt kåpen over skuldrene på henne, så hun på ham og la hodet lett mot hans skulder før hun la armen inn under hans. De gikk ut. Noe hadde begynt å røre seg i dem begge, ganske forsiktig, men utvetydig. – *Det er sent. Jeg følger deg til døren. Det er jo ikke lange omveien for meg.* Cathryn svarte ikke, lot det skje. Utenfor trakk han armen til seg for å si god natt, men hun slapp ikke taket. – *Kom så skal du se hvor dårlig de har innkvartert meg. Ta et glass med*

meg... Hun trakk ham i armen. Han mistet all motstand. Eros var landet!

Hun hadde faktisk en ganske flott liten leilighet til disposisjon. Det var ingen dårlig innkvartering i det hele tatt. Hun lo da han påpekte det. – *Slå deg ned!* Hun hadde en flaske hvitvin i kjøleskapet og serverte. – *Du er ikke som andre jeg har møtt. Du gjør meg nysgjerrig. Du har kultur. Jeg må finne ut hvem du er.* Dian lo. Det var litt av en salve hun kastet i ansiktet på ham. – *Jeg er minst like nysgjerrig på deg,* repliserte han. – *Du er ikke bare vakker. Du har store kunnskaper, alt du fortalte meg på museene i dag, mye jeg ikke visste.*

De tømte glassene. Dian trodde han skulle gå, men nei. Cathryn hadde andre planer. Hun ville ha ham. Nu! Hun kysset ham intenst. – *Jeg ønsker at du blir hos meg til i morgen. Jeg ønsker å ligge med deg. Jeg vet hva som skjedde i restauranten. Jeg vet du vil. Jeg bare vet det!* Dian var bombet. Han visste det også. Han erkjente at han hadde kjent suget allerede dagen før, men ikke ønsket å være pågående. Nu var ilden tent. Ingen tid å tape. De rev av seg klærne. Hun danset kjapt inn i soverommet og kastet seg i sengen, inviterte Dian med spredte ben til å kaste seg over henne. Han fulgte på, heltent, og uten noen innledning lot han seg føre inn i hennes varme smie og lot seg smi til en kanon. Hun kjente hvorledes han grep henne fatt under korsryggen for best å treffe hennes mest følsomme punkter, kjente hele kroppen skjelve i vellyst, tenne, eksplodere idet den ferdigsmidde kanonen fyrte av dypt inne i henne. Dette var nettopp det hun ønsket og ikke hadde opplevet på lenge.

Dian tok seg tid til å oppleve henne, hele henne. Han kjærtegnnet hennes fyldige, faste bryster mens hun falt til ro etter ekstasen. Han lot hendene følge hennes yppige kurver til hun pustet rolig. Så gikk han og hentet vinflasken og glassene, fylte opp og satt seg ved siden av henne, la dynen godt rundt henne. Hun så på ham. Han så på henne. De drakk vinen uten et ord. Hun slapp ham inn under dynen, la seg med ryggen mot ham tett og hentet den ene hånden hans over seg og la den over sitt bryst.

4

Søndag tidlig formiddag. Dian våknet kald. Cathryn hadde stjålet hele dynen i løpet av morgenen. Han smøg seg forsiktig inn under igjen. Hun lå på magen og sov stille, men det var blitt lyst. Han begynte forsiktig å tegne hjerter på ryggen og på baken hennes med fingeren. Hun våknet sakte. – *Ikke snu deg!* Han var like klar som dagen var lys, la hånden mellom bena hennes og begynte å fyre henne opp. Hun lot seg ikke be to ganger. Han følte når hun var klar, trakk henne opp og gikk rett på sak. Han hadde forstått hvor eksplosiv hun var. Hun hveste som en sint slange, møtte ham i en rask, heftig rytme og eksploderte før han ga henne alt.

Hun snudde seg langsomt mot ham, så på ham med store åpne øyne, et lett sløret blick og la armene rundt ham. – *I går var du så forsiktig, men ikke i dag... Du er egentlig ganske forsiktig. – Må være det, vet du. Jeg er mann. Jeg må oppleve at du ønsker at vi elsker, at du vil. Jeg kan bli anklaget for voldtekt, ikke du. Cathryn lo. – Men jeg ville jo at du kom og tok meg. Jeg visste du ville, ikke sant? – Klart, men hva ville skjedd om jeg kom*

med et skjema i går kveld og ville ha signatur på ditt samtykke? Hun lo høyt. – Da ville vi tapt hele initiativet... det ville ikke blitt til noe. Jeg tror jeg ville blitt sint, hadde kastet deg ut! – Men du forstår hvorfor jeg er forsiktig, ikke sant? Hun kysset ham varmt. Selvsagt forsto hun.

De fant et konditori i nærheten. Sen frokost. De fortsatte å more seg over temaet. – *Hadde rollene vært omvendt i går kveld og du voldtok meg, kunne ikke jeg anmeldt deg. Hele verden ville ledd seg i hjel. – Ja, men egentlig var det jeg som voldtok deg. Jeg tok deg rått og brutalt. – Ok. Jeg innleverer anmeldelse i morgen!* Tema uttømt, ferdig. De var enige om at vi har fått et samfunn som ikke forstår den naturlige dynamikken, at sex ikke må være så alvorlig, at det er godt og fint så lenge det ikke er forbundet med vold. Det er viktig å slippe seg løs å bare la det skje.

5

Cathryn var ikke bare direkte og intens. Hun hadde holdt alt inne, holdt tilbake i flere år og lagt all energi inn i studiene. Nu brant hun intenst. Dian studerte alle hennes uttrykk og bevegelser. Hun var påfallende behersket, men det var bare utenpå. Hun ga uttrykk for å ha brutt ut av en klostertilværelse, ha grepet tak i livet og i ham for å ta tilbake noe tapt. Hun sa det rett ut. – *Vi møttes i regnet og det tok meg ut i det fine været med deg. Jeg trengte deg og fant deg. Jeg ville ha deg og du tok meg tilbake til min egen galskap, min egen villskap.*

Dian kunne ikke annet enn å glede seg over dette uventede møte. Han hadde selv hatt en rolig periode og

kjente sterkt at livet overtok ham igjen, at det uforutsigelige tok overhånd. Det var blitt en del av hans livsfilosofi å la ting skje når de skjedde, uten plan, uten for mye spekulasjon. Enkelte ting i livet er og skal være enkle, direkte og frie. Alt som kommer inn over livets horisont representerer forskjellige felter der egen evne til både improvisasjon og refleksjon får prøve seg. Slik blir erfaringen med livet rikere og mer ekte. Cathryn var åpenbart en som hadde sprunget over hans livshorisont slik han hadde sprunget over hennes.

Noen dager senere var de hjemme hos ham. De hadde en lang samtale om livet og det uforutsigbare. De visste begge at de bare hadde noen få uker foran seg før hun måtte tilbake til London, feire jul og nyttår i Cornwall og like over nyåret fly til Toronto for å forske videre. Derfor bestemte de seg for å dyrke hverandre og elskoven så mye de bare kunne. Ingen skyer skulle skygge for den solen de hadde tent på deres egen himmel.

Dian elsket hennes villskap og egget den opp så mye han kunne. Bare å fikle litt med hennes store mørk-rødbrune hår, la lekne blikk møte hennes klare grønne øyne kunne få alt til å skje med eksplosiv fart. Han lot hennes ville tempo styre, lot seg fange av hennes impulsivitet. Samtidig ertet han henne med å holde litt igjen slik at hennes ild vokste til en brann han kunne kaste seg inn i og la seg fortære ekstatisk.

Hun lå naken på tvers av den brede sengen. Hun brant så han nesten kunne se flammene stige til værs. Hun hadde en litt kraftig, men likevel slank og veldreiet kropp som evnet å bevege seg med fantastisk

sensualitet. Bare synet var nok til å sette ild i Dian. Hun ville ha ham raskt og direkte, men han teaset henne, masserte og kysset de kraftige, faste brystene hennes og fingret henne varsomt, men effektivt i kløften. Hun fyrte av voldsomt, prøvde å hente ham inn, men han fortsatte til hun raknet helt. Da gikk han rett på sak, hardt, forsiktig og mykt, hardt igjen til hun helt mistet kontrollen, ikke greide å møte ham. Han overtok kommandoen fullstendig til hans egen krigsmakt ikke hadde mer å gi. Kampen var over. To utmattede kropper søkte tett sammen. Han la hodet mellom hennes bryster, masserte dem rolig med tungen. Hun hevet og senket seg og eksploderte mykt igjen. Det blikket som møtte ham, de grønne øynene som strålte mykt mot ham glødet av en ild som hadde lagt seg til ro, men den ulmet stadig varmt og levende. For en kvinne, tenkte Dian for seg selv, møtte blikket og trakk henne tett mot seg.

Cathryn satt oppreist i sengen og så på ham da han våknet. Han så rett opp i hennes ansikt omringet av en sky av hår. Hun lot hånden gli kjærlig over kinnet hans og gjennom skjegget. Hun smilte varmt, bøyet seg ned og kysset ham. – *Noe slikt har jeg aldri opplevet før. Jeg har aldri blitt overvunnet, men det greide du i natt. Det var helt ubeskrivelig. Du tok fra meg all kraft og ga den tilbake.* Dian hadde ikke ord. Han bare så rett opp i dette vakre ansiktet som nettopp hadde snakket til ham da han kjente en hånd som lette efter mer av hans kraft og fant det den lette efter.

Dian lot det skje. Hun tok ham i munnen, lekte med tungen, pirret ham intenst og studerte ansiktet hans, så at han ga helt efter. Plutselig satt hun seg over ham,

tok ham direkte helt inn, lente seg fremover mot ham og vugget kraftig med hoftene. Han kunne knapt røre seg og hun visste det. Han skulle ikke røre seg, bare ta imot. Hun økte intensiteten. Han kjente hun fyrte av, rant over, men fortsatte til hun kjente hun ble fylt av hans utløsning. Hun holdt ham fast, klemte bena sammen mellom hans og ble liggende stille mens han kjærtegnet henne på ryggen og over baken, lenge, stille.

Cathryn hadde tatt hevn, varm hevn. Hun lo og tullet med ham. Nu var han overvunnet og hun hadde gjenvunnet sin posisjon, nesten...

6

Hun var slående vakker der hun kom ut av dusjen. Det store håret var tullet inn i et digert håndkle. For øvrig var hun bare ikledd sin egen hud. Hun kom inn i stuen og satt seg i sofakroken med føttene i hans fang. De var varme med nylakkerte negler. Hun var varm. Stuen var varm med ild i peisen. Han masserte lett føttene hennes, fortsatte opp leggene, men resten av den vakre kroppen var utenfor rekkevidde, så han grep fatt i bena og dro henne mot seg. Hun endte flatt ned og dro med seg en pute å legge hodet på. Hun kikket opp på ham med et lekent blikk. De hadde elsket flere ganger denne dagen og var i hvilemodus. Likevel, han lekte seg oppover lårene hennes og la til slutt hånden varsomt over porten til paradiset. Han masserte henne med hele hånden, flatt, lekent, bare utenpå. Han leste den langsomme stigningen av blikket og ansiktet hennes. Kroppen vibrerte, vred seg. Hun lukket øynene, pustet i små kast og lot det skje, tok inn hele den deilige følelsen. Hun elsket denne merkelige, varsomme

berøringen, denne sakte stigningen som var så annerledes enn hennes heftige, nesten hissige, hastige temperament. Hun fløt som i en drøm med herlige ilinger strømmende gjennom hele seg. Inni henne bruste havet, bølgene skylte over henne og hun lot seg flyte med. Han lot det vare lenge. Han gledet seg over at hun hengivent svant inn i sin egen nydelse, i sin egen følelse.

Han bøyde seg frem, kysset henne på magen, grep hendene hennes og trakk henne opp på fanget. Hun la armene rundt ham, klynget seg til ham. Uten et ord formidlet hun sin følelse som ikke behøvde oversettelse. Han trakk frem et stort pledd og la det rundt henne. Endelig reiste han seg, bar henne inn i sengen, bredte godt over henne, krøp inn bak henne, tett, la armene rundt henne med et bryst i hver hånd og kjælte henne sakte inn i drømmeland.

Neste morgen våknet de like tett, vendte seg mot hverandre og leste hverandre en liten stund. Cathryn brøt tausheten; - *Jeg har aldri følt meg så ivaretatt som det jeg følte i går kveld. Det var som å seile helt trygg i full storm. – Jeg kjente det. Jeg var med deg på den seilturen. Jeg liksom kjente din følelse inni meg selv. Du er så vakker når du seiler!* Hun smilte varmt, la hodet på hans bryst og ble stille.

Ingen dager er helt like. Cathryn var i et eget hjørne. Hun tenkte, tenkte mye, snakket lite. Dian visste det forgikk noe i hodet på henne der de gikk hånd i hånd til de ble sultne. Han tok henne med til et stille sted der de kunne få en bedre middag. Hun bestilte en hel flaske vin. Hun ønsket å finne ordene som satt fast, frigjøre de. Hun så på ham over bordet med store øyne,

med det blikket som slo rett inn i ham med varme. De satt med desserten og ennå litt vin på flasken. Kelneren helte opp resten og trakk seg tilbake. Det lå en spenning over dem. – *Dian. Jeg har tenkt så mye i dag. Jeg har tenkt på at jeg snart må reise. Samtidig har du latt meg bo hos deg de siste ukene og jeg bare elsker å være hos deg. Skal jeg reise til Canada eller skal jeg komme tilbake til deg når jeg har vært hjemme, når jeg har levert min rapport i London og besøkt familien min? Du har revet meg i to, Dian!* Han var stum. Han satt med en drøm foran seg. Hvor går livet herfra?

Dian hadde fått en kniv mot strupen. Den skar i hjertet og truet ham på livet. Nu var det han som måtte tenke, kjenne efter. – *Jeg aner ikke. Jeg elsker deg veldig høyt og er stort sett i drømmeland bare du er i nærheten, Cathryn. Du tåkelegger tankene mine og setter fyr på følelsene. Det er ild i tåken. Du er en sjelden kvinne. Du er også mye yngre enn meg og må ikke ødelegge karrieren din. Jeg mener du må fullføre det som ligger foran deg; et år i Toronto. Et år går fort og jeg kan komme til deg mens du er der. Jeg vil ikke være et lodd rundt foten din, Cathryn. La oss glede oss de tre ukene vi har, så lar vi alt stå åpent. Det finnes jo ingen hindre mellom oss... Avstand i kilometer er alltid mulig å overkomme når avstanden mellom våre hjerter ikke finnes.*

Noe løste seg. De gikk hjem med armene rundt hverandre. Denne kvelden var det bare nærhet som betydde noe. Avstand var blitt et fremmedord. Følelsene bølget mellom dem og knyttet dem sammen.

Glede seg de tre ukene. De skulle ta dem helt ut, være sammen så mye som mulig, gjøre fine ting, fortsette interessante samtaler og elske dag og natt. Cathryn hadde funnet en liten bok med stillinger hentet fra Kama Sutra. Hun sa ingenting til Dian om den, men studerte den og fant noe hun ville prøve ut. Den kvelden dyttet hun Dian opp i knestående, la bena rett opp over brystet på ham med føttene på hver side av hodet, trakk seg opp med armene over nakken på ham. Dian løftet henne med hendene under baken og lot henne sakte gli nedover og ta ham inn. Hun roterte hoftene mykt og intenst, hadde full kontroll til ekstasen nærmet seg. Idet kontrollen glapp veltet hun bakover med Dian over seg og snart lå de i den mest ordinære skredderstilling og tok det helt ut.

De ble liggende lenge å kjæle etterpå. – *Det var litt av et påfunn, det der*, sa Dian. Hun fniste som en liten jente og spilte på lekne strenger; *mmmm, ja, kanskje det... Jeg kan også finne på ting*. Hun lente seg over ham og kikket ned på ham med et stort smil og stjerner i øynene. – *De sier at kvinnen er en gave til mannen. Var jeg en gave til deg nu?* Han lo. – *Du er en gave uansett hva du gjør, men vet du, det der er en veldig patriarkalsk forestilling. Er vi ikke en gave til hverandre? Det er jo ganske talende når vi ser i våre moderne, antipatriarkalske samfunn at i bryllups-seremonien fører brudens far henne opp og overgir henne til brudgommen nettopp som en slik gave. Jeg mener vi alle er gaver til livet og at ingen kan gi bort et annet menneske som gave slik. Foreldrene skal bare akseptere at de to ønsker å slå seg sammen og ikke*

pakke inn kvinnen som en gave i hvite slør. Det patriarkalske ligger stadig på lur, Cathryn! Hun så på ham med litt undring. – Det er jo helt sant, har aldri tenkt på det på den måten. Dette driver vi på med selv etter to hundre år med likestillingskamp!

Spontane refleksjoner om temaer som dette kunne springe av de mest tilfeldige observasjoner. Cathryn og Dian knyttet slik også interessante bånd intellektuelt, bånd som ofte ble spunnet sammen over et måltid. Samtidig ga ikke Cathryn opp sine vediske studier uti erotikkens kunst. Hun mente at et skritt bort fra mannens dominans måtte være å la kvinnens fantasi få spillerom. Det var vanskelig å argumentere mot det. Hun fortsatte Kama Sutra studiene i all hemmelighet og tok idéene med, ikke bare i sengen, men overalt det var mulig.

En kveld på badet begynte hun å egge ham opp, lekte med ham, kysset, tok ham i munnen lot tungen leke. Han fulgte opp med henne til hun rettet ham opp, løftet det ene benet opp mot skulderen hans og begynte å slippe ham inn, litt inn, litt frem og tilbake i kløften til hun skalv i hele kroppen og tok ham helt inn til en intens omfavnelse med ett ben rett opp. Dian forsto snart knepet og måtte holde godt på henne da han kjente at ekstasen jog gjennom kroppen hennes og hun nesten mistet balansen. Ville hun ha det på denne måten, skulle han ikke skuffe. Hver eneste bevegelse de gjorde hadde voldsom effekt. Dampen i badet ble lyserød for øynene på dem og de klamret seg fast i hverandre idet tåken rødnet og de i et langt øyeblikk for av sted langt ut i galaksen. De sto stadig støtt på tre ben, men elskovens klimaks hadde svekket

kontrollen, et ben ga efter og det andre kom ned litt vaklende. Deres blikk møttes i en slags merkelig undring.

Utpå natten krøp hun over ham igjen, vekket ham med lystig lek, lot ham samtidig fingre henne til det nesten brast. Så satt hun seg over ham med ryggen mot ham, tok ham helt inn, lente seg bakover oppå ham. Han la den ene hånden hans over kløften og fingret henne intenst mens han samtidig masserte brystene hennes med den andre. Hun fant en rytmisk bevegelse som ga voldsom effekt på ham. Hadde de ikke elsket tidligere på kvelden, hadde han sprukket nesten umiddelbart, men nu greide han å holde an til hun krysset terskelen til paradiset før han lot alt gå og ble med henne over den terskelen.

Hun ble liggende lenge stille oppå ham og la ham kjærtegne brystene. Dette var noe hun nøt med stort velbehag og som alene kunne sende henne ennu en gang over den magiske terskelen, men mer som hun listet seg over, ikke sprang over i heftige byks. Hun landet omsider, la seg ved siden av ham og lot ham holde henne nær. Igjen var det to blikk som fant hverandre varmt og spant sølvtråder.

Neste morgen til frokost så han lenge på henne; - *Skulle tro du har studert elskovskunst, Kama Sutra eller noe slikt...* Cathryn fniste, gikk og hentet den lille boken og la den på bordet foran ham. Han tok boken, dasket henne over baken med den, dasket henne over hodet med den og jaget henne inn på soverommet med boken som våpen. Hun skrek og lo og kastet seg i sengen. Han dro av henne trusen, og tok henne kraftig bakfra mens hun vred og kastet på seg som for å unngå

straffen. Det tente henne voldsomt og ganske snart krasjet de gjennom lysmuren og falt sammen som to våte kluter, leende, lekende. Hun var avslørt og premiært for sitt påfunn. Eros lo så han ristet.

8

Det gikk ubønnhørlig mot siste akt; en helg, en uke og en helg til, så måtte Cathryn reise. Det kunne ikke avverges. Hun måtte stille opp på avtalt tid på universitetet i London og presentere sitt arbeide. Hun arbeidet hver dag noen timer med skrivingen og testet ut sine argumenter ved å drøfte de med Dian. Det hadde gjennom disse ukene, spesielt efter hun hadde slått seg ned hos ham skapt en spennende faglig dialog også han lærte mye av mens hun spisset sine formuleringer. – *Fy søren, jeg kommer til å savne deg når jeg reiser. Vi gjør så mye fint sammen, ikke bare i sengen, men på alle mulige andre områder også. – Hva skal jeg si når sengen ved siden av meg igjen er tom og kald, når du ikke lenger sitter på den andre siden av bordet og jeg kan beundre din skjønnhet og vår samtale stilner. Jeg er redd du kommer til å stikke av med en diger bit av mitt hjerte. Kommer jeg til å ha igjen nok av det til å overleve?* Det var ingen tvil om at følelsene mellom dem gikk høyt. De forberedte adskillelse mens de klamret seg til hverandre og hjertene hamret avsindig.

Når det beste ville vært å la intensiteten avta, steg den himmelhøyt. Det glødet ikke, det brant med frisk lue hele tiden. Kama Sutra ble liggende. Det var ikke eksperimentering de hadde behov for, men het, brennende nærhet, nærvær i elskoven. De var sammen

nesten døgnet rundt denne siste uken, bare avbrutt av hennes pliktløp på universitetet.

Dian ønsket å gi henne så mye glede som mulig disse siste dagene. Han tok seg god tid til å varme henne opp med kjærtegn, lekte henne varm. Hun merket at hele kroppen var gjenstand for kjærlighet og at selv tærne hadde et levende element av erotikk, av følelse som bygget sterk lystfølelse. Han ga henne timelange massasjestunder med velluktende, eteriske oljer. Hun lot de herlige følelsene strømme gjennom hele henne og vekke elskovslysten. Når han masserte brystene kunne hun drive over i orgasme før han i det hele tatt hadde begynt å massere henne på ennå mer følsomme punkter og hun fyrte av igjen. Hun lot ham håndtere henne helt som han ville og tok imot alt med en brann inne i seg. Han vendte henne og hun slapp ham inn i alle tenkelige posisjoner. Hun ante ikke at han hadde studert den lille boken hennes i smug. Han løftet det ene benet hennes og gikk inn i henne sidelengs, tok henne til høyder hun ikke ante fantes gang på gang, til hun sank sammen lykkelig utmattet.

Cathryn tok revansj. Drev ham til himmels med massasje før hun vred seg til og tok ham inn, dypt varmt og med dype indre bevegelser knep hun ham fast til utbruddene fylte henne. Hun lot det vare i lange stunder slik at han kom opp igjen etter en liten stund og hun igjen kunne motta denne varme lavaen i sitt indre. Hun hadde heller ikke lagt den lille boken vekk og oppdaget en rekke teknikker som økte hennes følelse og kunne bringe kjedeorgasmer.

En ettermiddag hadde de holdt på lenge. Ingen av dem orket mer. De var utmattede og glade. De bare lå ved

siden av hverandre, så på hverandre og lo. De hadde ikke ord, dusjet og gikk ut, fant et sted der de kunne få et godt måltid. – *Kama Sutra*, sa hun bare. – *Du har lest i den, du også!* Dian smilte avslørende, kunne ikke nekte for det. Det ble deres siste større måltid. Lørdag. Mandag var det en flight som ventet på hennes billett.

Den natten elsket de intenst. Hun drev ham opp, tok ham med tungen, slik han samtidig gjorde der hun skrevet over hans ansikt. De drev det ekstatisk til hun kjente at hun ville ha ham, flyttet seg nedover og tok ham dypt inn mens hun la hodet mellom føttene hans og red ham voldsomt til gnistregnet sto rundt dem. Hun kjælte med føttene hans, vendte seg sakte rundt og blikk møtte blikk igjen. Nærmere morgenen, mens hun sov, listet han seg til å egge henne, fingret kløften til hun klynket som et barn i halvsøvn. Han entret henne og hun våknet til midt i akten, lot alt skje mens hun klamret seg til ham med skarpe klør plantet i ryggen på ham.

9

Tidlig mandag morgen. Koffert og bag pakket. Taxi til flyplassen. De satt lenge med morgenkaffen og så, bare så på hverandre. Hun flyttet seg, satt seg ved siden av ham. De hadde begge sterkt behov for nærhet i denne avskjedsstund. – *Kommer du til Toronto?* – *Håber jeg kan få det til, Cathryn... Vi må holde kontakten.*

Flyplasser er et eneste støyende kaos, men der de to sto like utenfor kontrollsonen var det en boble som ikke slapp noe annet inn. De holdt rundt hverandre ordløst. Bare to hjerter talte. Han kysset henne en siste gang i nakken idet han kjærtegnet brystene hennes

under kåpen. – *Love you! – Love you madly!* De kysset, så måtte hun gå. Han fulgte henne med øynene i køen. Hun snudde seg, så ham, sendte ham smilende et slengkyss og forsvant.

Paraplykollisjon!

Fado for to

1

Hun var ikke bare lei seg, hun var rasende. Han hadde slått henne igjen da hun hadde konfrontert ham. Ikke bare hadde hun gått inn på telefonen hans og lest kommunikasjonen med en annen kvinne. Hun hadde også funnet mye ekkel pornografi der. Hun ante det da hun observerte koden han åpnet telefonen med; 9696.

Marie hadde lenge tenkt på en utvei, en måte å forlate ham på, men han truet med å forfølge henne til verdens ende om hun stakk av. Det var ikke fordi han elsket henne, men fordi han ville eie henne, kort og godt fordi han måtte ha en han kunne pule, som laget mat og strøk skjortene hans. Erik var kjekk og veltrent, gikk alltid i kostbare dresser, likevel kort og godt en perfekt drittsekk, bortskjemt med viktig jobb ordnet gjennom familieforbindelser. Med andre ord, han tjente svært godt, eide hus, biler, båt og stor hytte på fjellet, samt henne, den matlagende, skjorte-strykende Marie, objekt for hans sexlyst. Erik var en som ville eie, eie alt, og den vakre Marie tjente som hans knapp-hullblomst og ga med sitt vakre utseende og lekre klær status i kretsen av likesinnede.

Det forferdelige var at han aldri ga henne tilfredsstillelse, kjærtregnet henne ikke, men bestemte at hun skulle innta forskjellige stillinger mens han gikk løs på henne, fort og hardt uten hensyn til henne. For henne gjorde det mest vondt og iblant dro han til henne etterpå før han stormet inn i dusjen som for å vaske av seg alt som hadde med henne å gjøre.

Marie hadde snakket med den andre kvinnen. Hun hadde opplevet mye av det samme, men ville gjerne være med ham for han var jo så attraktiv og lovet henne god stilling i firmaet og mye annet, men hadde ikke fortalt at han hadde en samboer. Altså var hun lik ham, en klatretype, opp, opp uansett pris. Det var ikke mer å si, men Erik hadde eksplodert da han fikk vite om samtalen. Marie var gul og blå. Hun pakket sakene, tok ut et betydelig beløp på hans kredittkonto og tok inn på et hotell i sentrum, langt unna de fine villaene.

I løpet av uken fikk hun jobb på et advokatkontor med akseptabel lønn. Hun hadde tross alt god utdannelse som jurist, men fikk ikke lov av Erik å ta jobb. Da kunne hun stille ham i skyggen med sin høyere utdannelse og stå friere til å velge ham bort.

2

Dian kikket nøye på henne da hun hadde fortalt sin historie. Det var en historie som ikke kom med en gang. De hadde vært sammen i nesten et halvt år og nu løsnet noe i henne, tårene kom innimellom på såre punkter og hun måtte holde ham i hendene flere ganger underveis. Detaljene var enkelte ganger grusomme, preget av ondskap og absolutt mangel på kjærlighet. Han hadde plaget og truet henne i de to årene som var gått etter at hun dro. Derfor hadde hun ikke vært ute på byen, ikke møtt venner, isolert seg.

Marie begynte å snakke om hvorledes hun hadde observert Dian når de tilfeldigvis tok samme trikk, før hun fikk anledning til å nærme seg ved en ren tilfeldighet. Dian tok iblant trikken fra sentrum samtidig med henne. Hun hadde observert at han ofte

reiste seg for eldre, kvinne eller mann. Det var et sjeldent syn og vitnet om hensyn til andre, noe hun hadde savnet i mange år. En dag ga han plass til en mann med krykker og da denne mannen skulle av måtte han støtte ham mens trikken stoppet. Han tok ham under armen, satt foten i døren så den ikke skulle lukke seg og ble med mannen ut på fortauet. Da lukket døren seg og trikken kjørte fra ham. Marie så straks at skuldervesken hans sto igjen på gulvet, plukket den opp og hoppet av på neste stopp. Det var ikke langt, så hun la på sprang med vesken tilbake til der han var blitt stående igjen. Hun fant ham mens han lette etter et telefonnummer på sin telefon. - *Her*, sa hun, - *Denne ble igjen på trikken*. Dian kunne aldri ha takket mer hjertelig. I den bagen lå flere års arbeide på en laptop. Han inviterte straks til en kaffe på et konditori like over gaten. Marie kjente noe varmt strømme gjennom henne og ble med.

Straks kaffe og tilbehør var på bordet presenterte de seg og deres blikk møttes over kaffekoppene. Kontakt. Han rakte henne hånden og takket igjen. Hun kjente at den hånden ville hun helst ikke slippe. De snakket lett over kaffen og ble så smått kjent. Hun hadde for noen måneder siden flyttet inn i en leilighet mindre enn en kilometer fra der Dian bodde. I samtalen kom de inn på forskjellige temaer som viste at de hadde noen felles interesser, altså noe å snakke om, å dele. De avtalte å treffes igjen.

Deres eftermiddagsmøter på konditoriet fant sted stadig oftere, tre, fire ganger i uken. En dag inviterte Dian til middag på et bedre spisested. God mat, vin, lys på bordet, hyggelig service, etablerte scenen for den

romantiske tilnærmingen som hadde ligget i luften en tid, kanskje helt siden deres første treff. Blikkene strålte mot hverandre over bordet, usynlige bånd spant sammen i atmosfæren mellom dem. Ord var ganske unødvendige. Hendene møttes og tok grep. De dannet en sirkel rundt lyset og vinglassene. Kelneren trakk seg tilbake og observerte dem med et smil. Det kunne ikke vært tydeligere.

De gikk. Utenfor vendte hun seg mot ham og tok hånden hans. Han la armene rundt henne, trakk henne mot seg og de kysset for første gang. De hadde ikke drukket mye under måltidet, så Marie sa det kunne være plass til et glass til om han ville se hvor hun bodde. Dian lot seg ikke be to ganger. På veien reflekterte Dian: *‘Hun er vakker, mye, mye yngre enn meg. Hun har sin egen stil, er smart, intelligent og har interesser. Nu må jeg vite hvor bremsene er så jeg ikke ødelegger noe fint’*.

Marie kjente armen hans over sine skuldre og la sin rundt ham, som var de et gammelt kjærestepar. De snakket ikke, gikk bare og følte på den fine stemningen. Også Marie tenkte: *‘Han er uvanlig snill og hensynsfull. Han er god å diskutere ting med, åpen for mine synspunkter. Romantisk, ja. Helt klart. Er jeg forelsket? Herregud, følelsene mine er kaos’*.

Marie hadde en smart, liten leilighet med stue, kjøkken, soverom, bad og en liten entré, innredet med god smak. I kjøkkenet hadde hun en vinhylle som avslørte at hun kunne vin. Hun åpnet en flaske, satt to flotte vinglass på bordet og skjenket i. Hun løftet glasset, skålte og takket for en utrolig hyggelig kveld

før hun satt seg ned i den myke sofaen ved siden av ham. Hun kysset ham igjen.

De hadde oppdaget at ingen av dem var særlig begeistret for den dagligdagse plapringen om livets trivielle sider, så de var ganske umiddelbart i gang med et tema av felles interesse. Under denne samtalen merket Dian tydeligere enn før at Marie var full av spenninger, noe nervøst. Han stilte ingen spørsmål, men la armen rundt henne og kjærtegnnet henne forsiktig over ryggen. Hun smeltet sakte. Hun ble rolig og følte at hun ble ivaretatt med respekt. For henne var det en nærmest ukjent følelse. Hun smøg seg mot ham som om hun ikke kunne komme nær nok, som hun ville at følelsen skulle vare evig.

De tømte glassene og hun fylte opp igjen. De ble varme. Marie kjente at hun var tent på en måte hun ikke hadde kjent før. Den interessante samtalen døde hen av seg selv da hun la hånden inn under trøyen hans og strøk hans bare bryst. Han la hånden over nakken hennes og kjente at hun umiddelbart stivnet. Han forsto ikke hvorfor, og la straks ansiktet hennes mellom hendene, så henne i øynene og kysset henne varmt. Da veltet hun seg mot ham, intenst. Dian skjøv henne til side ga henne glasset og tok sitt eget. Begrene ble tømt og Marie delte resten av flasken.

Dian holdt igjen. Han ville ikke at hun skulle føle at han kastet seg over henne, forgrep seg fordi de ikke var helt edru. Marie ble litt satt ut, så på ham med et litt bebreidende uttrykk: - *Liker du meg ikke? Vil du ikke være sammen med meg?* Det var direkte spørsmål Dian ikke kunne løpe fra. - *Jo, jeg liker deg svært godt, men jeg vil jo være trygg på at du ikke oppfatter meg som ute*

etter et ligg. Jeg vil ikke trå over dine grenser og ødelegge det fine vi har sammen. Marie ble helt stum. Han respekterte henne virkelig fullt ut. Det ble stille et øyeblikk før hun lavt hvisket ham i øret: *-Vet du, Dian, jeg har ingen grenser overfor deg.* Så ble Dian stum.

Stille skjøv hun Dian ned i sofaen og smøg seg tett inn mot ham. Han kjente hennes nakne bryster under den tynne blusen. Han hadde under middagen lagt merke til at hun ikke hadde bh. Flotte, stramme bryster hadde kikket opp på ham mens de spiste. Nu lot han hendene gli opp under blusen hennes og kjærtegnet hennes bare rygg, erfarte bløt kvinnehud, møtte blikket hennes og visste straks at hun var varm.

Han trakk henne rundt, løftet blusen og begynte å kjærtegne og kysse brystene. Hun pustet tungt, kjente de merkelige følelsene bre seg ut i hele kroppen og lot det skje. Uhemmet ga hun seg hen, tok hånden hans og førte den opp mot skrittet under det korte skjørtet. Dian begynte å kjenne seg ustopkelig, trakk trusen ned mot hennes knær og begynte å fingre henne til han fant ut hvor hun reagerte som sterkest. Marie begynte å krumme seg bakover og kaste litt på seg. Han ga henne alt, masserte og kysset brystene mens han fingret henne over den ene terskelen etter den andre til hun ga lyd fra seg som ikke var til å misforstå. For første gang på mange år hadde hun opplevet full ekstase.

Marie landet litt, men bare litt. Hun rev av seg klærne, rev av Dian klærne og kastet seg over ham, intenst. De veltet ned på gulvet, merket det knapt, og fortsatte ellevilt, til de hadde gitt hverandre alt. De ble liggende tett til de hadde fått igjen pusten og kysset lenge. Det

var den manglende komforten på gulvet som endelig fikk dem opp i sofaen igjen, nakne for hverandre, åpne følelser, grenseløst. De tok glassene på bordet, så på hverandre og drakk ut. Den natten sov ikke Dian hjemme.

De våknet sent neste morgen, lørdag, og ingen plikter som kallet. Varme blikk møtte hverandre over puten, hender fant den andres terreng og leken tok til på nytt. Nu var Marie roligere. Hun følte seg tryggere enn på svært lenge og ga seg hen. Grensene var falt. Hun åpnet seg for ham og kjente vonde spenninger forlate kropp og sinn. Hun lot ham kjærtegne henne, lå som en myk katt og kjente på de nye følelsene som strømmet gjennom henne mens hendene hans lekte og pirret henne. Han kysset henne over hele kroppen fra tærne til pannen, kjælte med hennes bryster og fingret henne litt, slikket henne, tok en liten kunstpause og lot hennes forventninger stige, sakte, før han fortsatte. Marie seilte på bølger, som på et drømmehav helt til han tok henne over de høyeste bølgetopper. Han gledet seg over hvorledes hun steg til ekstasen tok henne, ga henne en kort pause og gjentok det hele.

Marie kjente hun eksploderte i hele kroppen, i hodet, overalt. Etter tredje gangen tok galskapen over. Hun kastet seg over ham, kjærtegnet ham, kysset og slikket ham før hun førte ham inn i seg og ga alt, intenst og med hengivenhet og varme. Hun lot det vare lenge, av og på, til Dian ikke klarte mere. Han kjente at han nærmest revnet, svimte av. Han tok et grep om henne, og lot henne synke mykt ned på ham. Det var varmt. De rant av svette, men ble liggende slik til hjertene igjen banket rolig og i takt.

Det var allerede tidlig ettermiddag da de gikk ut hånd i hånd, friske og nydusjede. De fant snart et sted de kunne få lunch og ble sittende lenge uten å snakke, bare kjenne på hverandres nærvær, nyte den nyvunne kjærligheten. Marie kjente på den gode følelsen som hadde overtatt henne og jaget ubehagelige minner på flukt, varme hender som erstattet brutale grep og slag, en stemme som søkte inn til henne, ikke kommanderte, men ga henne rom til sin egen stemme. Hun sa det ikke, men lot følelsen strømme mot ham med varme øyne og glød.

Dian husket hvorledes hun hadde stivnet til da han la hånden over nakken hennes og visste intuitivt at noe hadde skjedd tidligere i hennes liv. Samtidig følte han at hun var helt uanstrengt og hengiven denne morgenen. De hadde begge åpenbart virket frigjørende på hverandre for han hadde også sluppet tøylene, latt alt skje. Da hun åpnet opp hadde hans frykt for å gjøre et overtramp falt bort og hans sedvanlige forsiktighet sluppet taket. Hans respekt for henne som kvinne sto seg og han erkjente at noen fine følelser hadde funnet plass i hjertet. Han strålte tilbake til henne på en måte hun ikke kunne misforstå.

Morgenen var lys, aftenen fanget solen. Det skumret og ble langsomt mørkt mens de stille ruslet hånd i hånd gjennom parken og ned i sentrum, til havnen og igjen fant et sted de kunne lyse mot hverandre mens de inntok et måltid med utsøkt vin til. Det var midnatt passert da de gjennom et hav av støyende og festende, fulle og dopede folk, ruslet hjem til Dian, stadig uten å snakke mye, stadig hånd i hånd. De gikk på en

svevende følelse som bølget frem og tilbake mellom dem, begrepsløst.

3

Dians hjem var en gammel, høyloftet og romslig leilighet overfylt av bøker og musikk. Marie, som elsket å lese, tok seg god tid til å saumfare bokhyllene før hun vendte seg mot ham og lo. - *Dette er insane! Du bor i en skattkiste.* Dian måtte smile. Det var ikke ofte noen så det slik. Han rakte henne et glass rødvin, takket for en fantastisk fin dag. Marie strålte mens noen cellokonserter av Vivaldi omfavnet dem lekent før de omfavnet hverandre igjen.

Marie sanset stemningen. Hun var et stemningsmenneske som ikke hadde opplevet en god stemning på lenge. Hun tok den inn i dype drag. Følelsene begynte å rase vilt i henne, magiske, sterke, glade følelser. Hun studerte Dian. Hvem er han egentlig, tenkte hun, så nær og likevel så merkelig fjern, som fra en annen klode. Hun kjente på sine nye følelser og et ønske om å erobre hans verden, finne veien inn til ham, hans indre gjemmested. Samtidig kjente hun et sug. Hun ville kjenne ham inni seg igjen. Nul Umiddelbart.

Dian befant seg plutselig fanget i sin egen trøye som hun dro over hodet på ham før hun begynte å kysse ham på brystet og dytte ham ned i sofaen. Han lot det skje og snart hadde hun trukket buksene av ham og tatt ham i munnen, lekent men fast. Hun trakk raskt kjolen av og trusene gikk samme vei, før hun skjøv ham ned på gulvet og fortsatte slik hun hadde begynt. Han dro henne rundt og fingret henne før han kom til

med tungen. Hun var allerede overtent, rant lett før hun kastet seg over ham førte ham inn og presset bena sammen mens hun red ham stadig heftigere og bøyde seg ned mot føttene hans. Hun gikk av som et maskingevær, igjen og igjen og igjen før han fulgte på i heftige støt. Igjen lå de på et gulv, lett utmattede, varme og himmelsk tilfredse. Vivaldi hadde stilnet i den dype natt da de krabbet til sengs og sovnet tett sammenfiltret.

Marie våknet først den morgenen. Hun grep ham med begge hender og begynte å slikke ham, bruke leppene. Han våknet høy og hard. Hun lekte med ham. Han lekte med henne. Morgenlatter. Pirrende. Høyspent. Han overtok, vendte henne rundt, grep brystene hennes og ga dem det glatte lag idet han gled inn i henne bakfra til en lang akt. Han holdt henne fast mot seg, fingret henne forfra og holdt et kjælent grep i det ene brystet hennes da hun entret ekstasen og sank ned på magen. Han fortsatte og hun møtte hans bevegelser intenst og de begge for til himmels som i et felles sprang. Han kysset henne på ryggen, kjælte med henne over magen og brystene til hun gled fra ham og vendte seg mot ham med verdens mest tilfredse blikk. Han fortsatte og kjærtegnnet henne over baken. Det føltes magisk, som en ren kjærlighetserklæring med varme hender, en helt ny opplevelse for henne.

Det var ikke lett å skille lag den søndagskvelden, men ukedagene krevet dem begge i lønns-slaveriet. De elsket likevel et par kvelder før fredagens avtalte møte. Han inviterte ut og derefter hjem til seg. Han hadde forberedt en spesiell opplevelse for henne. De åpnet en flaske vin og snakket mye sammen om egne følelser.

Dian hadde forstått hvilken glede hun hadde av å bli kjærtegnet og soveværelset var forberedt. To store håndkleder var lagt over sengen. Rommet duftet av eukalyptus og rosmarin. Han kledte henne naken mens han kysset og kjælte md henne og kjente at det sitret i hele kroppen hennes. Expectatio!

Han løftet hennes lette legeme og la henne forsiktig ned på magen på skrå tvers over sengen. Så helte han en stripe duftende olje nedover ryggen hennes og begynte med en rolig, kjælende massasje. Hun flatet ut som en pusekatt og begynte å male. Hun elsket det hun nu sanset og lot seg behandle. Dian fortsatte med baken og nedover bena, oppover og nedover. Han sanset hvorledes hun nøt å bli massert over baken, den vakre, velformede, feminint kurvede og bløte stussen som kunne vekke en mann til dåd bare ved synet.

Da hun var behandlet fra nakken til fotsålene var hun slapp som en klut. Han vendte henne rundt og helte en ny stripe med olje ned over brystet og magen hennes med litt ekstra på bystene. Han masserte henne først over ansiktet, ennu en for henne ny opplevelse, før han fortsatte. Han tok seg god tid og masserte brystene til hun fikk orgasme og lot den vare lenge før han fortsatte ned over magen som han kjælte lenge med. Så gikk han videre ned over lårene helt ned til føttene som fikk en ny omgang fotsoneterapi. Endelig lot han oljen renne rett fra flasken ned i skrittet på henne. Hun klynket lett av den kilne følelsen før han begynte å massere henne på hennes mest følsomme punkter, først lett, så gradvis fastere, så lett igjen, pirrende, igjen og igjen. Marie var langt inne i en drømmetilstand og ga seg hen til den bølgende opplevelsen som trakk

henne gjentatte ganger over ekstasens grense. Kroppen hevet seg, vred seg i nytelsen til alt smeltet sammen til en lang kaotisk flyt, en kaskade av intenst levende følelser.

Dian roet det sakte ned, strøk henne lenge over magen og brystene før han lot fingeren stryke henne over leppene. Marie åpnet øynene og Dian skuet inn i hennes sjel, et blikk som var der og likevel stadig langt borte. Et langt minutt med dyp blikkontakt før hun la hånden over Dians nakke og trakk ham ned til et langt, varmt kyss. Marie var utmattet. Dian rullet dynen over henne, passet på at hun lå godt og kjælte henne over hodet gjennom håret til hun sovnet som et barn.

Marie sov lenge den morgenen og Dian rakk å forberede en god frokost før hun kom barbent med et av de store håndkledene rundt seg. Hun smilte varmt og trakk seg inntil ham før han trakk frem stolen for henne. Han serverte varm the og nystekte baguetter. Hun så på ham med et noe forundret blikk, rakte ham hånden med et fast grep, kysset ham varmt. - *Takk!* Hun sa alt med ett ord og et blikk.

De fortsatte å henge sammen noen uker og skulle til å gå ut en kveld da hun kikket ut av vinduet etter å ha lukket det. Der sto en bil hun kjente og mannen som satt der var Erik. Marie grep tak i Dian og sa de ikke kunne gå ut. Da kom historien. Hun fortalte videre at en dag de hadde sittet sammen ute var de observert av en av Eriks gode venner. Med andre ord visste han at hun hadde en ny kjæreste. Det lå til Eriks natur å plage henne, og nu hadde han en ny grunn til å gjøre det.

Dian kikket ut av vinduet og foreslo at han skulle gå ut og handle noe de kunne lage til hjemme. Samtidig gikk han ut i gangen der han hadde observert en solid skiftenøkkel i en skuff. Han stakk den opp i ermet mens Marie skrev en kort handleliste. Da han kom ut gikk han rett bort til bilen og knakket i ruten. Erik senket vinduet. - *Vil du være så vennlig å komme ut av bilen et øyeblikk?* sa Dian. - *Hvorfor det?* - *Jeg vil ta deg i nærmere øyesyn.* Erik kom ut, flekset litt med musklene og forsøkte å virke truende, men han var ikke så høy. Dian så ned på ham demonstrativt og smilte. - *Hmm... du pumper jern ser jeg, men det der er ikke noe tess, oppblåst, bare jåleri, ikke sant?* Erik så på ham. Dian festet blikket på hans og holdt ham fast til han vek.

Erik ble provosert og gjorde antydning til å ville slå. - *Tror du skal la den hånden falle,* sa Dian uten å flytte blikket. - *Kommer du nær meg, knuser jeg gliset ditt helt inn til jekslene. Da blir det suppe med sugerør et års tid fremover.* Dian lot skiftenøkkelen gli ned i neven uten å vise den. - *Du har plaget Marie tilstrekkelig nu. Hvis du viser deg her igjen eller plager henne igjen på noen som helst måte, skal jeg sørge for å få deg tilintetgjort. Både Marie og jeg vet nok om din perverse og kriminelle virksomhet til å få noen til å ordne den saken.* Erik ble tydelig usikker. Bløffen virket. Dian holdt ham stadig fast med blikket. - *Dyr bil,* sa Dian og knuste raskt sideruten i bakdøren med skiftenøkkelen slik at det så ut som han gjorde det med bare neven. - *Hvis du vil kan jeg fortsette, eller du kan kjøre herfra med en gang og aldri vise deg her igjen. Ditt valg!* Erik var rasende, rød i toppen, freste skjellsord. Dian smilte, dog ikke med øynene, holdt bildøren inviterende åpen for Erik

uten å slippe ham med blikket. Erik hoppet inn og kjørte derfra i rasende fart. Dyr bil, dyre ruter også. Eros sto ved gjerdet bare noen meter unna. Han lo, klappet tre ganger med hendene til applaus. Dette likte han.

Dian kom inn igjen og slapp skiftenøkkelen diskret tilbake der han hadde funnet den. Marie hadde sett det hele fra vinduet og kunne knapt fatte det hun hadde sett. Dian tok jakken hennes gentlemanly før hun rakk å si noe, med klart signal om at hun skulle stikke armene i den, ta den på. - *Nu går vi*, sa han bare og tok et fast grep i hånden hennes. De gikk ut i en varm kveld.

Dian avslørte aldri trikset med skiftenøkkelen. Han var selv sterkt i tvil om han hadde greid å knuse gliset hans med den, enn si bruke den på fyren i det hele tatt, men det er noe med å bruke blikket, ha en holdning som ikke viker tilbake, gjøre noe sjokkerende, uventet, som å knuse den ruten. Magisk.

Marie var bergtatt. Hun ville vite hva de hadde sagt til hverandre, men Dian gikk ikke i detaljene, forsikret henne kun om at han ikke kom til å forstyrre henne igjen. De delte en pizza og en hel flaske vin. Mot slutten av måltidet kom det en melding på Maries telefon. Erik var rasende, ekstremt ufin og lovet hevn. De komponerte svaret sammen: «*Glem det. Du har møtt din overmann. Prøver du deg på noe som helst kommer det til å regne problemer ned over hodet på deg, politi, dom, fengsel blir din fremtid*». Det kom aldri mer fra den kanten.

Marie følte seg fri, trygg igjen. For første gang visste hun at plageånden ikke kom til å vise seg igjen. Hun hadde fraranet ham 300 000 da hun dro, hadde observert og notert seg alle passordene og kodene hans, og dessuten rasket med seg en brun konvolutt med 40 000 i kontante bestikkelsespenger han hadde skrytt av. Hun hadde også fotografert en hel del kompromitterende dokumenter og latt ham vite at hun hadde de. Erik måtte bite i gresset, men kunne ikke la være å plage henne, stadig kreve pengene tilbake. Nu var det slutt.

4

August. Marie mente hun trengte ferie. Hun ville invitere Dian med, la ham velge hvor de skulle reise. En drøy uke senere satt de på et fly til Lisboa og et firestjerners hotell. Ikke før hadde de satt fra seg koffertene så smatt Marie *'Do not disturb'* på døren og dyttet Dian ned i den store sengen. Alt som lignet klær forsvant i en sky og landet rundt på gulvet. Marie var vill og gal, kastet seg over ham og begynte å slikke og suge ham før hun satt seg over ham og begynte å ri, lene seg frem, kysse ham, elske ham intenst og hett. Hun tok seg helt ut, ga alt, tok alt. De eksploderte ikke en gang, men to ganger begge to før de sank sammen, glødende i varmen. Det var knapt et kvarter siden de lukket døren bak seg. De ble liggende en stund tett sammen før de gikk i dusjen og vasket hverandre med kjærlige hender. Endelig, på med lette klær og ut i Lisboas sene aften. Eros fulgte dem med et fornøyd smil.

De fant en terrasse med servering og utsyn, delte en flaske god portugisisk vin og et godt måltid.

Stemningen var hyper-romantisk under den mørke himmelen da de gikk en tur og fant et sted der det var levende musikk, tradisjonell fado spilt av tre musikanter, en bar, et glass med noe godt i; skål for elskoven!

De returnerte til hotellet som båret på stemningen, en lett, levende stemning. Marie var gladere og lettere til sinns enn Dian kunne huske å ha opplevet henne. De stilte seg ved siden av hverandre med ryggen mot sengen og lot seg falle baklengs ned i den. Hud mot hud vekket de igjen urinstinktet og den livsfarlige akten tok til igjen. Han trakk av henne den lille pikante trusen og begynte å bearbeide henne med tungen mens han masserte brystene hennes. Hun elsket denne totale berøringen, lot seg behandle og følte seg som en dronning. Kveldens stemning bar henne videre inn i et rike av rødlig nydelse som varte og varte, som bragte henne over nydelsens høydepunkt igjen og igjen og igjen. Dian kjente henne dirre, riste, puste, bue seg opp og synke ned flere ganger før han entret henne med kraft, presset hennes ben mellom sine og red henne inn i den samme tordenskyen han selv forsvant inn i, seilte gjennom og steg over, inn i en dypblå himmel til stjernene mistet sine posisjoner og regnet ned over dem.

Et par dager senere hadde Marie fødselsdag. Dian kjøpte et sexy undertøysett til henne. Han kjente henne smak, hennes sans for det raffinerte, blonder og stasj. Han overrakte den lille pakken først når de var tilbake på hotellrommet etter en lang middag til fiolin og gitar. Hun elsket den romantiske stemningen, den gode maten og vinen, og trodde det var dagens gave til

hun satt med den i hånden. Hun ante straks at det var noe smått da hun åpnet opp og ble nesten ekstatisk da hun så det som skjulte seg i flere lag med sort og rosa silkepapir; sort og rosa silke!

Marie kysset ham hundre ganger før hun forsvant inn på badet med silken. Hun tok seg god tid, ville la ham pines med venting, før hun endelig danset ham i møte i sort og rosa minimalia. Det var perfekt. Hun trollbandt ham fullstendig mens hun dansende lekte med de små plaggene og kroppens attributter. Teasing... lenge, før hun lot ham åpne bh-en, leke med brystene og etterhvert trekke den lille trusen av.

I bare Evas drakt skjøv hun ham ned i sengen, tok dominans, trakk langsomt og teatralisk av ham klærne før hun satt seg skrevende over ansiktet hans og lot ham bruke tungen mens hun lente seg bakover og grep hans høyreste gentleman. Marie var allerede høytent og fyrte av så det rant før hun endelig lot seg sakte gli nedover kroppen hans til hun fant den riktige koblingen og slo på hovedbryteren. En vill, hemningsløs ridetur. Hun kjente snart noe varmt fylle henne, knep bena sammen mellom hans og ble liggende stille og nyte det. Fullbragt.

Marie hadde rundet et nytt år i livet, følte seg fri og glad. I sitt indre takket hun Eros selv om hun ikke ante at han satt i vinduet og gledet seg over et sjeldent vellykket show. Han lo, applauderte igjen stille med tre lette slag med håndflatene, klødde seg i vingefjærene og kastet seg ut i brisen. De lette gardinene blafret ganske kraftig. - *Hva var det?* De så på hverandre, forundret.

Morgenen var blitt sen formiddag. De tok turen tett omslynget opp en av bakkene og fant et skyggefullt sted for kombinert frokost og lunch. Det var blå himmel, strålende sol og svært varmt. De delte et lett måltid med fisk og skalldyr med en herlig frisk hvitvin selv om ingen av dem tenkte på at det å starte dagen med en hel flaske kanskje var i meste laget. De ble sittende stille og nyte den lenge til brått Marie sa hun ville ta en liten handletur alene og forsvant ned bakken. Dian bestilte noe å vente med og ble sittende.

En time, to timer.. så, der kom hun med to velfylte handleposer. Klær, selvsagt, tenkte Dian. Hun leste tanken hans. - *Selvsagt! Vi må ha noe lettere i denne varmen.* De tok et glass til i skyggen før hun signaliserte retur til hotellet. Der var rommet ryddet og sengen nyredd. Han satt seg på sengekanten, avventende. Hun plukket ut en pose, dyttet ham ned og helte innholdet over ham. Fem lekre string-truser i forskjellige farger til ham. Hun visste godt han ikke kunne fordra de tåpelige boxerne som nu var vanlige og alltid brukte strings. - *Prøv dem på!* Det var en ordre.

Flammerød, sort, gulgrønn, hvit, koboltblå. Han valgte den siste, satt som et skudd, perfekt, men svakt gjennomsiktig. Marie trakk ham mot seg og gned ansiktet mot det tynne stoffet; - *Deilig*, sa hun bare. Han var ikke uenig.

Marie tok med seg den neste posen inn på badet og kom ut igjen med en slags kjole med vide shorts under, mørk rød med et diskret, vagt, sort strekmønster, små knapper oppover det hele, hyper-tynt stoff. Han kunne bare gi komplimenter, praktfullt, det var kjempe-

lekkert. Hun svevet bort til ham og lot ham kjenne at hun var helt naken under.

Marie rakte ham den neste posen, pekte på badet; - *Din tur!* Ordre igjen. Det var en buksedress og en lang skjorte i det samme tynne stoffet, men sort med det samme diskrete designet i mørk rødt, altså omvendt hennes kjole, med de samme små knappene oppover hele fronten. Han trakk det på og tok skjorten over. Den gikk i en bue fra livhøyde foran til like under baken bak. Marie smilte, tok ham med seg foran speilet og der sto de i eksakt motsatte farger. Stilfullt, men han syntes det var litt feminint alt sammen, kanskje mest på grunn av stoffet. Hun kjente på ham: - *Nei, av med trusen. Vi skal ikke ha noe under. Det er varmt!* Hun insisterte. Han føyde seg. Hadde hun planer?

Det var fortsatt et par uåpnede poser, men de skulle vente. Det var blitt sent og tid for middag. De gikk ut stilfullt, frekt og efterhvert greide Dian å sanse hvor luftig det tynne stoffet var selv om han var litt bekymret fordi buksen var litt posete foran. De fant et hyggelig sted med uteservering og utsikt mot solnedgangen, skikkelig romantisk. God mat og vin kom raskt på bordet der de satt på hjørnet ut mot gaten. Marie hadde valgt to lette retter som hun påsto var afrodisiaka.

De hadde fortsatt rikelig med vin da tallerkenene ble hentet inn og de trakk til seg den vakre solnedgangsstemningen. Da kjente Dian den smale hånden hennes søke seg frem utenpå buksen, finne det den lette efter og bli leken. Dian forsto plutselig valget av bord for ingen kunne se hva hun drev på med. Han fulgte på og begynte samme leken med henne. Det ble raskt intenst

med den kilne leken så de tok en pause og betalte regningen, men ble sittende for de hadde ennu vin i glassene og solen var bare så vidt krøpet under horisonten under en gyllen glød. Dian la merke til hvorledes dette lyset fikk de røde detaljene i plaggene deres til å lyse. Marie ble nesten en flamme mens han minnet om ulmende kull. Han la hånden på hennes ene bryst som kjentes nakent og kysset henne. Da fortsatte hun leken til de tømte glassene og gikk ut på gaten mens hun stadig hadde et grep. Eros gikk dem usynlig i møte, spent på fortsettelsen og for å få litt fart på dem, drysset han et magisk pulver på dem.

Det virket, men de fattet ikke helt at de kunne bli så tent, så brått. De tok retning mot noen trær hvor de ble stående å kjæle. - *Si et tall mellom en og ti*, sa Marie plutselig. - *Hvorfor det? Syv*. Det var selveste lykketallet. Uten et ord bøyde Marie seg ned og kneppet opp de syv øverste knappene i buksen hans fra hjertegropen til like under navlen. - *Tre tilbake*, lo Marie mens hun trakk stoffet fra hverandre. - *Du er sprø*, det er jo ingen vits i å be deg si et tall nu. Marie lo, - *Tre*. - *Ok. Jeg begynner nedenfra*, svarte Dian og åpnet de tre nederste knappene, skilte stoffet lot fingeren leke et øyeblikk i det som åpenbarte seg. Han lo. - *Da går vi vel en tur, eller....* Det gjorde de.

De passerte utallige mennesker, men ingen syntes å se noe annet enn et pent, velkledd par i mørket. Dette var frekt og samtidig ganske utrolig pirrende. De fant en bar der de kunne sitte tett sammen og bestilte et par glass. Nu hadde pulveret til Eros nådd full virkning. De fingret hverandre heftig mens Eros satt på kanten av et bord like ved og beundret deres evne til å se ut som

et nyforelsket par som bare snakket lavt sammen og kysset litt. Marie gikk rett til himmels og greide så vidt å holde igjen et lystutbrudd. Dian tok kontroll, rakte henne glasset. De tømte glassene. Han tok henne i armen og de gikk rett tilbake til hotellet og fullførte lystspillet i den brede sengen.

Marie kastet seg inviterende ned på ryggen stadig iført de tynne plaggene som var åpnet i skrittet. Dian trakk bena hennes fra hverandre og begynte å massere hennes aller mest følsomme punkt med tungen. Marie ristet i hele kroppen, men han bare fortsatte. Han var i høygear nu og ville det skulle vare, gå fra høydepunkt til høydepunkt, ingen bremses på. Marie kastet på seg, vred seg i vellyst, men kom ikke ut av grepet før Dian gikk over til å bruke fingrene. Han dro av henne plaggene og sine egne. Da dyttet hun ham ned og begynte å suge ham heftig, men stoppet akkurat like før han skulle til å gå av. Hun fortsatte, stoppet, lot det bli en liten kunstpause og gikk i gang igjen mens han fingret henne til nye høydepunkter hver gang.

Det ble uutholdelig. Marie kastet seg bakover, trakk ham mot seg og førte ham helt inn. Hun hevet hoftene, la bena over korsryggen på ham og beveget seg sterkt og gyngende mot ham. Han møtte henne med voldsom kraft. De var nesten bevisstløse da de begge passerte den høyeste tinden i erotikkens geografi. Våte av svette, rennende av livets safter, sank de sammen tett ved siden av hverandre og kysset intenst mens Eros la hodet på skakke, smilte skjevt og applauderte lydløst med tre enkle klapp. Så sprang han ut vinduet på vei til mer underholdning annet steds.

De sovnet en kort stund, men våknet uti de små timer igjen uten noe over seg og kjente seg kalde. Marie smilte med halvåpne øyne mot ham og han måtte le. Hun åpnet øynene helt; dusjen! Visst hadde de behov for en skikkelig avrivning. De dro seg ut av sengen, skrudde på vannet, varmt, og begynte å gni hverandre inn med sepe, vasket hverandre. Da oppdaget Marie at Dian ikke bare var våken i hodet, men også lenger ned.

Marie begynte å bearbeide ham under det rennende vannet. De var rene for lengst, men dette var herlig. Han bøyde seg ned slikket henne mens vannet rant ned over hele henne. Hun lente seg mot veggen, sanset at hun begynte en rask stigning som vibrerte i hele kroppen. Han hørte de velkjente lydene og visste straks at hun var over og klar for mer, reiste seg opp og entret henne stående. Marie hang seg over skuldrene hans og la igjen bena i kors over ryggen på ham. De gynget inn i ekstasen og sank til slutt sammen på gulvet under det rennende vannet. De var fullstendig omgitt av damp.

Rene som to nyfødte la de seg ned i sengen iført hotellets lune badekåper. De ble liggende å kikke bort på hverandre, kysset og hvisket blomster og stjerner til hverandre. De hadde ikke syndet, bare elsket, levet ut kjærlighetsbudskapet i sin fulle betydning. Ingen kristen sjel kunne anklage dem. Elskoven løfter til himmelske bevissthetstilstander. De hadde funnet veien helt opp under disse dagene i Lisboa. Det Eros ikke visste var at denne akten hadde han gått glipp av.

Neste morgen var det allerede nest-siste dagen i Lisboa. Marie trakk på seg den vakre fødselsdagsgaven og en lang tettsittende kjole i samme stoff og mønster

som plaggene de hadde hatt kvelden før. Det var ikke vanskelig å se de lekke plaggene gjennom den noe gjennomsiktige kjolen. Det var åpenbart hensikten. Dian tok et par sorte jeans og en lett skjorte. Ikke flere ville sprang nu.

Marie var så utrolig vakker. Dian elsket det han så og hadde gleden av å legge armene rundt og favne med hele seg. Dette kattermyke, varme, eksplosive vesenet som møtte ham med hele seg. Hun trakk oppmerksomhet der de ruslet gjennom gatene med armene om hverandre, men hun syntes ikke å legge merke til det. Hun var i sin egen tåke denne eftermiddagen. Hun følte seg både ivaretatt og beskyttet der de gikk, sanset at han ikke tok eierskap over henne, men ga henne plass i sitt liv, i sin på mange måter fjerne verden selv om hun ikke helt greide å følge ham der. Det ga henne også en vag følelse av usikkerhet. Kunne dette vare?

Utpå kvelden, rask retur til hotellet. Maries røde dager meldte seg. Middag på hotellets restaurant, pakking og neste morgen, retur.

5

Hjemme. En hektisk uke for å finne igjen normallivets faste spor, kjedelig, lite inspirerende, men nødvendig. To uker. Marie ble bekymret. Han hadde ikke svart på hennes meldinger denne helgen. Hun dro hjem til ham. Ikke hjemme. Hjertet sank ned mot magen, men tirsdag ringte Dian. Et langt møte i København og en utladet telefon. Den kvelden dro Dian rett hjem til Marie med en rosebukett, omfavnet henne varmt og inviterte ut på middag. Marie følte at hun kunne fly igjen.

De forlot restauranten hånd-i-hånd og tok en lang omvei for å snakke sammen og dele sine tanker om opplevelsen av reisen og finne igjen tråden etter mer enn to uker. De landet hjemme hos henne, åpnet en flaske vin og litt ost kom på bordet, men det var sterkere krefter i drift enn vin og ost nu. De hadde knapt tømt et glass før Marie krøp inntil ham med utvetydige hensikter. Hun hadde ventet lenge nok. Hun lot den lette blusen gli ned og trakk Dian inn mot brystene. Hun ville kjenne hans kjærtegn og de lot ikke vente på seg. Han plukket først en rose fra vasen og strøk den kilent i spiraler over hennes vakre buer, stakk den tilbake i vasen og begynte å kysse og kjærtegne hennes bryster som aldri før. Marie sank lenger og lenger ned i sofaen, fanget i nydelsen, og Dian fulgte på uten å stoppe. Marie eksploderte, kjente at hun rant allerede, tok hånden hans, førte den inn under trusen så han skulle vite. Snart lå blusen og skjørtet som et belte rundt Marie, trusen forsvant og Dian entret henne med all sin energi. Marie var vill som en tiger, vred seg i vellyst og ga alt til de begge holdt på å svime av. Nok en gang kom de til seg selv på gulvet. Fullbragt.

Eros hadde forsynt seg av vinen og tatt litt ost, lagt ned begge glassene som et tegn på at dette var godt. - *Se. Vi har veltet glassene. Godt de var nesten tomme, sa Dian. - Ost og vin. De må bli frokost i morgen, lo Marie før de kastet seg i dynene tett omslynget, småpratet litt til de sovnet.*

Den onsdagen våknet de først da de skulle gått hjem fra jobb. Hva så? Livet er ikke på jobb. Livet er der kjærligheten er, der den får utfolde seg fritt. De sto ikke

opp med en gang, men ble liggende å kjæle og snakke sammen. Marie unnskyldte seg og forsvant. Hun kom tilbake etter noen minutter med to svære håndklær og den lille flasken med velduftende olje. - *Min tur*, annonserte hun og ba ham flytte seg så hun kunne dekke til med håndkledene. - *Legg deg på magen*. Dian fulgte ordre.

Marie helte olje nedover ryggen på ham, tok seg god tid med å massere ryggen og armene. Så lot hun ham føle at massasje over baken har sin egen erotiske effekt. Hun masserte den følelsen grundig inn i ham før hun tok turen ned bena til føttene. - *Snu deg!* Igjen fulgte han ordre. Hun masserte ham i ansiktet, langsomt nedover armene, brystet og magen, lekte seg litt med herren der nede, før hun fullførte med begge bena. Alt dette var bare forretten. Hun gikk over til hovedretten, helte olje over den og begynte en utspekulert massasje. At herrer reiser seg for damene er ikke bare et spørsmål om klassisk høflighet, det faller helt naturlig.

Han var høy og hard. Marie kjente kallet. Hun plassert seg over ham, grep tak i ham og førte ham frem og tilbake mellom sine varme, fyldige, våte leber, for å sette fart på seg selv. Hun slapp ham litt inn og ut igjen, litt frem og tilbake pånytt og litt innenfor enno noen omganger til hun kjente han knapt kunne holde igjen lenger. Da tok hun ham helt hjem og red ham som en mare. Nu var det Dian som vred seg som en orm og ga fra seg ekstatiske lyder, ustanselig, for Marie drev på til hun selv krasjet med lydturen og seilte inn i himmelriket. Hun sank til slutt sammen over ham, kysset ham intenst til hun igjen pustet rolig.

- *Hvem snakket om ost og rødvin frokost? Det er allerede sen middagstid*», lo Dian da de kom ut av dusjen og hadde fått på seg fillene. Aften ble langsomt natt mens ost og rødvin forlot åstedet.

6

Når livet går i sitt daglige spor, må det alltid en innsats til for å holde liv i gnisten. Den ørkesløse normaliteten er en kvelende drapsmaskin som ikke oppdages fordi den arbeider så stille og langsomt og merkelig nok synes å være sosialt akseptert. Dian hadde lenge observert dens slue virke og utfordret den stadig for ikke å ende som dens offer. Det handlet selvsagt om mer enn divertissementer med kvinner. Det handlet om å utfordre normaliteten på dens egne marker. Etter noen uker hadde Dian begynt å utfordre Marie på andre områder enn de som enkelt kunne løses i sengen. Marie var, tross sine spennende og frilynte egenskaper, ganske konvensjonell og godtok mye av det 'normale' uten videre refleksjon. Det var kanskje årsaken til at hun hadde latt seg overkjøre og iblant mishandle. Dian ville at hun skulle bekrefte og tydeliggjøre seg selv like godt på alle andre områder som hun hadde gjort i erotikken med ham.

Selvsagt var den store aldersforskjellen mellom dem et tema de hadde unngått. En ung kvinne kan ikke like lett sette foten ned og markere et urokkelig standpunkt som en mann med langt mer erfaring og tyngde, men mye kan læres og testes ut for å bygge erfaring. Det var slik Dian utfordret henne og til dels skremte henne. Da var det opp til ham å sørge for å gi henne sinnsroen tilbake ved å dele romantiske øyeblikk.

Marie gikk og kjente på disse spenningene. Hun følte seg utfordret, litt skremt, men kunne ta igjen ved å utfordre ham på hans svake punkt, forholdet til henne. Det var hun som begynte å påpeke aldersforskjellen. Likevel kastet hun seg over ham ved hver anledning. Hendene hans, følelsen han ga henne, omsorgen, tryggheten hun kjente når han la armen over henne, var noe hun bare rett og slett elsket. Slik var det også med den friheten hun hadde til å utforske nye erotiske rom. Hun hadde, spesielt etter turen til Lisboa, begynt å ta noen overraskende initiativer som til en viss grad også overrasket henne selv.

Det var hun som hadde invitert til Lisboa. Nu inviterte hun til en langhelg på et høyfjellshotell. Det var høst, fantastiske farger i naturen og krystallklar himmel der stjernene blinket og Melkeveien dominerte. Her var det bare naturen og hotellet med en god restaurant og et herlig rom med utsikt mot evigheten. Trolsk. De tok en tur i naturen straks etter ankomsten og lot mørket senke seg mens de observerte de små lys tennes på himmelhvelvingen. Kulden jaget dem til slutt rett inn i restauranten til middag med utsøkt vin og et lite glass i baren etterpå.

En mektig flott seng hadde ventet på dem hele dagen. Nu, endelig skulle det bli liv i dynene, tenkte den, for her satt Eros og klødde seg utålmodig under vingene. Marie skjøv Dian ned på stolen ved vinduet. - *I kveld blir det ikke klaver-etude, men erotisk sonate i tre satser*, sa hun med leken stemme. Dian måtte le. Det var jo teatralisk! Marie gikk bort til ham, kneppet opp skjorten og begynte å kysse og kjæle med brystet hans til han kunne kjenne den merkelige følelsen som

oppsto når hun drev på med brystvortene hans; merkelig kilent. Så fant hun en musikkstasjon på tv-en. Det var ingen sonate. Det var pop.

Marie begynte å bevege kroppen sensuelt etter musikken, smøg seg inntil ham og ut i rommet igjen. Hun vendte ryggen mot ham og signaliserte at han skulle trekke ned glidelåsen bak på kjolen. Han fulgte opp og hun lot kjolen gli nedenfor baken, ristet litt på 'skinkene', trakk den opp igjen før hun lot den falle til gulvet. De sto hun iført fødselsdagsgaven fra Lisboa tilført et strømpebelte med stropper og sorte strømper med blondemønstre nedover det hele. Vakker. Sexy. Uimotståelig. Marie!

Hun fortsatte den lekende dansen selv om musikken skiftet. Ny rytme, mer lekende. Hun strøk tett inn mot ham, satt seg skrevs over fanget på ham, løsnet beltet i buksen hans, før hun reiste seg og tilbød ham den ene strømpen. Dian løsnet stroppene og trakk den sakte av. Hun hang den rundt halsen på ham, dro litt lekent i den, snudde seg og trakk ansiktet hans helt inn baken, holdt ham litt fast før hun kastet strømpen i sengen. Hun tilbød ham straks den andre strømpen og Dian dro den av. Nok en gang la hun den over nakken på ham, men denne gang trakk hun ham helt opp i skrittet og holdt ham fast noen øyeblikk før strømpen fulgte den første.

Dian funderte kort over kvinnens makt. Bare de riktige bevegelsene, så kunne hun ha en mann i nettet. Det er skjønnhet i både form og bevegelse, det feminine, urfeminine. Marie sanset at han svedde av sted og hentet ham raskt tilbake ved å bøye seg fremover like foran ansiktet hans og trekke litt i trusestringen. Han løsnet

stroppebeltet og kastet det rett i sengen. Hun lente seg frem mot ham, lekte med bh-en og åpnet buksene hans samtidig. Så satt hun seg på fanget hans og lot ham åpne bh-en, som falt ned mellom dem da hun la brystene mot ansiktet hans og lekte med dem. Dian var i melkens rike.

Marie trakk buksene av ham, danset foran ham mens hun lekte med trusen, trakk den høyt opp og langt ned, litt til hver side, lekende, ertende. Hun satt seg over ham og lekte med ham, kjælent, først utenpå før hun stakk hånden ned og tok grep. Da han sto i giv akt, trakk hun av ham trusen og lot ham trekke av henne den lille rosa saken. Hun satt seg rett over ham og begynte å gyng og ri. Hun dro til og roet ned, dro til igjen. Dette skulle vare så lenge som mulig. Dian kysset brystene hennes samtidig med at han holdt henne igjen når hun lente seg bakover. Stolen knaket faretruende da rystelsene fra kroppene deres var på det sterkeste. Marie hvinte av lyst to ganger før de veltet over i sengen og fortsatte til de begge hadde sprengt lydmuren to ganger.

Det merkelige med heftig elskov er at man umiddelbart kan føle seg utmattet, men snart har man mer energi enn før og er klar til nye runder. Sengen på hotellet fikk erfare nettopp dette fenomenet. Dian nevnte det for Marie, som bare kunne bekrefte at slik er det. Turer i naturens brennende farger, til bord dekket med velkrydret mat, til en seng i fyr og flamme. Tilbake i normalitetens gru, danset de begge på en bølge av oppmagasinert elskovsenergi.

Marie begynte nu stadig oftere å overnatte hos Dian, også gjennom ukedagene. Han begynte å føle på en uro, en følelse av at de hadde begynt å leve som i et ekteskap. Det var helt i strid med hans ønske, mens det for henne begynte å føles normalt. Ja, det var dette med normaliteten som ikke måtte få innpass. Når det normale slår inn, slås det originale ut. Når man begynner å ta hverandre for gitt, faller anstrengelsene for fornyelse sakte bort. Dian visste at hver dag må vinnes, ikke bare komme og forsvinne. Han hadde visst hele tiden at vakre Marie ikke skulle bli hans kvinne for livet. Han måtte være fri. Hun også. Møtes for å elske kunne de jo gjøre så lenge de begge var frie, men flytte sammen, leve sammen fast, ville ende med katastrofe.

Dian begynte stadig oftere med å skyve samværet tilbake til henne, overnatte hos henne og finne på unnskyldninger for å være alene. Han måtte slukke brannen før den tok til. Han reiste aldersperspektivet, at hun var ung og ikke måtte ende opp med en som har grånende skjegg. Kanskje ønsket hun seg mer enn elskovsstunder, kanskje barn? Han visste han nu spilte på normalitetsbehovet hennes, følte det var ille, men likevel kanskje løsningen.

Marie kom sakte på gli. Hun ville ikke miste ham, all den gleden, den tryggheten og opplevelsene ved å være med ham, men hun innså at han hadde rett i det meste om hun bare kunne sette følelsene sine til side. Det var vanskelig, ikke bare for henne, for ham også. De gikk i flere uker begge to og følte på dette, møttes, elsket, snakket, gikk på konsert sammen, var ute sammen.

En kveld la Marie seg tett mot ham, ga seg hen til ham helt og fullt, elsket varmt og hemningsløst, kjente ham fylle henne, utløse ekstasen, eie henne. Hun kjente en dyp ro og lot seg flyte inn i armene hans med en ren følelse, uten en tanke. Det var motsatt det hun burde gjort, men forløsende. Hun kjente at de på sett og vis alltid ville eie noe i hverandre, noe de skulle bevare og som hun nu hadde forseglet i sitt hjerte.

Det måtte gå et par dager før hun kunne greie å snakke om det, men den aftenen gikk de tilfeldigvis til det første stedet de hadde vært ute sammen. Full sirkel tenkte Marie og begynte å formulere sine tanker i ord som hun sendte over bordet til Dian. Han lot hennes nesten poetiske linjer synke inn og grep henne i begge hender. Så satt de der igjen og dannet en sirkel rundt et lys. De hadde endret dimensjon da de gikk ut i den sene aften, tett omslynget.

8

Dian tok telefonen. Det var Marie. De hadde kun sporadisk snakket sammen de siste to-tre år, men nu ville hun invitere ham ut. Hun hadde noe å feire, men ville ikke si hva. Dian grublet. Gravid?

De møttes som avtalt. Hun strålte. De omfavnet hverandre tett og lenge. Maten kom på bordet, de skålte og Marie begynte å fortelle. Erik var arrestert for underslag og diverse økonomisk kriminalitet, samt for omsetning av kokain og diverse dop. Det gikk som det måtte gå. Han ville bli sittende noen år!

De skålte igjen, gikk hjem til Dian og gjenforente kreftene i en vidunderlig elskovsakt, som for å bekrefte det de hadde gjemt i sine hjerter. Fado for to.

Celloen

1

Christa bar på to store rammer, lette efter en adresse. Hun var sliten, gikk inn på caféen på hjørnet, satt rammene fra seg ved et høybord med ledig plass, spurte om han som satt der kunne passe på dem mens hun gikk og hentet noe å spise. – *Selvsagt*, svarte Dian. – *Tack!* Hun kom tilbake og satt seg midt imot ham. Dian var nysgjerrig. – *Er det du som har malt de bildene?* – *Ja, jag har sålt dom till en här i staden, men jag finner inte adressen. Er du känd här?* Svensk, konstaterte Dian og leste adressen hun hadde på en lapp. – *Jo, jeg vet hvor det er. Det er ikke langt herfra. Jeg kan vise deg.* Hun smilte. De presenterte seg.

Da Christa hadde funnet igjen kreftene og var klar, tok Dian bildene og ba henne følge ham. Det var kun få minutter å gå til de kom til en gate med vakre, gamle gårder. Han fant adressen og overlot bildene til henne. – *Tack! Har du lite tid, tid att vänta på mig. Jag skall bare leverera – fem minuter?* – *Ok, det går bra.* Dian ville gjerne bli kjent med denne vakre kunstnerinnen.

Christa kom ut efter nesten ti minutter. Kunden hadde begynt på en samtale som kunne ha blitt lang. Da kunne hun unnskyldte seg med at noen ventet på henne. De så kunden i vinduet da de gikk og Christa vinket. – *Det var verkligen snällt av dig att hjälpa mig. Kan jag bjuda på lunch något ställe här omkring. Jag måste bara checka bilen.* Hun hadde selvfølgelig fått parkeringsbot. Han anbefalte henne et sted å parkere trygt og de kjørte dit. Hun betalte for tre døgn. – *Skal*

du være her så lenge? Spurte Dian. Hun bekreftet. Hun skulle møte noen to dager senere. Business.

Dian tok henne med til et sted. Det ble ikke lunch. Det ble middag med god vin, en lang middag, samtaler om kunst og mye annet. Hun spanderte, hadde fått god pris for sine arbeider. Christa var fra Stockholm, bodde i Gamla Stan. Dian spurte hvor hun bodde mens hun var i byen, hvilket hotell. Uten plan. Hun ville bare finne et hotellrom på sparket. Han tok henne med til et nærliggende, ikke langt fra der hun hadde bilen og ikke langt fra der han selv bodde. Hun sjekket inn.

Det var en bar like ved. De gikk dit. På veien tok hun ham i armen og smilte til ham. De fortsatte der de hadde stoppet da to vinglass kom på bordet. Det ble sent. Baren stengte. Han fulgte henne til hotellet og skulle til å gå da hun grep ham i armen. – *Gå inte. Kom så fortsätter vi.* Dian hadde ikke noe imot det og ble med til hennes værelse.

De fant noe i minibaren å fortsette med og samtalen tok av igjen. Plutselig stoppet Christa midt i en setning, – *Du, jag är tänd på dig...* Hun smilte megetsigende. Dian ble litt satt ut over denne plutselige endring av fokus. Visst likte han henne. Hun var en flott skikkelse og var helt åpenbart klar over det. Han behøvde ikke svare, for hun tok jakken av ham og hang den over stolryggen med et stort smil. Han lot seg forføre.

Hun satt seg på sengekanten. Han så på henne, hun var forførende i sine små bevegelser. – *Gillar du mig inte?* Spurte hun. – *Jovisst...* – *Kom så jag kan teckna på dig.* Han flyttet seg over på sengen, så på henne og oppfattet at han også var tänd! Det gikk fort. Christa

la seg på sengen og kledde av seg med sensuelle, eggende bevegelser. Hun var sulten! Hun lente seg over ham og begynte å kle av ham. Det gikk også fort. Hun bød seg frem, satt seg over ansiktet på ham, lot ham leke med henne, lot ham tenne henne mens hun samtidig lente seg bakover og lekte med ham, fyrte ham opp.

Hun snudde seg, begynte å slikke og suge ham mens han fingret henne intenst. Hun kjente stigningen, nøt hele det lange øyeblikket til alt raknet i hele kroppen og hjernen tok avreise til paradisetts porter. Hun samlet seg og satt seg over ham, tok ham helt inn, lot ham gripe brystene, egge henne opp med hendene mens hun vugget ham over i full ekstase. Hun kjente ham komme og bøyde seg flatt ned over bena hans med et fast grep om føttene. Dian nesten svimte av. Hun var helt utrolig intens. Hun drev ham himmelhøyt.

De våknet ikke før frokostrestauranten var stengt og måtte ut for å spise. De gikk der de først hadde møtt hverandre med armene rundt hverandre og sikkert noen svært tilfredse, kanskje avslørende uttrykk i ansiktet.

2

Christa hadde et usannsynlig initiativ, et erotisk monster tenkte Dian der de satt. Alle attributtene hennes sto til skue uten at hun hadde behov for å gjøre noe, men hun hadde sine måter å fremme dem. Hva i all verden var det som gjorde henne tånd på ham som åpenbart var minst et par decennier eldre enn henne. Hun ga svaret uten at han behøvde spørre. Hun likte hans 'ville' ytre, bustete hår og skjegg, og mest av alt

måten han så på henne. Hun følte rent fysisk at han brukte øynene til å føle på kroppen hennes gjennom alle klærne, kledde av henne, og hun likte det. Dessuten mente hun han så ut som en kunstner, men det var han ikke. Han var et musikk menneske.

Hun løftet blikket, *När du vill spela på mig, vilket instrument vil du jag skall vara då?* Dian la inn en kunstpause.. – *Om ikke et klaver, så må det bli en cello. Kroppen din er en flott cello og var jeg cellist, ville jeg grepet deg om halsen og latt buen fare over hele deg til du begynte å spille av deg selv. Da ville jeg være buen som erobret alle dine toner til sangen overskred celloens register.* Christa holdt på å knekke sammen av latter.

Cello og bue forlot caféen og strøk ut en melodi på gaten. Hun var het igjen. Han kjente det, følte det og ante det gjennom hennes sensuelle blick og bevegelser der de gikk. Til og med stemmen fikk en sensuell glød som ikke lot seg misforstå, litt katteaktig mjauende. Cello-pus smøg seg tett mot buen, men buen holdt an, ville pine henne litt.

Hun shoppet, dro ham med inn for å kjøpe sexy undertøy. Hun fant litt forskjellig, viste ham, viftet med det foran ham, – *Hur vil du gilla mig med det här? Eller det här?* Han smilte til svar og det var svar nok. Hun kjøpte tre lekre antrekk. På vei ut; – *Du sa du bor här omkring?* Dian lo. Hun brant etter å vise hva hun hadde handlet inn til å pryde sitt flotte legeme. – *Det er like rundt noen hjørner... Vi må bare kjøpe inn litt mat.*

De entret kåken. Han satt frem litt italiensk og spansk skinke med franske oster til og åpnet en flaske vin mens hun undersøkte hele leiligheten. – *Trävlig. Du har*

det trävlig här, värkligen... Han satt på litt musikk, de skålte for hverandre, for den tilfeldige treffen. Etter litt småprat, - *Jag bara måste..* Hun forsvant inn på badet og kom ut igjen efter noen få minutter iført noe av det hun hadde kjøpt. - *Vad tycker du? – Vanvittig sexy! Det er perfekt til deg.* Hun danset litt lett til musikken og forsvant igjen. Neste antrekk. - *Jeg må si du vet hva du gjør når du kjøper slike saker,* lo Dian. Ennu en liten dansende oppvisning før hun lente seg over ham, - *Känn på det här...* Han kjente på det fine stoffet i den smale bodyen og lot hånden gli ned i skrittet hennes, kile kløften hennes utenpå stoffet. Hun egget ham, la brystene over ansiktet hans, lo og forsvant igjen og kom tilbake i det tredje antrekket.

Dian så på henne. Det var utrolig sexy, helt perfekt til hennes vakre cello. Hun gjorde igjen en dansende oppvisning før hun kastet en liten pakke i fanget på ham. - *Din tur! Gå, tag den på...* Dian gikk litt forundret inn på badet, rev av papiret. Det var en sort og rød høyskåret truse i fint stoff med en utvekst som han åpenbart skulle tre innpå sin edleste kroppsdel. Han begynte å le, men tok den på. Det var litt av et påfunn. Hun hadde kjøpt den uten at han la merke til det. Christa åpnet badedøren litt, tittet inn og klappet i hendene. - *Nu är du fan så sexy du..* De gikk inn til musikken, vinen og hverandre.

Christa tok tak i den lett innpakkede godsaken og trakk stoffet nedover til alt satt perfekt rundt den harde staken. Hun brukte neglene til å kile ham gjennom det tynne stoffet. Det ga noen helt spesielle følelser som stilte krav om mere vin. Hun helte opp

igjen og de løftet glassene mens hun holdt grepet og han listet fingrene inn under hennes truse.

Hun skjøv ham ned på sofaen, lot ham kysse hennes skjulte fristelse gjennom trusens tynne stoff. Hun beveget seg frem og tilbake rett over hans ansikt før hun lot fingeren langsomt dele trusen så den åpnet seg midt under. Han bet tak i henne og ga henne tungen heftig, traff villskapens kjerne og dyrket opp hennes lyster til hun nesten kollapset.

Hun hadde holdt grepet hele tiden. Nu bøyde hun seg over ham og begynte langsomt å trekke stoffet av hans reiste horn, sakte, lekende. Dian kjente at det nesten ikke var til å holde ut da hun hadde fullført hele lengden og trakk plagget helt av ham.

De veltet ned på gulvet. Christa førte ham gjennom åpningen i trusen opp mellom hennes kropp og trusen og red ham sakte under det stramme, tynne stoffet før hun tok ham inn, rullet seg over på ryggen og lot ham tilfredsstille henne. Hun visste hvilke bevegelser som virket best og møtte ham med eksakt slike bevegelser. Det fyrte henne av som en rakett og da var også han solgt, umulig å holde tilbake. Alt rant over for ham idet hun kjente en ny varme strømme inn i henne.

Christas øyne glitret og sendte ham lekne, tilfredse blikk. Hun tegnet skisser på kroppen hans med en finger og han gledet seg over den merkelige følelsen hun tegnet ham med. Dians øyne glitret tilbake.

Det var fortsatt ikke sent. De gikk ut og spiste, hadde fine samtaler og fortsatte med en reprise gjennom natten til alle stjernene på himmelen var tent og Eros reiste seg fra sengegjerdet og dro av sted med historien.

3

Forholdet hadde utviklet seg eksplosivt. Christa ble de tre gjenværende nettene hos Dian. De lekte, elsket som gale. Christa var intens, ustoppelig og det påvirket Dian. Han ble like ustoppelig. En sen kveld de var ute i parken grep han tak i henne, dro ned glidelåsen bak på kjolen hennes og trakk den raskt av henne. Hun sto plutselig i bare trusen, midt i parken. Han trakk også den av henne og begynte å fingre henne der de sto. Hennes umiddelbare protester falt for døve ører. Han var beruset av henne, lidenskapelig over all fornuft. Hun tok tegnet, dro ned buksene hans, trøyen hans, grep ham, sugde ham, reiste seg opp og skrevet over ham, tok ham inn kraftfullt. De red hverandre stående rakt over alle hindre til paradiset kom til syne og de veltet gjennom perleporten. St. Peter sov. Han så ikke at de styrtet inn og snart flyktet ut igjen, men Eros satt på en gren og noterte i sin bok.

De hadde landet i gresset. De så seg rundt. Det gikk mennesker forbi, men det virket som ingen hadde lagt merke til dem, til og med to patruljerende gardister gikk like forbi, men de var nok mer opptatt av å holde takten enn å speide efter usømmelige individer. De kom seg raskt i klærne. Christa så på Dian med et blikk fullt av forundring og beundring. – *Det där var verkligen fräckt, men fan så tufft, så härligt. Du får en pris av mig för det här! Det frestar att göra om!* Dian var litt satt ut selv. Initiativet hadde overmannet ham. – *Det finns ikke steder der man ikke kan elske*, sa han litt overmodig, *det er flere fine parker her i byen.* De lo, la armene rundt hverandre, kysset heftig og gikk hjem til Dian. Her begynte de å legge en plan.

Efter litt tidlig rekognosering dagen efter, hadde de bestemt seg. Midt på dagen, ytterst på bryggen var perfekt. Hun hadde på seg kort kjole og trusen med åpning. Han en bukse som var lett å åpne og en liten truse som var lett å skyve ned. De dro av sted. Klokken slo to slag.

De sto og så ut over sjøen, lente seg mot hverandre, kysset som alle forelskede par gjør, lot som ingenting. Idet han forsiktig skilte trusen hennes, åpnet den, kom en gjeng turister. De fortsatte å late som de bare sto og holdt rundt hverandre mens hennes hånd begynte å åpne tilgangen til ham. Turistene strøk videre efter tre minutters enetale fra guiden. De skred videre til verket.

Hun hentet ham opp, han fingret henne. Følelsene tok langsomt av, men det ble litt ukomfortabelt, litt for synlig. Dian fant en kant å sitte på og hun satt seg på ham med ryggen mot ham og tok ham rett inn. Mens han kjælte brystene hennes beveget hun hoftene mykt og arbeidet med sitt indre grep, fast og eggende. Hun masserte ham inni seg mens hun sørget for at alle hennes mest følsomme punkter var i tett berøring. Han kjente det ilte gjennom hele seg. Celloen raste sakte opp gjennom oktavene med stadig saftigere bevegelser og kjente hvorledes brystene levde under hans hender.

En liten gruppe med kameraer på magen stilte seg rett ved siden av dem. De dempet seg litt mens idiotene tok bilder av fjorden og båtene og gud vet hva. De kikket bort på dem, smilte tåpelige smil og forsvant. Christa var straks på hugget igjen mens de holdt på å falle fra hverandre i latterkrampe. Hun dro til for fullt. To gale elskere hylte, jublet ut over havet mens saftene rant og kroppene ristet i nydelse.

Tre personer som hadde kommet uten at de hadde sett det, sto og så på dem, men kunne ikke vite hva som nettopp hadde skjedd under hennes kjole som dekket over akten. Christa og Dian bare lo, så på de tre. Hun spurte dem frekt hvorfor ikke de også sto og ropte til sjøen og alt livet. De fikk noen merkelige uttrykk i ansiktet og gikk. Igjen holdt de på å le seg i hjel. Så snart de var blitt alene reiste de seg ordnet klærne og ble stående tett omslynget og stille studere livet på fjorden.

Det var siste natten før hun måtte reise. De tok det helt ut igjen, kastet seg over hverandre med en slags villskap. De kunne ikke vite om dette var siste gang. Dian helte akasiehonning så den rant ned i dalføret mellom bena hennes og slikket det av henne lekent. Hun grep fatt i flasken og helte over hans villmann og slikket og suget i seg honningen. Han snudde henne rundt, angrep henne bakfra med heftige støt mens han moste brystene hennes mellom hendene. Hun lot alle følelser slippe fri, kjente på intensiteten og møtte ham, snudde seg, vred ham under seg og drev ham til vanvidd, herlig vanvidd, til hun segnet sammen over ham. Blikkene søkte og fant hverandre, ordløst nøt de nærheten, varmen og den dype tilfredsstillelsen.

De hadde funnet noe i hverandre som ga gjenklang, en harmonisk akkord sammensatt av toner de begge bar på. Det ga en skjønn og samtidig trygg følelse som de delte. Den akkorden måtte nu bære over en distanse.

Neste morgen tok de frokost på den samme caféen. Hun så lenge på ham. – *Du måste komma till Stockholm. Jag vill ha dig mera. Jag vill måla dig.* Dian

gledet seg til en slik mulighet og de avtalte at han skulle komme før høsten ble for kald.

4

Mindre enn to måneder senere satt Dian på toget til Stockholm. Han spilte av flere av deres beste stunder i hodet underveis til han var fremme og gikk henne i møte i Gama Stan. Det ble et varmt gjensyn. – *Jag har saknat dig... - Jeg også*, måtte han innrømme. Hun var et eventyr i hans verden som hadde vekket opp igjen hans sans for spenning. Hun var akkurat passe vill og med på alle ville påfunn. Christa kjente på de samme spenningene, utfordringene ved å elske på nye måter på alle mulige steder og hun hadde sett seg ut mål.

Christa hadde også kjent på følelsen når han beundret henne i sexy lingerie og i sexy klær. Hun likte måten han strøk over henne med blikket, anerkjente hennes femininitet. Det alene ga henne vibrasjoner i hele kroppen, sensuelle følelser, seksuell lyst, indre driv. Hun hadde kjent på følelsen mange ganger mens hun ventet og nu kjente hun det igjen. Det dirret i kroppen og inni hodet sitt så hun bilder som vekket lyster, tente hennes ild.

Selvsagt hadde hun kledd seg for hans øyne og hun traff. Han så henne, lot blikket stryke over henne og omfavnet henne med hele seg. Hun kjente det fysiske gjennom henne, den herlige følelsen av å bli verdsatt og beundret, av å kjenne strøket av sin kvinnelighet. Han gjorde det med bare øynene og det var nok, men når han holdt rundt ble det magisk. Dian kjente det, kjente hennes reaksjon men ante ikke hvor intenst det var, bare at det var fullt av liv i henne og at det fikk alt

til å vibrere i ham også. Slik er den naturlige magi, helt uutgrunnelig.

De dro raskt opp i hennes leilighet hvor han kunne sette fra seg bagasjen, før de dro ut til en restaurant der hun inviterte på middag. Hendene søkte hverandre over bordet, blikkene møttes igjen, de fant tilbake til seg selv i hverandre. Maten smakte, vinen var god, men varmen over bordet bedre. De glødet.

De gikk ut i stockholmsdemringen med armene om hverandre, ned mot vannet og satt seg på en stentrapp. Det var en merkelig romantisk stemning, en boble som omsluttet dem og som de begge satt lenge og kjente på. – *Det är fan så härligt att du är här. Jag har väntat på denna dag. Nu känner jag mig varm igen.* Dian så på henne, så dypt inn i hennes vakre øyne og kjente nøye på følelsen. – *Jeg kjenner det eksakt likedan, Christa. Det er så flott å se deg og holde om deg, kjenne din bløte hud under hendene, bare føle og føle at jeg eksisterer og kan dele denne eksistens med noe så vakkert og varmt som deg.* – *Märkligt skönt att vi möttes så märkligt...* De tidde, lot natten svøpe seg om dem mens sjøen ble mørk og byens lys begynte å speile seg.

De ruslet etterhvert innom en bar, et par glass og hjem til henne. Han studerte hennes bilder. De sto stablet opp langs veggene i hennes lille atelier og duften av fersk oljemaling hang svakt i luften selv om vinduene sto åpne. En ny duft meldte seg. Hun hadde litt 'gress' og de delte en joint før hun kledde av ham og ba ham legge seg på sengen med ansiktet ned. Hun begynte å massere ham med en slags velluktende krem fra nakken til under føttene. Så gjentok hun hele operasjonen mens han lå på ryggen. Hun egget ham

opp mens hun passerte, men fullførte til han var helt innsmurt og massert.

Christa forsvant et øyeblikk og kom tilbake helt naken. Hun helte olje i hendene og begynte å massere ham til han sto i full høyde og fortsatte. Dian kjente hele kroppen spenne seg og slappe av i bølger, drivende på bølger. Christa holdt an, fortsatte, holdt an, fortsatte til Dian svevet. Da helte hun litt olje i hånden hans og lot seg synke ned på den. Hånden hans havnet rett under hennes kløft og han dyttet henne ned ved siden av seg og masserte henne intenst til hun vred seg som besatt, hvilte litt og fortsatte til det skjedde igjen. Da snudde han henne rundt, la hånden under henne så fingeren hele tiden varmet hennes hot-spot, løftet baken hennes opp og entret henne bakfra med fullt trykk. Christa hylte lavt. Deres bevegelser møtte hverandre kraftfullt samtidig med at han masserte henne med fingrene forfra. Christa klemte til idet hun rant over og ga fra seg et nytt hyl idet han fylte henne og hodet hans ble fylt av lyn og torden.

Christa lot seg synke ned, men holdt ham fast inne i seg så lenge hun kunne. De vendte seg mot hverandre, kysset intenst og lenge, lot blikkene bade i hverandre. De var varme, slitne og sovnet til slutt hud mot hud. De ante ikke at Eros var i Stockholm og fortsatte sine notater. Her var det stoff for Olympen!

5

Morgen var allerede langt på dag. Christa hadde en plan. Hun ville ut og ri, men avslørte ingenting. Hun kledde seg litt utfordrende, men uten å overdrive. Hun viste ham ikke hva hun hadde under, men lånte ham

en høyskåren truse i tynt stoff som kunne deles hele veien ned og en tøff høylivet bukse med to glidelåser foran som gikk helt ned til midt på lårene. Hun likte at han hadde slike sexy ting på, sa hun og smilte uten å avsløre noe, men Dian mistenkte sterkt at noe lå på lur. Han ble uansett med på notene. Hvorfor ikke?

Hevnen ar alltid søt! Dian ante ikke hvor søt den skulle bli. De gikk først til lunch, derefter til en liten bar der de ble sittende lenge og dele en flaske med litt å bite i ved siden av. Kvelden var fortsatt ung da de gikk derfra og ut langs vannet. De kom etterhvert litt bort fra de stedene der det var mye folk. Christa stoppet, holdt rundt ham bakfra, førte hendene under den tynne, korte genseren hans og kjælte med magen hans og lekte med brystvortene hans som reagerte med å bli harde og gi ham en uvanlig følelse i kroppen. Han tok til seg kjærtegnene og lot seg henføre.

Plutselig tok hun tak i de to glidelåsene og dro de helt ned. Buksen forsvant ned rundt føttene idet hun trakk genseren over hodet på ham. Brått sto han der like bar som han hadde kledd henne i parken for ikke lenge siden. Hun sto fortsatt bak ham og lot begge hendene kjærtegne ham utenpå den tynne trusen. Snart pekte han til hennes fornøyelse mot himmelen. Hun lekte med trusen, brukte den til å egge ham videre opp før hun delte den helt og grep tak i ham. Hun snudde ham mot seg, fortsatte og trakk av seg kjolen. Hun hadde ingenting under!

Hun skjøv ham ned, tok hodet hans mellom bena og inviterte tungen. Han fulgte på, reiste seg og fortsatte med fingrene. Hun ble våt. Han var klar. Han jog inn i henne. De red som vanvittige. All forsiktighet var blåst

bort som i en storm. Ekstasen kom fort. Det var godt, for allerede før de hadde funnet igjen balansen nærmet det seg en liten gruppe festglade jenter. De trakk på seg fillene så rakt de kunne og ble stående med lett uskyldige uttrykk da jentene passerte, men de så lenge på dem, smilte, hilste, gjorde noen bevegelser med hoftene og vekslet leende blikk seg imellom. Noe hadde de sett, men hvem bryr seg?

Christa og Dian fant en benk i nærheten. Han så på henne med forundring. – *Den var virkelig frekk! Du er verre enn meg, mye verre!* – *Jag har gått i skola hos dig, lo Christa tilbake. . Det är fan så spännande, jag blir helvetes tänd av det här. Jag njuter av det. Jag njuter av din galenskap som har blivit min galenskap.*

Det ble mørkt. Natten fanget dem. De gikk til en ny bar og fikk et par glass. Begge kjente at brannen ikke var slukket, at det fortsatt var noe som glødet, som ventet på mere. De gikk opp til henne. Han kremmasserte henne en hel time og ga henne full uttelling med fingrene. Hun ble bare ennu mer tänd. Hun ville ha ham igjen og begynte å egge ham opp til ennu en runde før de kollapset, fanget av natten i dens tredje time.

6

Neste morgen våknet Dian og oppdaget at han hang fast i noe. Christa sto ved sengen og så på ham. Hun hadde i all stillhet heftet ham fast i sengegjerdet med en slags håndjern. – *Hva har du gjort*, spurte han. Hun svarte ikke, men begynte sakte å dra dynen nedover. Han prøvde å trekke bena til seg, men de var også heftet fast. Hun fortsatte å trekke dynen ned til den var helt borte og han lå der klar til slakt.

Christa hadde på seg et sexy, sort antrekk i mykt skinn og begynte å koste ham med noe som kunne minne om en slags støvkost. Det var deilig, men hva var det hun ville? Hun bare fortsatte, lekent, sakte og lot kosten stadig oftere feie ham i skrittet. Han så hennes sexy bevegelser og kjente at hun egget ham opp både med kosten og visuelt. Han ble høy og hun fortsatte uten et ord. Snart fant hun frem et annet redskap, en lang flat og myk sak som hun dasket ham forsiktig med på lårene mens hun stadig lot kosten rotere. Hun byttet på, lot den flate redskapen male hornet som nu sto høyt og spent.

Hun satt seg på kne over ham, grep ham med baken og holdt ham fast før hun snudde seg, lot brystene leke med ham, klemme han fast mellom dem. Hun krøp høyere opp over ham, lot brystene leke med ansiktet hans før hun reiste seg opp og la skrittet helt opp i ansiktet på ham. Hun egget ham rått og hensynsløst med myke, sexy hoftebevegelser, nært men bare nært.

Hun flyttet seg, fortsatte leken med kosten mens hun la baken over ansiktet på ham. Han kjente at hun begynte å tre noe ned over hans stolthet, litt og litt. Hun tok seg god tid. Det var en lang sak hun trakk ned over ham. Hun reiste seg, holdt i den ene enden av en lang strømpelignende sak og begynte å trekke den langsomt av mens hun sveivet den litt. Det var ekstremt pirrende, men hun la inn små pauser og fullførte med et raskt napp. Den var minst halvannen meter så han før hun sveivet den triumferende rundt seg.

Christa strippet av seg den sexy overdelen og den høy-skårne trusen men lot resten være på. Hun skrevet ned

over ansiktet på ham og la kløften rett over munnen på ham. Han kysset henne, sugde og lekte med tungen mens hun fortsatte med kosten. Hun var høyt oppe allerede slik han var, slikket ham lett, flyttet seg ned og tok ham inn til en intens ridetur. Dian gikk av som en løs kanon før hun kom dirrende efter.

Hun la seg ned ved siden av ham, kjælte og kysset ham smilende. – *Överraskad? Lite kinky på morronen!* Hun løsgjorde ham. – *Morronkjäk, men duscha först...* De gikk i dusjen, vasket hverandre, lot vannet fosse over seg.

7

Dian så på henne over morgenkaffen. – *Denne morgenen kommer jeg aldri til å glemme. Du er helt gal, herlig gal. Hvor fikk du idéen til dette fra?* – *Jag var med en liten bondage-grupp, men dom var egentligen sjuka i huvudet. Dom slutade leka och blev lite för valdsamma för mig. Jag lämnade, men behöll sansen för det lekande. Du tog mig ut, älskade mig utomhus. Det var nytt för mig. Var detta nytt för dig?* – *Ja, aldri vært med på noe slikt. Det var ganske rätt, heftig.* De hadde begge tatt den andre over noen grenser, litt vilt, men også noen helt fantastiske erfaringer.

De tok dagen rolig med hensikt for den natten skulle de krysse alle grenser sammen. De diskuterte hvor fattig sexlivet artet seg for folk flest. De fant hverandre, giftet seg, fikk barn og så sovnet de på sofaen foran tv, fete og seksuelt halvdøde. Det var ikke et slikt liv noen av dem ønsket seg. Aldri!

Natten kom. Remmer rundt håndleddene, remmer rundt anklene, lange, lette skjortefrakker, sko, ikke

mere. Christa visste hvor de skulle gå. Hun viste vei. Det var et stille, ganske svakt belyst, men litt åpent sted. Høyspent!

To skiltstolper i omtrent en skulderbreddes avstand var målet deres. De hektet bena mot hverandre på utsiden av stolpene, lot frakkene falle på bakken og hektet hendene sammen på samme måte etter at de hadde egget hverandre opp med hendene. Helt nakne førte de kroppene sammen og fikk med litt vrikking ført ham inn i hennes varme rom. Spenningen steg flere hakk da de hørte stemmer, men de fortsatte å støte mot hverandre heftigere og heftigere. Hendene klamret seg til hverandre og så gikk det fort. Han gikk av like før henne idet de bøyde kroppene bakover og presset på i det varme midtpunkt. Det ilte vilt gjennom to kropper i høy spenning.

Christa lente seg frem, la hodet mot hans skulder og de kysset hverandre lenge. Så snart spenningen var utløst hadde de nesten glemt sin eksponerte tilstand, men lyden av stemmer vekket dem. De løsnet forbindelsene og trakk raskt på seg de lange skjortene. De gikk ned til vannet like ved, der stemmene hadde kommet fra. Det var folk der. Christa stilte seg foran ham, trakk armene hans rundt seg og lenket dem sammen mens hun vugget baken mykt mot ham.

8

Den frekke manøveren ble samtaleemne dagen etter da de satt på fortauet med vin og mat mellom seg. – *Vi är galna!* – *Ja, ikke så lite, men det er spennende, tenner litt ekstra. Du er faktisk minst like utspekulert som meg.* – *Det er fan så exciterande. Jag blir våt bara vid tanken.*

Vad skall vi hitta på nu? – Jeg skal ta bilder av deg uten klær ute på gaten!

Senere på dagen tok Christa på seg et par høyhælte sko og en kort, svakt gjennomsliktig kjole med knepping foran. De gikk ut, hun åpnet kjolen og han fotograferte med hennes telefon. De gikk ut langs vannkanten og hun slapp kjolen på bakken. Hun vendte seg rundt, tok noen skritt frem og tilbake. Han fotograferte. Mange så det og ble stående og se på. Hun tok på seg igjen og de tok en serie til et annet sted. Det var nok. De fant et bord og fikk vin. Christa var opphisset. – *Jag fattar inte vad jag gjort, men näste gång är det dig!*

Det ble den kvelden. De gikk ut, han i den lange skjorten. Han åpnet den nede på gaten og sto naken på by-bakgrunn med mennesker og liv. De gikk ut til et lite befolket sted ved vannet. Han slapp skjorten og gjorde som henne, litt frem og tilbake. Det ble sett, men de var raske og gikk fort videre. Hun gjentok, lot den korte kjolen falle, gikk et lite stykke frem og tilbake, la seg ned på en benk og avsluttet med å sette seg lett skrevende på benkeryggen. Han fotograferte. Så gikk de videre med det lette tøyet på og satt seg ute på en bar og bestilte en flaske kjølige bobler.

Mens de satt slik ved siden av hverandre og observerte folkelivet, la hun hånden inn under skjorten, mellom knappene og begynte å leke med ham. Det var merkelig å sitte slik tilsynelatende avslappet og kjenne at det ikke bare var i glassene det bruste. Dian fulgte opp, begynte stille å fingre henne mellom bena. De så på hverandre med våte blikk, skålte, drakk og lo. Ingen

kunne gjette deres hemmelige lek om de ikke stoppet opp for å se.

Christa kjente at hun elsket denne leken, spenningen som steg og steg inni henne. Dian hadde det på samme vis, det var spenning til å ta og føle på. De tok seg sammen når kelneren passerte og spurte om de ønsket noe mere, sjekket flasken i kjøleren, som ennå var halvfull, og skjenket i glassene. De takket smilende og fortsatte leken. De ble hete, kysset tett, stoppet opp, skålte og drakk litt. En liten pause. De greide ikke stoppe.

Dian så på henne. Hun rant, hun var like før. Det var også han. Hun leste ham, kjente det i hånden sin. De så på hverandre, vurderte raskt omgivelsene, så flyttet han seg litt til siden, hun hentet ham frem mellom knappene og satt seg raskt på fanget hans, tok ham rett inn i helligdommen. Han la armene rundt henne slik at det så ut som hun bare satt på fanget hans, men det var bare kamuflasje. Hun red ham med små effektive bevegelser til de begge gikk gjennom lysmuren. Hun bøyde seg frem, dempet utbruddene mens han hveste mellom tennene. Så satt de bare stille og tømte glassene før hun satt seg prydelig ved siden av ham igjen. Det var noen som kikket bort på dem, men det var turister. – *Dom fattar inte et skit och om dom gör det spelar det ingen roll. – Hvis vi finner på noe mere nu, tror jeg vi kan ende i fengsel*, sa Dian med et smil som avslørte hans jublende sinn. – *Jag ger fan. Det är så in i månskenet fantastiskt. Jag är riktigt tänd på dessa äventyr. Jag vill fortsätta experimentera. Fan så härlig sex!* De betalte og gikk hjem for å kjøle ned tankene.

Neste morgen så de gjennom de 49 bildene. De ble litt overrasket over at det kanskje var flere som hadde sett deres eskapader enn de først trodde. Det gjorde faktisk bildene ennu frekkere. Det var spesielt Christas første runde som hadde tiltrukket seg mange blikk. Dian så beundrende på henne. Det var tøft gjort! – *Nästa gång vill jag du tar din proffskamera med. Då vill alla tro det är et jobb och vi kan köra på friare, vildare.* Dian så det for seg, - *Hvorfor ikke, egentlig?*

Det var siste dag før Dian måtte reise hjem. De tok det roligere, men diskuterte mye. De var ganske enige i at det er merkelig at det er så mange underlige holdninger til sex. Det er jo det fineste uttrykk for kjærlighet som finnes. Likevel sier kirken at det er synd. Hva med kjærligheten da? Den vantrives, mente Dian. I dag sitter til og med unge folk hjemme og leter etter partner på nettet i stedet for å bevege seg ut og møte noen, slik de hadde møtt hverandre, spontant, rett på sak. Noen mener også at sex er en rettighet. Nei, ingen kan kreve sex. De har ikke forstått at alt dreier seg om affinitet, om å treffe en annen på samme bølgelengde. Det er som et lotteri. De lo godt av det hele. De var selv bevis på at det er slik.

De kostet på seg en ekstra flott middag den aftenen. De bestemte at de skulle treffes igjen om noen uker hos ham og han skulle besøke henne igjen tidlig neste år. De konkurrerte litt med fantasifulle påfunn om hva de skulle gjøre neste gang, hvilke grenser de skulle overskride, hvilke frekke bilder de skulle ta.

Den kvelden ble en fest for fantasien, en galskapens fantasikavalkade. Samtidig visste de begge at deres forhold hadde en grense. Han ville bevare sin frihet og hun hadde behov på andre plan som hun måtte finne ut av. Det var et eventyr de godt kunne fortsette når de var sammen. Ellers måtte de være frie.

Likevel, denne kvelden var deres, uhemmet fri til lek og frydefull sanselighet. Eros hadde slått seg ned og drysset litt magi over dem så han kunne få litt mer å skrive hjem om, et lite instrumentalverk for eksempel. Til Eros store fornøyelse kastet hun seg over hans tangenter og han fikk spille med sin bue på hennes velklingende cello hele den lange natten.

Cellosonate!

Dragedans

1

Mona bar på noe. Hun kjente det lugget i alt hun gjorde. Det stanget imot og rant ut i sanden. Hun var fortvilet der hun satt og alle samtalte lo og hadde det festlig. Dian la merke til henne, ikke fordi hun var så stille og tilbaketrukket, men fordi hun hadde et vakkert ansikt med et noe trist uttrykk. Hun satt sammen med tre andre som sto for snakkingen og hun drakk lite. Dian benyttet anledningen straks de tre andre ble kapret over til noen andre og hun ble sittende alene. Han gikk raskt bort og satt seg med henne. – *Hei, jeg har ikke sett deg her før*, sa han. Hun smilte litt, så på ham og fortalte at hun ikke kom herfra, men leide et rom samme sted som de tre andre. De hadde invitert henne med så hun ikke skulle sitte alene på rommet sitt. Fint tenkt, men like snart hadde de glemt at hun var med.

Dian presenterte seg. – *Mona her*. Det var et sammensatt party. Dian kjente knapt halvparten, men her satt han med en han gjerne ville bli kjent med. Hun virket interessant og i samtalens løp fant han raskt ut at hun bar på tanker om det meste som var ganske utenom det vanlige. Hun livnet til bare ved å være seg selv i Dians nærvær, bli akseptert og kunne dele sine tanker med noen som selv tenkte utenfor det ferdigfordøyde. Mens resten av partyet splittet opp og forsvant til forskjellige andre steder, ble de sittende. Dian hentet et glass vin til dem hver. De hadde utviklet en fin dialog, en spennende tankestrøm som ikke bare kunne skrues av. Likevel, kvelden ble natt og de små

timer kolliderte med stengetid. Dian inviterte til ny treff samme sted neste dag.

2

Dian hadde lært at man ikke skal la en dame vente, så han gikk i god tid, likevel gikk han nesten på henne mindre enn hundre meter fra møtestedet. Hun lo. Det var første gang han så henne le, og det var en hjertelig, myk og lavmælt latter. Fransk klem og de gikk inn. Samtalen var i gang før vinen kom på bordet. Forunderlig, tenkte Dian, hvor mye hun har greie på. Hun var godt under det halve av hans alder, men i tankene var hun på høyde med ham. Han ville gjerne vinne hennes vennskap og passe på å ikke gjøre tilnærminger som kunne ødelegge den fine tonen de hadde funnet sammen.

Mona lyste opp etterhvert som de drev tankedelingen videre. Hun følte seg respektert av en mann som virkelig syntes å like henne og uten videre kunne følge hennes verden av tanker. Hun kjente den plagsomme skyggen som pleide å ligge over henne trekke seg tilbake og nesten forsvinne mens hun var med ham. Hun kjente seg lett, ja, rett frem glad. Han var mye eldre, visst, men alle menn hun hadde truffet på sin egen alder var tomme i skallen, bare interessert i ytre ting, for henne kjedelige ting. Når hun hadde innledet litt til sin egen tankeverden var hun raskt blitt oppfattet som et 'kvinnfolk' med griller i hodet eller fått vite at hun bare tenkte på tull.

Hun nevnte dette for Dian som tok tak i hånden hennes; - *Du er ganske unik. Når folk bare har sagflis mellom ørene er det ikke underlig at du ikke blir forstått,*

enn si lyttet til. Jeg har opplevet det samme utallige ganger og som regel alltid valgt å tie, la folk leve i deres verden slik jeg velger å leve i min. – Ja, men du er sterk. – Det er du også, for ellers hadde du bukket under for lenge siden og blitt en liten sau i den store flokken. Mona tok et godt grep i hånden hans, - *Takk!* Han så hun var blank i øynene før hun vendte seg bort for ikke å vise det. Han la armen vennlig over skuldrene hennes da de gikk.

3

De begynte å treffes nesten daglig. Mona elsket disse møtene. Etter et par uker inviterte han henne hjem. Han følte at hun var trygg på ham nu. Det første som møtte henne der var vegger fulle av interessante bøker. Hun vandret over en time og studerte bøkene hans. – *Dette er fantastisk. Her finnes det kunnskap om alt mulig. Tenk om man kunne ta inn alt dette bare ved å holde hver bok i hånden et par minutter!* Dian lo. Mona lo og satt seg ved siden av ham. To glass vin hadde ventet på oppmerksomhet.

Mona så på ham. – *Du er så god mot meg. Ingen har åpnet opp så mye for meg som du. Alle andre vil enten bare dominere meg eller gjøre meg mindre enn jeg er, til og med foreldrene mine. – Jeg kan ane det. Da jeg så deg første gang på det partyet, var det som det lå en mørk skygge over deg, en som hindret deg i å komme frem. Jeg så du både tiet og kjedet deg.* Mona kjente det rykket i henne og noe slapp. Han hadde sett det! Dian så reaksjonen og la armen om henne, trakk henne mot seg forsiktig. Da la hun armene rundt ham og hodet inn mot brystet hans, lenge.

De hadde bare så vidt smakt på vinen. Dian løsnet grepet, - *Vi har glemt vinen...* Hun så på ham. - *Du er vin for meg. Jeg blir helt beruset.* De lo, skålte og leste hverandre på en ny måte. De fortsatte samtalen, men nu ble den mer personlig. Mona vill vite litt om hans liv og han om hennes. Det var to svært forskjellige liv, men de hadde noen fellesnevner og helt klare felles interesser. Samtalen beriket dem begge og viklet frem en ny følelse av nærhet. Samtalen passerte midnattsslaget og tre-slaget. Mona var trett. - *Du kan sove over på sofaen her om du vil, foreslo Dian, eller jeg kan følge deg hjem og ta det som en morgentur. - Jeg sover gjerne her, men må jeg sove på sofaen?* Dian så ut som et spørsmålsteget. - *Jeg har lyst til å sove med deg. Går det?* Han så på henne. - *Det er god plass til to, men stoler du på meg, føler du deg så trygg med meg?* - *Det skjønner du vel,* svarte Mona med verdens vakreste smil.

Dian tente stearinlyset oppe på veggen og de rigget seg til med puter i ryggen og dynene trukket opp om seg. Han hadde sett hennes vakre, spenstige kropp da hun lot klærne falle. - *Trener du?* - *Det hender, men ikke på studio og slik, bare litt for meg selv.* Hun kikket bort på ham. Hun kjente dragningen i kroppen og lente seg mot ham la armen over ham og klemte brystene mot ham. Hun var varm. Han ble varm. De kysset hverandre for første gang. Hun festet blikket i hans. - *Vil du være min?* Han kysset henne igjen. - *Jeg er din!*

De begynte å kjæle med hverandre, søke seg frem til hverandre, finne hverandre. Han trakk henne inn mot seg, masserte ryggen hennes vart ned til baken. Hun vred seg rundt og lot ham kjærtegne brystene, kysse

og suge i dem. Hun kjente at dette var hender som talte et kjærlig språk, rørte ved henne ikke bare fysisk, men også slik hans ord hadde rørt henne. Alt hang sammen. Hun kjente det og lot alt strømme gjennom seg. Hun kjente hendene søke ned over magen fulgt av kyss før hånden søkte videre til hennes ventende, våte lilje. Hun kjente at han traff hennes heteste punkt, at en bølge fór gjennom hele kroppen. Hun lot det skje, lot ham leke med fingrene og med tungen og tok til seg alle følelsene til hele kroppen rykket til og hun måtte klore seg fast for ikke å miste den sterke opplevelsen.

Dian kjente at hun var over den første høyden og at hun lette etter ham med hånden. Hun grep ham trakk ham opp mot seg og førte ham varsomt inn. Hun kjente at han var forsiktig og drev opp energien, tok ham helt inn, grep ham med sin indre kraft og følte intenst hvorledes han økte hennes følelse og løftet henne inn i lystens mektige rike, ga med kraft og lyst til alle sikringene gikk på en gang. Hun reiste seg og falt sammen med noen skrik hun ikke kunne holde igjen og idet han fylte henne glødende, skjedde det en gang til. Hun kjente seg levende, vilt levende før kroppen roet seg ned igjen. Dian så på henne og kunne bare ikke fatte hva de hadde gjort. Han var hinsides enhver tanke, så og så og elsket det han så.

Eros satt på kommoden, godt fornøyd med dagens arbeid, kikket bort på de to elskende som til slutt sovnet i armene på hverandre. Da blåste han ut stearinlyset og fløy av sted til Olympen med ennu en historie til glede og forlystelse.

Mona rykket til i sengen, bråvåknet. – *Det er mandag! Jeg skulle ha vert av sted og prostituert meg. Nu er det for sent...* Dian gløttet bort på henne. – *Prostituert? – Jobb. Det er prostitusjon. Å selge sin tid er nesten verre enn å selge sin kropp.* Dian lo. – *Det beste er å gjøre ingen av delene.* – *Nettopp, men det er en slags tvang i samfunnet. Det er fullt av slike halliker som profiterer på hva jeg må gjøre for å leve.* En ny vri, en ny samtale var i gang, men den døde hen i varm omfavnelse. De elsket igjen. 'No work today' – de lo av all verdens strev.

Tidlig på ettermiddagen satt de ute med kaffe og te og leste hverandre. Dian så igjen denne vage skyggen ligge over henne. Hun var avgjort selv et gnistrende lys, men noe tynget henne. Han nærmet seg temaet med forsiktighet, men han hadde allerede vunnet hennes tillit, så når hun sanset hvor det bar, åpnet hun seg. Noe hadde knust selvtilliten hennes så selv om hun var uvanlig intelligent, trodde hun ikke helt på det selv. Skyggen som lå over henne kunne sees som en liten demon hun hadde skapt selv ut fra andres påvirkning. Andre hadde tråkket henne ned av misunnelse, av egen evnemangel. Dian tok henne med på en lang spasertur med armen trygt over hennes skuldre.

Midt ute på gresset stoppet de. Han tok henne i begge hendene, så på henne, fanget blikket, holdt det fast. – *Forestill deg at alle disse nedslående tingene som holder deg nede har utviklet seg til en liten fyr som sitter på skulderen din,* begynte Dian, *en liten rød demon. Den skal ikke sitte der. Enig?* – Ja... - Ok. *Da skal den vekk.* Han holdt blikket hennes fast. – *Se på meg. Jeg er en ildsprutende drage. Min drage skal jage, jage den*

demonen bort til den forsvinner og du kan glemme den. Han begynte å stryke henne over skuldrene fra nakken og utover, viftet med hendene. Så begynte han å snurre henne rundt, langsomt og litt raskere, mens han 'feide' henne med hendene og blåste henne over skuldrene. Selvsagt var det bare et spill, men hva det gjaldt var den frigjørende følelsen det fremmet i henne. Hun lo litt og så om tårene, så lo hun igjen. Hun ble svimmel. Dian nesten danset rundt henne spilte dansende drage, blåste og viftet rundt henne.

Dian stoppet bevegelsen. – *Ser du den tåkedotten? Der forsvinner den! Du er fri. Din kraft reiser seg fri og uten hindringer. Kjenn på den følelsen og slipp den frem.* Dian tegnet en bue med hånden i retning skyene, tåkeverdenen der oppe. Omtrent samtidig drev skyene på himmelen fra hverandre og solen brøt frem.

Dype drifter driver dragers derviske dopaminsprutende drømmedans dødsforaktende demonfordrivende djeveljagende dunkelsplintrende daggry frem av natten. Det blir dag av daggry, drømmebrytende dagsyn dreper djevler og demoner. Dagsmakten dominerer, dødsforklarer det dunkle dynasti. Demonen drev diffust bort som dis; disfanget, disfavnet, disforvist. Tåke!

Mona så på Dian med forundring. – *Dragemann, lo hun og glitret med øynene. De omfavnet hverandre og sto lenge slik. – Så du det? Sa hun, skyene sprakk opp. Det var rene bekreftelsen. Hva gjorde du for å få det til? – Det var bare litt magi... må samarbeide med alt der oppe om det skal virke, vet du, svarte han med en latter som løste opp alt. De gikk videre arm i arm, nært.*

5

Mona kjente en sterk tilknytning til Dian. Samtidig kjente hun på en forunderlig ny frihet. Skyggen var på en måte forsvunnet og når hun kjente den forsøke seg igjen, behøvde hun bare tenke på dragedansen så ble det dunkle borte igjen. Hun snakket litt med Dian om dette til han sa at de ikke skulle snakke det i stykker men bevare følelsen og bruke den.

Tiltrekningen mellom de to var uvanlig sterk på flere nivåer. Eros fløy stadig innom. En kveld ville Mona gjengjelde dragedansen. Hun holdt ham inntil seg stående i stuen. Så begynte hun en vakker, sensuell dans rundt ham mens hun viftet med hendene og børstet dragen. Hun danset av seg kjolen og trakk av ham trøyen. Så forsvant bh-en og hun lot brystene smyge lekent over det nakne brystet hans. Dian ville holde rundt henne, men hun flyttet hendene bort. Hun åpnet buksene hans og trakk de ned, lot ham ta et skritt ut av dem. Hun skjøv underkroppen frem og masserte ham utenpå trusen med sin egen kropp til hun kjente den virkelige dragen reise seg. Hun bøyde seg ned og begynte forsiktig å bite i ham gjennom trusen mens hun trakk av ham sokkene. Da hun reiste seg opp var trusen hennes et sted på gulvet. Hun lekte med ham mens hun dro av ham det siste plagget, tok ham i munnen, kysset og slikket ham mer og mer intenst. Dian greide nesten ikke stå oppreist, så hun la seg ned på gulvet og hentet ham ned til han sto på kne over henne. Hun brukte hendene, lekent.

Dian bøyde seg ned, slikket henne mellom liljens blad til han kjente hun begynte å bue seg oppover. Da la han armen under henne, og entret henne forsiktig, litt

av gangen. Hun kastet ham av rullet ham rundt og førte ham inn igjen idet hun bøyde seg over ham og lot brystene berøre ham. Hun holdt hendene hans borte. Hun ville ha full kontroll. Hun ville gi alt. Han skulle bare ta imot. Hun masserte ham inni seg, sensuelle hoftebevegelser, roterende. Hun presset bena mellom hans, økte trykket. Dian seilte inn i drageland, han kjente henne elske over hele seg, han vibrerte som et paukeskinn i hele kroppen. Hun ga små pauser da det nesten gikk for ham og fortsatte. Dian opplevet en stadig stigning som bølget gjennom hele ham slik hun holdt ham i sitt elskovsgrep, men skyene sprakk, solen åpenbarte seg idet hele han eksploderte i en voldsom rystelse og fylte henne som et høytrykk.

Mona løftet efter en stund på hodet, så på ham, - *Var det dragedans du kalte det?* Han smilte, - *Vel, skyene drev bort, solen viste sin ild og du danset som en drage så alle mine demoner ble jaget inn i tåken. Du er helt vidunderlig skjønn...*

6

De var sammen nesten hver dag. Mona hadde lært seg å la alle meningsytrere få beholde sine meninger uten å ta de inn over seg. Deres meninger, deres problem, ikke hennes! Dragedansen med Dian ga ny kraft for det var en dans bygget på tankedeling, ikke bare sex.

Dian favnet Mona med dyp hengivenhet. Hun lot seg favne og følte at hun hadde egenverdi på en ny måte, respektert og, ja, vakker. Dette ville ingen noensinne kunne ta fra henne igjen. Hun fortalte en kveld hva hun tenkte om det hun hadde funnet hos Dian. Det varmet. Han måtte selv innrømme at hun betydde mye

for ham og hadde gitt ham en følelse av stadig å være ung og levende, ikke bare på grunn av hennes gnistrende elskov, men fordi hun satte ham i kontakt med nye perspektiver, nye erfaringer.

Mona overnattet svært ofte hos Dian, tok stadig nye initiativer. Hun innrømmet at hun hadde presset seg over en grense av usikkerhet da hun første gang hadde sagt hun ville sove med ham, men det følte hun nu var helt riktig. Hun hadde aldri følt et slikt behov for å gi av seg selv før og det er vel det alt handler om. Dian kjente det likedan. Å elske er ikke en enveiskjøring.

Den kvelden bare kastet hun seg over ham. Hun rev av seg kjolen og trusen og klatret opp på kne foran ham i sofaen, bød seg frem for kjærtegn. Han grep henne over baken og lot tungen finne frem til hennes hot-spot. Hun lente seg bakover til hun nesten falt, tok imot alt til hun kjente hun rant over i ekstase flere ganger. Hun ble helt vill, rev av ham alt han hadde på seg, raskt, vilt, grep ham med begge hender og slikket og sugde ham etter alle kunstens regler før hun satt seg rett ned over ham og red som på en galoppbane. Hun var ekstatisk, vill, nøt den ville følelsen inni seg når han fyrte av og hun kjente at hun hadde beseiret ham igjen slik hun hadde brukt ham til å beseire seg selv.

De dro putene ned på gulvet, la seg tett og lot blikkene søke frem til hverandre, to dragedansere med ild i øyet og ild i kroppen. De visste de kunne drive hverandre til vanvidd og de elsket å gjøre det og de gjorde det de elsket å gjøre.

De visste begge at deres ekstase ikke kunne vare. Hun måtte videre, fortsette sitt liv et annet sted i geografien,

men det bånd de hadde spunnet mellom seg kunne tåle enhver avstand. Hun kom til ham så ofte hun kunne. De delte en magisk erotisk tiltrekning med utallige overtoner. Derfor søkte de stadig sammen til ildfull dragedans.

Drager danser dominant drivende dervisk-spinnende demonfordrivende dopaminsprengende dramatisk dyptsøkende dynamisk dissosierende fritt. Alt åpnet seg, alt løste seg. De elsker hverandre fortsatt dypt, dragedansende dervisk drivende dedikerte demonfrie.

Dragedansen!

Merlins stener

1

Det er fort gjort å bli forelsket eller i det minste oppleve sterk dragning mot et annet menneske. Denne gang skjedde det i ekstrem hastighet. Dian hadde satt seg på ekspresstoget i Paris, Montparnasse, på vei til et tre-dagers arrangement i Nantes, Bretagne. Idet toget satt seg i bevegelse spurte en ung dame om plassen ved siden av ham var ledig. – *Javisst!* Hun satt seg. Det var så vidt hun hadde kommet med, hoppet på i siste sekund.

De presenterte seg og begynte å samtale. Mira skulle hjem etter to ukers jobb i Paris. Hun var geograf og geolog og arbeidet med å undersøke grunnforhold der nye bygg skulle oppføres eller andre arbeider gjennomføres. Toget suste allerede i 320 km/t gjennom landskapet mens de to snakket og fikk stadig bedre øyekontakt. Merkelig, tenkte Dian. Hun var både vakker og smart, åpenbart minst 20 år yngre enn ham. Han kunne ikke la være å komme med et lite kompliment. Det avstedkom et bredt smil, latter; - *Merci, vous êtes gentil...*

De fortsatte samtalen, men noe var løsnet. De så hverandre oftere i øynene. Plutselig tok hun ham i hånden, - *Fantastisk å møte deg. Dette må være den fineste togturen av alle de jeg hele tiden gjør mellom Nantes og Paris, annenhver uke. – I lige måte, selv om det er første gang jeg tar toget denne veien... Sist fløy jeg direkte fra Bruxelles.* Hennes smale hånd var varm.

Han trykket den mykt. Toget suste gjennom landskapet som speilet seg i øynene hennes.

Angers. Eneste stopp på den lange strekningen. Hun gikk og hentet noe å spise og drikke til dem begge. – *Selv om det bare er et par timer, liker jeg å ha litt å bite i på turen. Versågod!* Hun rakte ham en baguette med camembert, lokal skinke og mye godt, satt glassene på bordet foran dem og helte opp rødvin fra en halvflaske. Han takket. De spiste og fortsatte samtalen idet toget fikk opp farten igjen. Baguettene forsvant, vinen likeså. Landskapet suste forbi.

De begynte å holde hverandre i hendene mens samtalen fortsatte på flere spor enn toget. Noe rørte seg. Attraksjon. De tøyset litt, men toget sporet ikke av slik de gjorde. Klem, berøring. Det var uunngåelig. De kysset før toget stoppet i Nantes. De avtalte å møtes ved stasjonen dagen etter at Dian hadde fullført møtene. Trillende på hver sin lille koffert møtte de Dians kollega som var der for å hente ham, tok pent farvel og gikk hver til sitt. Dians kollega så på ham; – *Jaså... flott dame det der.* Dian smilte bare idet de satt seg i bilen.

Tre dager i en annen verden. Mange mennesker. Tiden gikk fort. Han fant melding fra Mira på telefonen. «I morgen? Når er du der». Han fant ut av det, utsjekking og transport tilbake til stasjonen. Han hadde endret returbilletten til Paris og kortet ned den planlagte uken i Paris med ankomst to dager senere. Dian tok farvel med sin franske kollega og bega seg inn på stasjonen som om han skulle rekke det planlagte toget, men vel innenfor gikk han rett til den avtalte bistroen. Der satt Mira.

2

Jernbanestasjoner er kjedelige. De dro med en gang ut til bilen hennes og kjørte til et sted de kunne spise noe godt og se ut over havet. Dian trakk samtalen over til keltisk historie og de mange spennende stensetningene i Carnac, og steder som Stonehenge og Callanish som han hadde besøkt. Han visste at de nu ikke var langt fra de legendariske skogene, Le Forêt de Brocéliande, kjent fra Arthur-legendene. – *Der ligger ‘Merlins grav’, en liten stensetting langt inne i Le val sans retour, ‘dalen uten retur’. Her var det så mye jern i grunnen at kompassene bare spant rundt sin egen akse*, fortalte Dian. Mira kjente godt til stedet, men hadde aldri vært inne i denne skogen. – *La oss dra dit*, foreslo hun. Det var en strålende dag og ingen grunn til å la seg be to ganger. De dro.

De orienterte seg, parkerte så langt inn mot skogen som mulig og la i vei. De snakket ivrig til å begynne med, men etterhvert som de kom lenger inn, stilnet samtalen. Begge sanset den magiske atmosfæren der de beveget seg på stadig mer hellig grunn. De så på hverandre, ord var unødvendige, begge visste hva de sanset og følte. De gikk hånd i hånd. Så: der var den, den merkelige stensettingen, midt i et felt med noen få gjenstående stener rundt; trollmannen Merlins grav!

Magien fanget dem. Om det var den gamle magiker eller noe annet visste de ikke, men de begynte å kjenne følelser. Eros hadde satt seg på stenene. Han satt og kikket bort på dem. De var åpenbart fanget av magien, stedets trolldomskraft. Han tenkte leende at da skal det bare et lite puff til så ville han vinne ennå en seier å fortelle Zevs og de andre gudene om. De frydet seg

alltid over hans gjøglerier med menneskene, hans frydefulle lek som førte dem sammen til elskovens galskap. Han frydet seg og overdrysset dem med sin magi.

De begynte å snakke om alle romansene i de gamle legendene, vakre ofte dramatiske og iblant forbudte kjærlighetsforhold. Eros svevet et sted i nærheten, fløy kanskje som en fugl mellom grenene rundt dem. De ble amorøse. Mira smøg seg inntil ham, uimotståelig. Hun så på ham. De kysset heftig, la seg ned like utenfor plassen rundt stenene. Hennes lette kjole gled som hjulpet av en magisk hånd opp over magen på henne og åpenbarte en liten rød truse med smale sorte blonderkanter. Hun la hånden hans like over den lille trekanten. Han masserte henne mykt før han lot hånden krype under det tynne stoffet og lot fingrene leke. Mira begynte å hive på seg, fattet seg et øyeblikk og åpnet buksen hans, dro alt ned mot knærne og grep fatt i ham. Han takk trusen helt av henne og begynte å kysse og slikke hennes nydelige blomst, stadig kraftigere, dypere.

Mira lo litt. Det var så deilig. Hun ga seg hen og masserte ham likedan. Langsom, myk, heftig stigning. Hun vred seg over ham og førte ham med hånden inn i den varme hulen. Slik rullet de frem og tilbake, hun øverst, han øverst, hun øverst. Skogen suste, engen de lå på bølget, stenene fulgte rytmen, vibrasjonene i grunnen overtok de to elskende kroppene mens håret ble fullt av skog. Mira klorte seg fast i ryggen på ham idet han eksploderte og hun tok imot alt han ga. Hun skalv voldsomt igjen, klorte seg fast, red de siste kreftene ut av ham og lot stemmen fylle mellomrommet

mellom trærne. Eros svevet et sted over dem og noterte seg ennå en seier over forstanden. Han krysset av i boken, noterte detaljene for sin fortelling. Olympen ville juble og feire galskapen som bor i menneskene.

De ble lenge liggende og se skyer trekke sammen over trekronene, kysset heftig til Mira så det var best å gå før det ble regn. De kysset alle stenene på Merling grav farvel og gikk tilbake. Ikke langt fra der de hadde parkert ligger et lite kapell der folk henger opp bønner de har skrevet på papir og surret sammen med tråd. Dian gikk inn, fant en liten sølvring med keltisk mønster og kjøpte den til henne mens hun var og ordnet seg litt. Han gikk en liten runde til hun kom tilbake, smilende sitt uovervinnelige smil og klynget seg mot ham.

På turen tilbake mente Dian de måtte finne et rimelig hotell til ham, men det ville ikke Mira. Han skulle overnatte hos henne de to nettene de hadde foran seg. Nu da de hadde elsket i skogen, kunne de jo like godt fortsette i sengen hennes, lo hun.

Den kvelden gikk de til en nærliggende restaurant for å spise. Etter forretten tok Dian tak i Miras hånd og tredde den lille sølvringen på fingeren hennes. Hun stirret vantro på ringen, lo, smilte, tok hånden hans og tredde en eksakt lik ring på fingeren hans! To hoder, en tanke, to hjerter... - *Jøss, giftet vi oss nå nettopp?* Sa Mira leende. - *Utrolig! Hvem vet hva det er vi driver på med,* svarte Dian idet maten kom på bordet og ny vin ble skjenket i glassene. - *Dette kommer ingen av oss til å glemme. Aldri!* sa han og hun svarte med et megetsigende, bekreftende blick.

3

Mira hadde en fin liten leilighet sentralt i byen. Det var sent da de kom hjem til henne og Dian så straks at hun var kunstinteressert. Veggene var dekket av malerier og litografier. – *Alt er originalt*, forklarte hun og viste ham noen utvalgte verk. – *Dette er min livsforsikring. Jeg investerte arven fra min bestefar slik. Alt bare ting jeg liker veldig godt.* Hun gikk raskt i gang med å ordne seg for natten idet hun viste Dian hvor han kunne sette fra seg sin bagasje. Han så bokhyllen hennes nesten bare inneholdt bøker om kunst og arkitektur.

Efter noen minutter kom hun tilbake inn i stuen iført noe av det råeste antrekk Dian hadde sett. Mykt sort skinn og knallrød silke. Samtidig var det ikke vulgært, horete, bare flott. Hun gikk mot ham der han satt. Han la armene rundt henne og kysset henne på magen gjennom det tynne silkestoffet. Hun satt seg på fanget hans og lot brystene leke med ansiktet hans gjennom stoffet. Så løsnet hun en hekte bak nakken og lot stoffet falle og slippe de vakre brystene fri, varm hud mot ansikt. Dian masserte Mira på ryggen og holdt henne nær. Han kjente at dette rett og slett var vakkert.

Mira reiste seg, tok hendene til Dian og lot ham forstå at trusedelen kunne åpnes ved å skille stoffet som krysset seg gjennom skrittet. Dian trakk 'gardinene' fra hverandre og la hånden over hennes blomst. Mira lot ham leke litt før hun bøyde seg ned og trakk av ham buksene og åpenbarte hans eksiterte tilstand. Hun kjælte og kysset ham litt, lot tungen rotere før hun

trakk ham opp og viste vei til soverommets store uoppredde seng.

Hun la seg ned i sitt sexy antrekk, åpnet på alle strategiske steder. – *Kom, kom*, sa hun, *la meg få deg hardt, hardt*. Hun løftet hoftene mot ham og han lot tungen arbeide til hun mistet kontrollen og sank sammen. Da la han armen under henne og trakk henne opp igjen og entret henne så hardt han bare kunne, hardere enn han noen gang kunne huske. Mira gikk av og presset på med å klemme bena sine mellom hans. De gikk rett til himmels som stjerneraketter, Venus og Mars kolliderte i sine baner og smeltet sammen til ren følelse, en fluid strøm som virvlet gjennom to kropper, spant dem sammen som et rep mellom himmel og jord. – *Tu es merveilleuse..* hvisket Dian, og det er det siste han husket fra den kvelden.

4

Mira ristet ham våken. Dian var langt av sted i drømmer. Han måtte streve litt med å finne igjen seg selv, men Mira var klar for en tur ut, ikke til frokost, til lunch. Det var allerede tidlig ettermiddag. – *Vi må regenerere, ut og våkne...* Mira halte ham opp og sendte ham rett i dusjen.

Mira var ikke bare vakker og full av godt humør. Hun var også temmelig røff i stilen og veldig upretensiøs. Han nøt hvert sekund der han gikk gjennom byens gater hånd i hånd med denne yppige damen, mer enn 20 år yngre enn ham selv. Han tenkte at et tilfeldig møte som dette på en TGV på vei ut i provinsen vel måtte være omtrent som å vinne i lotto. Han beundret hennes kvikke, slanke, raske skikkelse gjennom den

lange velsittende kjolen. Det var så lett å legge armen rundt midjen på henne og kjenne at hun trakk tett inn mot ham mens hun viste ham omkring i byen sin og ga ham en leksjon i arkitektur; utrolig hvor mye hun visste om alle detaljer han neppe ville lagt merke til engang uten å følge hennes pekefinger.

Det var ingen tvil om at de to hadde funnet tonen og satt oppriktig pris på hverandre. De stoppet opp i nesten annethvert kvartal, holdt rundt hverandre, vekslet blikk, leste hverandre, tok et glass sammen på nærmeste sted hver gang og slapp ikke opp for noe å snakke sammen om, dele med hverandre. Mira kjente et sug i kroppen, men ville la det bygge seg opp gjennom dagen og sa ingenting. Likevel kunne ikke Dian unngå å sanse det draget. Intuitivt lot han også alt bygge seg opp i taushet.

Mira tok ham utpå kvelden med til en liten intim restaurant for middag. Hun ville la ham oppleve et virkelig godt *cuisine* og bestilte en flerretters til dem begge med gode viner til. Et langt måltid senere kjente de seg tilfreds og som efter alle franske måltider var de på ingen måte overmette. Dette var hennes bidrag så hun og tok regningen. Han var hennes gjest.

Det var blitt mørkt. Begge kjente på stemningen. De gikk mot et lite parkområde med noen store flotte trær som dannet silhuetter mot himmelen der stjerner glimtet i det høye. Mira lente seg mot et tre, trakk ham inn mot seg og begynte å kysse ham. De sto slik en stund og lot de gode følelsene spille under grenene. Hun skjøv ham litt fra seg, grep tak i kjolen og dro den rett over hodet og slapp den ned på bakken. Dian stirret på den lysende kvinnekroppen som tegnet seg i

all sin skjønnhet mot den mørke trestammen. Hun hadde bare en liten truse på med fransk åpning. Dian kjente kreftene samle seg der de skulle idet Mira dro av ham buksene. Han bøyde seg ned, kysset hennes blomst separerte bladene med fingrene og begynte å kjærtegne henne idet han reiste seg opp og lot henne bruke hendene.

Mira var voldsomt opphisset, skalv i hele kroppen, flyttet hånden hans bort og trakk ham rett inn i den brennhete hulen. Stående mot treet jog de to kroppene sammen i en heftig rytme. Dian ga alt han hadde igjen, så hardt han kunne. Mira ropte høyt idet han fylte henne og samtidig var like ved å svime av. De ble stående slik tett og for ikke å miste ham for raskt, knep hun bena sammen mellom hans slik hun hadde gjort kvelden før. Dian hadde møtt hennes ville blick idet hun tok av, men nu møtte han et varmt, lett sløret blick som ikke behøvde oversettelse. Han håbet hun så det samme i ham.

Dian trakk på seg igjen og hjalp Mira på med kjolen. Da de gikk, innså han at de hadde vært bare få meter fra den nærmeste gaten der biler og mennesker passerte. Han måtte spørre om Mira visste hvor nær passerende mennesker de hadde vært. – *Ja, men folk ser bare rett foran seg og hører ingenting. Dessuten var vi på den siden av det store treet som ikke vender mot gaten. Trygt... og litt spennende, ikke sant?* Dian bare nikket.

På vei hjem stoppet de ved en bar og tok et glass Calvados. Dian la merke til at Mira stadig var het. Hun klorte ham på armen og så på ham med et ertende blick. De hadde gått ganske langt og var litt slitne da

de dumpet ned i den myke sofaen. Mira fortalte litt mer om bildene på veggene hennes, så forsvant hun inn på badet. Han hørte vannet renne lenge før hun kom ut til ham helt naken. *Kom, sa hun, stripp for meg!* Dian bare lo. Var det noe han ikke kunne så var det nettopp å strippe. Hun bisto og snart var han også bare hud, lik henne. Hun trakk ham inn på badet der det store karet var fylt nesten til randen med varmt vann det var helt noe velduftende i for hele badet duftet som en blomstereng.

De entret karet fra hver sin side og vannet fosset over kantene. Det var utrolig avslappende der de lå og så på hverandre over et dekke av skum. Mira hadde satt inn to glass og en flaske vin som de lett kunne rekke, og en skål med helt ferske valnøtter. Det var litt av en dessert, tenkte Dian. De lå i det varme vannet, snakket om alt mulig som falt dem inn til det var lite vin igjen på flasken. Da trakk Mira seg tettere på Dian og begynte å massere ham til han var både høy og hard igjen. Mira trakk ham nærmere og førte ham rett inn. Det ble snart høy sjø i karet. Vann rant over. Mira var høyt oppe. Alle hennes følsomme punkter fikk maksimal påvirkning. Da det gikk for henne første gang slo hun flasken rett i gulvet. Hun gikk over til å bli et levende fyrverkeri da Dian sendte sine raketter til himmels, fylte henne med sin gave og delte ekstasen.

Igjen ble de liggende lenge og bare nyte hverandres intime nærhet, helt til vannet mistet sin varme. De sto opp, tørket hverandre kjærlig med store, myke håndklær, plukket opp flasken som ikke hadde knust, delte resten i glassene og gikk inn i stuen godt inntullet i

nye, store, tørre håndklær. De ble sittende og kjæle med hverandre mens de langsomt tømte glassene. Begge kjente at de hadde drukket nok. – *I morgen skal du tilbake til Paris*, sa Mira. – *Hva sier du til at jeg blir med deg?* Dian, litt overrasket; – *Vil du det?* *Jeg bare booker om til dobbeltværelse når vi kommer dit om du virkelig blir med.* – *Jeg blir med*, smilte Mira.

5

Paris. Innsjekket. Ut til sen lunch. Mira kikket på ham over bordet, tok hendene hans, holdt dem, snudde dem, studerte dem. – *Vet du jeg elsker hendene dine, jeg elsker å kjenne dem på huden min, overalt, føle, sanse, være i dine hender...* Dian løftet hendene hennes mot seg, kysset dem. – *Dine hender er vakker magi, myke, smale, magiske. Bare å kjenne din hånd i min får det til å krible i hele meg*, Mira. *Du er kvinne, skjønnhet, varme, alt jeg dyrker i denne verden. Du er så utrolig vakker...* Begge kjente på varme følelser og blikkene smeltet sammen igjen. – *Jeg synes det er så fantastisk at vi sitter her etter å ha kjent hverandre i mindre enn en uke, at vi møttes så fullstendig overraskende på det toget*, sa Dian. – *Skjebnen!* Smilte Mira, – *den uforutsigelige skjebnen. Det bare måtte skje. Vi så det i stjernene over trekronene, husker du?* Dian nikket, skjebnen ja...

De gikk ut til tidlig kveld med hendene magisk knyttet i hverandre, følte det, sanset det. – *Vi er ikke langt fra Jardins de Luxembourg*, påpekte Mira. De gikk dit mens Dian fortalte at her omkring hadde den store svenske forfatteren August Strindberg holdt til mens han skrev ned sine alkymistiske betraktninger. De fant et sted å sitte og Mira tok til å tenke på deres seanse i

en park i Nantes. Hun sa ingenting, men hun kjente hun ville ha en reprise. – *Her lå jeg på ryggen en dag for noen år siden og studerte skyene og lyttet til fuglene,* mimret Dian. – *Hvor hen?* – *Husker ikke helt nøyaktig...* – *Skal vi finne det stedet?* Mira trakk ham opp og de begynte letingen.

Dian kikket inn mellom trærne. Han husket det var litt tilbaketrukket, uforstyrret. – *Her, kanskje. Det ligner.* Mira tok det for gitt og gikk inn på gresset og la seg ned, – *Kom.* Dian la seg ned ved siden av henne. – *Det er ennå litt for lyst før stjernene kommer frem.* Mira så på ham. Dian fanget blikket hennes igjen. – *Da må øynene dine være mine stjerner så lenge,* lo han. – *Da må jeg se ned på deg, henge over deg,* smilte Mira, satt seg over ham og kikket ned på ham, tok hendene hans og la de på baken under den korte kjolen. Så ble de to vakre øynene til stjerner, glitrende. Dian undret seg over at kvinner var så følsomme over baken, men gledet seg over at det var slik.

Mira elsket den massagen han ga henne, disse hendene som bevirket så mange fine følelser, følelsen av å være elsket, av å være unik, av å kunne hengi seg trygt og helt uten hemninger. Hun elsket måten det fikk henne til å føle seg som kvinne, kvinne i ett og alt, levende, gnistrende kvinne. Hun følte livet som en gave og seg selv som en gave til livet og til hendene som elsket hennes varme kropp, blikket der, som slukte henne og ga henne en følelse av å være verdifull. Hun lot hendene leke med henne og henga seg til disse fine følelsene.

Mira sank sammen over ham, kysset ham på halsen. Samtidig kjente hun at han var våknet til dåd. Hun

førte hånden ned og åpnet hendig buksene, trakk de ned og la begge hendene på idet hun bøyde seg ned og kysset ham, lot tungen leke, tok ham i munnen til hun kjente at han pustet ganske heftig. Hun dro kjolen av seg, satt seg over ham og lot ham fingre og slikke henne. Hun kjente ilinger gjennom hele kroppen til det rykket i hele henne og hun slapp fra seg en lang lystserenade. Hun var over alle høyder, men fattet seg, la seg til rette og tok ham i langsomme rytmiske bevegelser slippe dypere og dypere inn i henne. Rytmen ble heftigere mens hendene hans holdt et kjærlig grep over baken hennes. Det svartnet kort for dem begge idet gnistregnet ble til stjerner på deres indre himler. Han snudde henne rundt, la seg over henne og en gang til gikk stjerneskuddene over himmelen. Han kikket ned på henne idet hun åpnet øynene, to sjøer åpnet seg der og nu speilet hun hans stjerner.

De ble liggende en stund å kjæle og kysse hverandre. Han trakk hennes lange mørke hår ned over ansiktet hennes og grov seg inn i det til han fant igjen ansiktet hennes og kjærtegnnet dette vakre bilde med begge hender. De trakk klærne på seg igjen og la seg på ryggen ved siden av hverandre. Gress overalt, gress i håret, men stjernene hadde kommet frem over trekronene.

6

Sove, nei... de gikk på en bar ved Seinen. – *Vet du, sa Mira, det går an å elske på noen av broene...* Dian så litt vantro ut. – *Men der går det jo mange mennesker og biler kjører forbi hele døgnet.* – *Ja, det hender forbipasserende ser det og forstår det, men de bare smiler, hilser iblant og bryr seg ikke. Jeg har ikke gjort*

det før, bare hørt at det skjer. Jeg fikk bare så lyst til å finne ut av det. Er du med? Dian lo. Hun kunne be ham om hva som helst og han ville gjøre det.

Eros hadde funnet dem igjen. Han hadde sendt idéer inn i hennes åpne sinn, idéer han gjerne ville se bli virkelighet. Han ville ha nye fortellinger, stadig mer ildfulle, frekke fortellinger. Han visste godt at de to for lengst var solgt for hans impulser, at alt var mulig. Han kastet lystenens såkorn over sinnene deres, drev frem fantasien, den frie følelsen av at alt bare er herlig, at det ikke finnes grenser på erotikkens kart så lenge det er han som regjerer. Han ville følge med!

Dagen etter bestemte Mira at hun skulle ha på seg en lett, kort kjole uten noe som helst under. Når hun hadde fått på seg den, dro hun frem en litt posete buksedress med knepping nedover fronten til Dian. Han skulle heller ikke ha noe under. Hun egget ham opp litt. Han slang en åpen skjorte over. Mira var vanvittig sexy der hun gikk og kjolen stadig truet med å blåse opp og avsløre nakenheten under, men hun hadde kontroll; holdt et lite tak i kjolekanten.

Det var ikke langt å gå til broen hun hadde i tankene. Hos Dian steg spenningen for hvert skritt. Han hadde aldri gått til en planlagt elskovsakt før. Denne var virkelig planlagt! De gikk ut mot midten av broen og stilte seg ved kanten der de kunne nyde synet av elven som strømmet mot dem. Mens de sto slik stakk Mina den ene hånden inn mellom knappene og begynte å vekke en som hvilte. Han la hånden inn under kjolen og begynte å fingre henne, først mykt, så litt heftigere. Begge var på vei til drømmeland.

Mira ga fra seg et utrop idet noe løsnet i henne og pekte demonstrativt ut mot en pram som om det var den som vekket hennes oppmerksomhet. Det fikk en liten gruppe turister til å stoppe opp like ved siden av dem og fotografere prammen. De hilste høflig, ante ingenting, og gikk straks videre. Mira beholdt fatningen og med hånden stadig inne i hans bukser gikk de noen skritt tilbake til den nærmeste nisjen. Dian satt seg ned, Mira åpnet et par knapper og satt seg ned idet hun tok ham inn.

De satt som et prydelig par, hun på hans fang med ryggen mot ham og hans armer rundt seg. Det så prydelig og uskyldig ut og de myke bevegelsene var vanskelig å observere for passerende mennesker og fra biler som passerte. Dian masserte brystene hennes gjennom kjolen så lenge ingen passerte tett ved. Mira ble veldig opphisset. Hun kjente hendene over det tynne stoffet og det som med hennes presise bevegelser fyrte opp flammen i henne. Brått bøyde hun seg fremover og beveget seg heftig, tok inn hele den vidunderlige følelsen og gav alt. Hun ropte så lavt hun kunne, men mistet kontrollen idet Dian fylte henne og selv mistet enhver kontakt med virkeligheten; at de satt på en bro midt i verdens origo og selv var origo. En elv strømmet under dem, en foss strømmet mellom dem.

Mira satt hendene i asfalten foran seg og gled ned foran Dian. Han kneppet raskt igjen buksen, bøyde seg frem og trakk henne opp. Kjolen var havnet helt opp under armene på henne. Han dro den raskt på plass. Hun vendte seg mot ham, satt seg på tvers over fanget på ham og kysset ham inderlig. Dian kjærtegnet henne

lenge utenpå kjolen. To eldre damer passerte, smilte og hilste. En liten gruppe turister kom forbi, koreanske eller japanske, med blikk som lette febrilsk etter noe annet å se på enn dem. Mira og Dian smilte til dem, men fikk ikke noe smil til svar. – *Det er kulturforskjeller her, lo han, og generasjonsforskjell også... - De ble genert. Tenk om de hadde kommet mens vi var på høyden,* svarte Mira, – *La du merke til at det gikk noen ungdommer forbi mens vi holdt på?* Nei, han hadde ikke sett noen.

De ordnet seg og gikk rett til Café de Flore, bestilte lunch og vin. Mira smilte og var glad som en sol, satte seg midt mot ham og lot ham beundre hennes varme rose under kjolekanten. *Vet du, Dian, jeg har aldri elsket ute før vi gjorde det ved Merlins stener i skogen. Det ga meg en spenning jeg aldri har kjent. Da vi elsket ved treet i parken kjente jeg på en risiko for å bli sett, oppdaget. Det er en spenning i seg selv. I går, mens vi elsket hørte jeg et par ganger at noen passerte på stien like ved. Det fikk meg til å tenne ennu mer, men ingenting slår det vi nettopp gjorde på broen. Det var virkelig frekt!* Dian nikket, skålte og sa seg enig. Det var noe ekstra rått i det å presse disse grensene, ta ut muligheten for at nesten alle steder kan være fine 'lykkesteder'.

Mira begynte å fantasere om at de kanskje skulle ta det helt ut ved bordet på en bistro midt på formiddagen. Da er det fullt av folk overalt, men alle er opptatt med sitt. Kanskje litt drøyt, mente Dian, men ikke helt umulig.

De hadde delt en hel flaske vin og spist godt. Mira tok ham med til steder hun hadde vært med å utforske grunnforholdene. Det var hennes friuke; hun jobbet to uker i Paris og hadde en uke fri. De var lenge siden hun hadde tilbragt fritid i Paris, men hun kjente hele byen ut og inn, overalt, og hun tok ham med til steder ingen turister visste om. Her fant hun efter flere timers vandring i byen frem til en restaurant som serverte bretonske retter. Det var perfekt å hvile bena litt med god mat og en ny flaske vin fulgt av espresso med Calvados av edel årgang.

Det var i ferd med å bli kveld. Gatelysene kom på. De gikk, hun med armen rundt ham, han med armen over hennes smale skuldre. Dian kunne ikke la være å undres over deres møte og hvor raskt de hadde funnet hverandre bare på de to timene på TGV-en. Det var noe med øyekontakten. Begge hadde sett gløden i blikket og en åpenhet i holdning og bevegelser. Merkelig!

Dagen hadde vært svært varm og det kom til å bli en varm natt. Dian kjente på at de knapt nok hadde klær på kroppen og la hånden på baken hennes mens de gikk. Hun lente hodet mot skulderen hans og lot ham skape disse herlige ilingene gjennom kroppen hennes. På et stille hjørne stoppet hun, vendte seg mot ham og beveget underkroppen mykt mot hans til hun kjente det var liv i ham. Han holdt grep i baken hennes med begge hender og kjælte lekent. Mira sanset at det gnistret inni henne igjen og flyttet den ene hånden hans til skrittet. Hadde noen passert nu, hadde de sett hele hennes vakre bakstykke, men de var begge i ferd med å overmannes av en lyserød tåke. Hun trakk ham

frem, rett inn i hulen og ga for full maskin. Det ble kort og intenst. Et øyeblikks ekstase.

Da de kom til seg selv, la de merke til en sort bil som hadde stanset like i nærheten. Der satt det fire mørke karer og kikket bort på dem. Mira grep Dian i hånden og de sprang av sted til boulevarden i nærheten, full av biler og mennesker, altså trygt. De søkte til en liten bar, satt seg på hver sin krakk med utsikt til gaten, fikk hver sin kalde Martini Bianco med litt snacks. Snart så de bilen passere, men de så dem ikke der de satt. – *Det der er slike som gjør byen utrygg*, forklarte Mira. Det visste han. Han kjente byen godt og hadde selv sett noen av dens mørkere sider, men nu var det bare gleden de delte som betydde noe. De ble sittende til langt over midnatt, stille, småpratende, følende, litt kjælende og lot blikkene tale til hverandre med stjernespråk.

8

Det er ganske merkverdig at direkte hudkontakt har så sterk virkning på følelsene, på det emosjonelle. Denne varme kontakten skaper en forbindelse som når langt under huden og finner frem til hjertet hvor den konsentreres som en varmende ild. Noe skjer som ikke finner en enkel forklaring. Logikken står hjelpeløs. De følelsene eier ikke kontakt med logikk, fornuft eller rasjonalitet. De bare strømmer på og gjennom hele kroppen, hele nervesystemet, strømmer gjennom blodet til hjernen og slører tanken. Et brus i hele systemet overtar og kontrollen slipper taket. Alt kan skje, og det skjer!

Mira og Dian satt på trappen inn til Sacre Coeur og lot blikket streife over hele denne magiske byen, verdens kulturelle hjerte. Mira begynte å peke ut steder i byen hun hadde arbeidet. Det var en spredt geografi. – *Hvor bor du når du jobber her, to uker i strekk?* Spurte Dian. – *Jeg får tildelt et værelse på et lite hotell eller noe lignende like i nærheten, forskjellig hver gang. Det er greit nok, men noen ganger litt i enkleste laget. Iblant er det bare en seng og et lite toilet med dusj. Jeg spiser alltid ute og får dekket alle regningene, så jeg har ingen utgifter, heller ikke til TGV til og fra.* Dian nikket, – *Ikke verst...*

De gikk til lunch på et hyggelig sted like bak kirken. De var hele tiden nære, men også veldig rolige denne dagen. De hadde elsket tett og ofte. Nu var de blitt så fortrolige med hverandre at de hvilte i hverandres blikk og sank behagelig inn i hverandres nærhet med varme og ro. Hele dagen var de som omsluttet av en sfære ingen og ingenting kunne trenge inn i eller forstyrre.

Utpå kvelden dro de til Notre Dame hvor de ble en stund fordi det ble spilt på det store orgelet. De gikk rundt hele den store katedralen og ned mot elven på østsiden. Dette var et område som vekket noen merkelige sanser hos Dian hver gang han var her, altså hver gang han var i Paris. Han delte noen av sine tanker om dette med Mira da de satt seg ned der elven flyter fra dem, som i akterenden av en båt.

Mira lot Dians ord bli til bilder i sinnet, nesten som en drøm, la hodet i fanget hans og lot ham kjæle med håret hennes mens hun lot drømmen spinne videre. De var begge som i en annen, magisk verden her. Etter en stund snudde hun seg, kikket opp på hans

drømmende ansikt med et varmt smil. Hans blikk, som hadde fulgt elven en stund, fant hennes. De begynte begge å le. Dian la hendene på hennes bryster som nesten hadde forlatt kjolens beskyttelse. Han kjælte varsomt med henne og kjente spenningen øke i de to bløte forhøyningene. Han lot den ene hånden foreta en langsom vandring nedover magen hennes til han passerte kjolekanten og fortsatte å kjæle henne utenpå den tynne, lille trusen. Hun begynte å sitre i kroppen, hive lett efter pusten.

Mira elsket å kjenne disse hendene på kroppen og det ga en ekstra, kilen opplevelse når de kjærtegnnet henne gjennom disse lette stoffene. Hun lot ham ta sin tid, la den ene armen rundt livet på ham og med den andre grep hun fatt i benet hans for å beholde den gode posisjonen. Hun kjente brystene stramme seg, og ble overmannet av en flytende følelse, brystene løftet seg for å ta imot mere og mere og plutselig mistet hun fatningen, hun opplevde igjen denne orgasmen gjennom sine følsomme bryster som ingen andre hadde gitt henne. Hun kjente at hun vred seg i vellyst, i en puls av sanser som gikk gjennom hele kroppen.

Dian sanset hennes reaksjon og lot hånden kripe under trusen. Han kjente hun var våt og lot fingrene arbeide varsomt i kløften, fant de følsomme punktene. Mira kjente en fortsettelse som bare steg og steg i henne. Hele kroppen hennes vibrerte, dirret, skalv. Hun kjente seg som en bølge, som hele elven som rant der like forbi dem. Hun var en elv, hun var en strøm. Alt bølget frem og tilbake i henne. Hun kjente alt eksplodere inni seg med uhemmet kraft og samtidig hengivent og fritt. Hun seilte av sted med elven, og med

fuglene som seilte på himmelen over dem. Hele kroppen smeltet sammen med denne frie følelsen. Igjen og igjen forsvant hun ut i dette landskapet favnet i varme elskende hender som holdt henne trygt på plass i et rike av følelser hun gjerne ønsket ville vare evig.

Dian lot etterhvert hånden ligge rolig over hennes våte kløft. Han kikket ned på henne idet hun åpnet øynene. Blikkene smeltet sammen igjen til hun la begge armene rundt ham og trykket ansiktet mot ham og ble liggende slik stille en lang stund mens han lekte med hennes vakre hår og tenkte på hvor vakker hun var, ikke bare utenpå, men også i sitt vesen.

Selv om Dian selv var litt tent ennu, tenkte han at det ville være feil å trekke i gang noe mere akkurat her og nu. Alt var så fint og Mira var falt til ro i seg selv. Han grep hendene hennes, snudde henne, møtte blikket hennes igjen; - *Kom. Vi finner et sted på Île Saint Louis.* Hun reiste seg, rettet på kjolen, trykket seg inntil ham. - *Er du ok?* Spurte hun. - *Mere enn bare ok. Kom....* Han kysset henne, grep hånden hennes; de krysset den lille broen, fant den lille plassen mellom de gamle bygningene, et bord ved en café og bestilte noe å bite i. Det var ikke behov for å snakke, bare kjenne på denne merkverdige, udefinerbare følelsen de opplevet ved bare å være sammen. Den eide et element av ild.

Tilbake på hotellet var de begge slitne. De hadde gått gjennom hele Paris fra Seinen opp til Montmartre og tilbake over elven til hotellet. Hun hadde igjen vist Dian små steder ingen turister visste om. Mira var rolig inni seg, men kjente at ilden lå der og glødet ganske intenst. Hun trakk ham med seg inn i dusjen, ville

dusje sammen med ham, vaske håret hans, hele kroppen hans og smøre den inn med en fin krem.

Shampoo og sepe. Det skummet rundt dem begge. Hun smurte skummet over hele kroppen hans og begynte å kjæle med det hun elsket mest av hans fysiske nærvær. Han lot det skje og lekte forsiktig i hennes kløft mens han kysset og bet lett i brystene hennes. Fulle av skum og lyst mistet de balansen, falt ut på baderomsgulvet, heldigvis ikke hardt, og ble liggende der mens vannet fosset fra dusjen. Hun dro ham til seg, løftet hoftene og tok ham rett inn og beveget seg intenst, rullet dem rundt og red ham heftig. Hun snudde seg, tok ham inn igjen og bøyde seg ned over bena hans mens hun fortsatte med de heftige bevegelsene. Hun visste nøyaktig hva hun gjorde. De brøt lydmuren omtrent samtidig og hun sank sammen helt ned til føttene hans som hun begynte å kjæle med og kysse. Det var for Dian en helt ny erfaring.

Vannet rant. Rommet var fullt av damp. De krabbet inn i dusjen igjen, vasket hverandre, tørret hverandre varsomt og kjærlig og han holdt hårtørderen mens hun fikset håret. Han brukte den også til å blåse litt over hennes kropp, uten varme, kjølig, behagelig. De strøk straks over i den brede sengen, kastet seg rundt hverandre, søkte inn til hverandre gjennom blikket og gikk over i drømmeland hud mot hud.

9

Det var allerede siste dag i Paris for Dian. Neste formiddag måtte han bruke returbilletten og fly hjem. De gikk og følte på det hele dagen, visste det kom til å oppstå et tomrom i tilværelsen etter disse dagene. De

la seg ned i gresset etter lunch og kikket opp på Eiffeltårnet og alle turistene som sto i en eviglang kø for å få noen øyeblikk der oppe. *Har du vert der oppe?* Spurte Mira. – *En gang, men da var det ikke kø der nede...* Mira snudde seg mot ham og dro ham kjælent i skjegget, en vane hun hadde lagt seg til, løftet hodet og så ned på ham. – *Du er min Merlin! Jeg tror han må ha sett ut omtrent som deg, ikke mørk, men lys som deg.* Dian lo. Hun kysset ham heftig. De hadde ikke elsket denne morgenen, men nu kjente begge at det glødet igjen.

De tok turen til Montparnasse. Det var her de hadde møtt hverandre på toget; Gare de Montparnasse. Mira visste om en trivelig bar der de kunne få en pastis. Derefter bega de seg den lange veien opp til Seinen og endte med å sette seg på broen akkurat der de hadde elsket. Det sitret i kroppen på dem begge. – *Det er ganske utrolig hvorledes spenningen ved å elske et slikt sted midt på lyse dagen førte til ekstra sterk opplevelse. En dag kommer jeg til din by så tar vi det i reprise der,* lo Mira og gjorde noen grimaser til ham. Mira følte hun kunne ta ham når som helst, tok hendene hans og førte de rundt omkring på hele kroppen sin. – *Jeg vet hvor vi skal gå, sa hun og grep hendene hans. De gikk. Hun stoppet en taxi; - Bois de Boulogne!*

De ble kjørt et stykke inn i skogen, til et vann. Tid for skogtur, tenkte Dian, men det var en folksom skog og mange plasser der det samlet seg folk. De gikk en lang tur. Mira viste ham rundt og fortalte ham at det også var steder dit nesten ingen gikk. Dian ante planen.

Mira fant frem til en liten lysning mellom busker og trær, men som også var ganske åpen ut mot det lille

vannet. De satte seg og snart dyttet hun ham ned; - *Merlin, Merlin, min Merlin...* Hun lo klokkeklart og satt seg over ham, trakk kjolen opp og la hendene hans på brystene. Dian trengte ingen instruksjoner. Dette var ordre! Han kjælte henne intenst, trakk henne ned mot seg og begynte å kysse og nappe i brystene hennes med leppene. Mira tok alt inn, følte hvorledes et par hender elsket henne, dyrket henne og fylte henne med glede og intens spenning. Hun var i ferd med å få overtenning og la brystene ned over ansiktet hans. Dian snuste på henne, mellom de varme brystene og helt opp i halsgropen, kysset henne på halsen, under haken og møtte til slutt hennes bløte lepper.

Hun reiste seg, trakk av seg trusen, åpnet buksene hans og begynte å hente opp kraften, kysse, slikke og suge ham hard. Hun tok seg bevisst tid. Å holde manndommen i hendene og eie den slik var fantastisk, men det var ennu mer fantastisk å eie den inni seg. Hun satt seg over ham, dro trøyen av ham, lente seg frem over ham og kjente hvorledes den varme staken ble klemmt mot magen mens hun kysset ham oppover brystet og møtte ham i et langt dypt kyss. Da flyttet hun seg og styrte ham inn mot rosen, lot den leke frem og tilbake over kløften, litt inn og litt ut igjen til hun ikke holdt det ut lenger. Hun førte ham helt inn, samlet bena sine mellom hans og vugget dem begge stadig heftigere. Hun gikk av med heftige rykk, satt seg på kne og trakk ham mot seg på kne, førte ham raskt inn igjen og fortsatte til alle sikringene gikk for dem begge og de bare lente mot hverandre, knestående, tett, varmt og fredfullt. Slik sanset de magien i Bois de Boulogne.

Tilbake i byen fant de raskt frem til en liten restaurant Mira kjente fra før. Kelneren kjente henne igjen og hilste. Hun presenterte Dian. – *Mon ami Merlin du Grand Nord!* Dian nikket og lo inni seg. Mira så på ham. – *Jeg har fått en flekk i trusen og det er ikke vin.* Hun unnskylte seg og løp av sted til en nærliggende butikk og fikk det hun trengte, kom tilbake idet første rett kom på bordet, ble borte et kort øyeblikk, tilbake smilende. Det hadde ikke engang streifet Dian at deres hektiske aktivitet disse dagene kunne fått følger. Mira roet ham. Hun hadde sikret seg mot slike uhell. Mens de spiste og hygget seg bak det åpne vinduet begynte det å striregne. Lyn og torden sørget for underholdningen der folk stormet i dekning inn på alle omkringliggende caféer og spisesteder.

De satt lenge stille, så på hverandre og det lå i begges tanker at i morgen var eventyret til ende. De spiste fire, kanskje fem, seks retter, drakk flere viner, Calvados og dessert. Den sympatiske kelneren sørget for dem og ante nok at noe tynget dem. – *Han reiser fra meg i morgen,* fortalte Mira, – *må hjem til sin verden...* Kelneren viste medlidenhet, satt hele den siste vinflasken på bordet, – *Den er på huset!* Sa han og la hånden på Dians skulder.

De var temmelig drukne da de omsider bega seg ut i de våte gatene. Tordenskuren var over og det småregnet så vidt. De ble våte, orket ikke å løpe. Mira stoppet et øyeblikk og lot regnet treffe henne i ansiktet. – *Se, alle mine tårer, himmelen gråter i kveld...* Dian ble rørt, kjente denne merkelige følelsen i brystet. Han la armene rundt henne, holdt henne tett. De ble stående

ganske lenge slik og lot regne omfavne dem ovenfra. Det var vått, men føltes uendelig godt. Den natten lå de tett og snakket om seg selv, om alt de hadde følt og kjent i disse dagene siden de forentes ved Merlins stener i eventyrskogen Brocéliande. De hadde begynt i en skog og avsluttet i en skog. Etter denne natten ville de være langt fra hverandre, men de ville aldri glemme hverandre. De hadde giftet seg magisk. To små sølvringer ville for alltid binde dem sammen uansett hva som ellers ville skje.

De hadde knapt nok sovet. Dian hadde ordnet for henne å bo på hotellet til hun skulle på jobb igjen i verdens vakreste by, Paris, scene for verdens vakreste eventyr, kjærlighetens hovedstad. De tok taxi til flyplassen og fant et sted de kunne sitte sammen med en lett lunch. Nattens lange samtale fortsatte. De var begge nødt til å erkjenne at de kanskje aldri ville møtes igjen. Kanskje hun en dag ville finne en mann på hennes egen alder og få barn. Han ønsket ikke å stå i veien for hennes liv og mulige lykke. Dian kjente det gjorde vondt å si det. Samtidig hadde de begge opplevet en romanse av de sjeldne, kjent at livet er godt og det alene er tegn på at alt godt er mulig.

Det nærmet seg avreise. Han måtte i kontrollen. De visste de ville savne hverandre, ble stående lenge hjerte mot hjerte, kjenne pulsen hamre i takt, kjenne at de begge skalv. De kysset hverandre lenge, holdt hverandre i hendene, men måtte gi slipp. Dian kjente tårene strømme under ansiktshuden da han tapte vakre Mira av syne i kaoset.

Merlin!

11 (Post Scriptum)

Mange, mange år senere satt Dian hjemme og fiklet med den lille sølvringen og lot tankene reise tilbake til dagene med Mira. Hun var absolutt kjærlighet i hele sitt vesen og han kunne knapt huske å ha vært så betatt, så forelsket i en kvinne noen gang og han visste det var gjensidig. Likevel følte han at han hadde handlet rett i å gi slipp. Han lot tankene svirre, la seg ved tre-tiden og ble fanget av en drøm. Dette er hva Dian skrev ned umiddelbart etter han våknet halvannen time senere:

«Jeg drømte jeg lå i gresset med Mira og at hun dro i meg. Energiene i astrallegemet økte og ville ut. Tre ganger blåste det på underarmen min og plutselig var jeg i det lyse rommet. Hender grep mine, hender jeg dro kjensel på. Så trådte hun frem. Mira! Hun strålte. Våre blikk møttes, hun snakket til meg på sin spesielle franske dialekt:

- Dian, min elskede Merlin... Jeg er ikke lenger der du er. Min kropp som du elsket, kysset og kjærteignet så skjønt, var for svak. Den er ikke mer. Den var for svak og ga slipp på meg. Jeg holdt alltid din kjærlighet høyt, bar alltid din ring og holdt i den da jeg kjente livet glapp. Det var Merlin selv som føyet oss sammen ved stenene i den magiske skogen, enda han ikke hviler der. Båndene mellom oss er lange og sterke. Du er i mitt hjerte, Dian, det omslutter deg med all min kjærlighet. Jeg er hos deg i evighet...

Rommet revnet. Er jeg i ferd med å dø? Med et rykk kjente jeg at jeg falt tilbake i min drømmende kropp med armen stadig på skrå opp over ansiktet. Den høye

vibrasjonen holdt meg fast. Jeg var fortsatt kataléptisk, men det løsnet da hun igjen blåste på min arm. Hun slapp min hånd og jeg kunne røre meg igjen. Jeg var våt i ansiktet som den gang vi sto i regnet, men det var tårer som bare strømmet uhemmet ned over ansiktet og vætet puten. Jeg greide ikke sove igjen, gikk ut i folketomme gater, satt ved foten av et tre i flere timer og bearbeidet vakre minner, sorg og takknemlighet. Hennes ord har jeg skrevet ordrett og lagt dypt i mitt hjerte.

Den dagen gikk Dian i dype tanker til langt over midnatt, alene i sin egen fred.

Efterspill

Jeg våger igjen en påstand. Det finnes knapt et sted der man ikke kan elske, selv i kirken som til tross for sitt kjærlighetsbudskap har dømt kjødelig elskov til synd. Vi bare ler av slikt. Kjærligheten er den fineste blomst vi kan dyrke. Gjør vi verden til en have med slike blomster vil krig og elendighet tape og livet seire. Når to levende mennesker finner gjenklang i hverandre er det intet annet som gjelder enn å la den følelsen, den gleden få spille helt ut. Det er ikke synd, det er liv!

En naken kropp er en fri kropp, en skamfri kropp. Likevel er vår sivilisasjon mer opptatt av å skjule det som bærer kjærligheten, selve seksualiteten. I land der religion dominerer, spesielt kristendom, judaisme og islam, skyves denne viktige del av livet inn i det dypeste mørke. Det kreves ekteskap, en institusjon dominert av formaliteter, av normer og regler. Spesielt fordømmes sex før ekteskap, i særdeleshet for kvinner, mens man med rødmende inkonsekvens ser mellom fingrene med menns driftsutfoldelse. Det spørres ikke hvor de tar det ut. Selvsagt, er det ikke en annens hustru, er det mest sannsynlig med en ugift kvinne. Her må vi få en konsekvensutredning fra et eller annet departement. Hvorledes skal det ellers gå med folkemoralen?

Den som har lest de ovenstående romanser vil se en umoral og en utfoldelse av seksualitet som ikke følger normer, bestemmelser eller forskrifter, men den er fri og uhemmet. Nettopp derfor er den også tilfredsstillende. Idet den overskrider noen grenser, bygger den opp spenninger, utfordrer de to som deler

intimiteten til å skride over seg selv. Da er det også mere å gi, for det er nettopp det et kjærlighetsforhold dreier seg om. Å gi!

Når vi stadig hører om vold forbundet med sex forstår vi at noe er grunnleggende galt. Da handler det bare om egen tilfredsstillelse. Å forgripe seg, å ta! Voldtekt er et sinnbilde på forkvaklet sex og et like forkvaklet forhold til seg selv. Å ty til vold for å vinne noe for seg selv er blitt vanlig i vår verden i et sprang fra simpelt tyveri via voldtekt til krig for å rane ressurser fra en 'fiende'. Samtidig er det et betydelig profittelement i vold og sex. Begge er ekstreme uttrykk for noe diametralt motsatt. Filmindustrien driver frem forherligelse av vold og stadig mer ekstreme former for pornografisk sex som intet har med kjærlighet, intimitet og nærhet å gjøre, bare rå, iblant brutal utnyttelse av andre, spesielt kvinner.

Et godt forhold mellom to mennesker kan bare bestå i frihet, i gjensidig respekt og ved å dele gleder og erotikk. Eros er alltid blant oss, diskret flyvende på jakt etter to sjeler som forstår hans språk, lytter til hans musikk gjennom sine hjerter. Pilene fra hans bue har klare mål. Han strør de ikke vilt omkring seg. Lytt når Eros er der. Det er når Eros har fløyet forbi og en brann er tent i hjertet at sex blir erotikk gjennom den levende romansen.

Lenker til forfatterens nettsted

Norsk: <https://www.dagvonschantz.no/>

Engelsk: <https://www.dagvonschantz.com/>

Det er ikke hver dag det utkommer erotiske tekster. Det spesielle med det erotiske er at det ikke kun handler om sex. Det erotiske må ha det romantiske element på plass, kjærligheten. Sex uten romantikk er kjedelig og endimensjonalt. Eros må være med, skyte sine små piler på menneskehjertene og fylle dem med noe som skaper uvanlige spenninger. I disse ni lekne romansene er Eros med. Han svinser innom på lette vinger og følger med fra eventyr til eventyr. Med Eros i kulissene blir erotikken gjensidig og fri for det vulgære, men like fullt rik på spennende utflukter og påfunn. Alt roterer rundt to varme hjerter.

9 788269 407549